

**Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk
2012**

V A S T G E S T E L D

BügelHajema

Plek voor ideeën

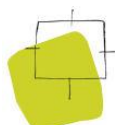
**Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk
2012**

V A S T G E S T E L D

Inhoud

Toelichting met bijlagen
Regels met bijlagen
Verbeelding

29 januari 2013
Projectnummer 143.00.01.20.00

Ideeën voor een plek

Toelichting

Inhoudsopgave

1	Inleiding	9
1.1	Aanleiding tot de integrale herziening van het Bestemmingsplan Buitengebied	9
1.2	Probleem- en doelstelling	9
1.3	De begrenzing van het plangebied	11
1.4	Wijze waarop het bestemmingsplan tot stand is gekomen	13
1.5	PlanMER	17
1.6	Wabo	18
1.7	Opbouw van het bestemmingsplan	20
2	Uitvoerbaarheidsaspecten	21
2.1	Inleiding	21
2.2	Beleid	21
	2.2.1 Rijk	21
	2.2.2 Provincie	22
2.3	Bodem	27
2.4	Archeologie	28
2.5	Water	30
	2.5.1 Stroomgebieden, waterhuishouding en watersysteem	31
	2.5.2 Grond- en oppervlaktewater	32
	2.5.3 Waterkwantiteit/wateroverlast	33
	2.5.4 Natte natuur en landschap	34
	2.5.5 Schoon water voor gebruik	35
	2.5.6 Overige aspecten	36
2.6	Flora en fauna	37
	2.6.1 Gebiedsbescherming	37
	2.6.2 Soortenbescherming	41
2.7	Geluid	44
2.8	Luchtkwaliteit	45
2.9	Externe veiligheid	46
2.10	Geur	49
2.11	Hoogspanningsleiding	49
3	Het bestemmingsplanbeleid	51
3.1	Inleiding	51
3.2	Planopzet	51
3.3	Inleidende regels	52
	3.3.1 Begrippen	53
	3.3.2 Wijze van meten	53
3.4	Bestemmingsregels, bestaande functies en waarden	53
	3.4.1 Landschappelijke en cultuurhistorische waarden	53

	3.4.2	Agrarische bestemmingen	56
	3.4.3	Bedrijf	63
	3.4.4	Maatschappelijk	65
	3.4.5	Natuur	65
	3.4.6	Recreatie (verblijfs- en dagrecreatie)	67
	3.4.7	Sport	67
	3.4.8	Tuin	68
	3.4.9	Verkeer en railverkeer	68
	3.4.10	Water	68
	3.4.11	Wonen	70
	3.4.12	Dubbelbestemmingen	74
3.5		Algemene regels	75
	3.5.1	Antidubbeltelbepaling	75
	3.5.2	Algemene gebruiksregels	75
	3.5.3	Algemene aanduidingsregels	75
	3.5.4	Algemene afwijkingsregels	77
	3.5.5	Wijzigingsregels	77
	3.5.6	Algemene procedureregels	77
	3.5.7	Overige onderwerpen	78
3.6		Overgangs- en slotregels	80
4		Uitvoering	81
	4.1	Uitvoerbaarheid	81
		4.1.1 Economische uitvoerbaarheid	81
		4.1.2 Planschade	82
		4.1.3 Uitvoerbaarheid juridische regeling veestallen	83
	4.2	Handhaving	86

Bijlagen

Inleiding

1.1

Aanleiding tot de integrale herziening van het Bestemmingsplan Buitengebied

Het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Maasdonk heeft besloten tot een integrale herziening van het bestemmingsplan Buitengebied.

Het nieuwe bestemmingsplan vervangt het bestemmingsplan 'Buitengebied Maasdonk' dat op 01-06-1999 is vastgesteld, op 15-02-2000 door het college van Gedeputeerde Staten gedeeltelijk is goedgekeurd en op 21-08-2002 onherroepelijk is geworden.

Er is inmiddels voldoende aanleiding voor een actualisering van het bestemmingsplan Buitengebied. Zo is de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening en de Verordening Ruimte van de provincie van kracht geworden.

De Structuurvisie en de verordening van de provincie maken vele oude nota's, plannen en brieven overbodig. Daarmee laat de provincie zien werk te maken van deregulering. Het nieuwe bestemmingsplan is afgestemd op de nieuwe visie en de daarmee samenhangende verordening. Zo is ondermeer de 'integrale zonerings' intensieve veehouderij uit de provinciale verordening (voormalig Reconstructieplan Maas & Meierij) vertaald in het bestemmingsplan.

Ten slotte is het nieuwe plan afgestemd op de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de daarin opgenomen digitale verplichtingen. De Wro verplicht de gemeente Maasdonk het bestemmingsplan Buitengebied eens in de tien jaar te actualiseren.

1.2

Probleem- en doelstelling

Niet alleen voornoemde redenen hebben aanleiding gegeven tot een actualisering van het bestemmingsplan Buitengebied. Het beleid uit het bestemmingsplan bleek ook op onderdelen onvoldoende toegerust om een goed antwoord te geven op de hedendaagse ruimtelijke vraagstukken. De veranderingen in het buitengebied vragen om een ander, meer actueel ruimtelijk kader. Deze veranderingen hangen samen met tal van ontwikkelingen in het buitengebied. Zo staat de agrarische functie in het gebied onder druk. De gemeente heeft te maken met ontwikkelingen in de landbouw, zoals schaalvergroting, verbreding

en bedrijfsbeëindiging. Andere functies, zoals natuur, water en recreatie nemen in belang toe en vragen om andere ruimtelijke afwegingen.

Verrommeling van het buitengebied dreigt als gevolg van teruglopende agrarische activiteiten in met name kernrandzones in combinatie met de vraag naar een stukje grond voor kleinschalige activiteiten, bijvoorbeeld voor het houden van paarden of ander kleinvee. Uiteraard spelen er ook ontwikkelingen zoals verzoeken om mantelzorg (inwoning), woningsplitsing, een nieuwe woning en vraagstukken zoals het behoud van de leefbaarheid op het platteland en de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een biogas- of mestvergistingsinstallatie in het buitengebied.

In het Coalitieakkoord 2010 - 2014 'Samen kiezen, samen doen' geeft het gemeentebestuur de noodzaak aan te beschikken over een actueel beleidskader voor het buitengebied.

"Maasdonk is een groene buffer tussen de stedelijke gebieden van 's-Hertogenbosch en Oss. De dorpen Geffen, Nuland en Vinkel behouden een dorps karakter. Er is blijvende en intensieve aandacht voor goed beheer en onderhoud van de groene ruimte (bijvoorbeeld door de uitwerking van een bomenbeleidsplan). Er vinden duurzame ontwikkelingen in het buitengebied plaats, die passen bij het groene karakter van de gemeente. De door de gemeenteraad vastgestelde structuurvisie buitengebied Maasdonk biedt de kaders voor de ruimtelijke ontwikkelingen in de toekomst. Verzoeken tot aanpassing van het bestemmingsplan worden hieraan getoetst. Incidentele woningbouw draagt bij aan de landschappelijke functies, recreatieve toegankelijkheid is gewaarborgd. Tegen oneigenlijk gebruik van grond of gebouwen wordt opgetreden."

Het beleid uit de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening, van de provincie Noord-Brabant, de doelstellingen met betrekking tot het realiseren van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en het gemeentelijk ruimtelijk beleid zoals vastgelegd in enkele visies op het plangebied en geïntegreerd in de Structuurvisie Buitengebied uit 2009, dienen zoveel als mogelijk vertaald te worden in het bestemmingsplanbeleid.

Er zijn in het plangebied kwalitatieve verbeteringen mogelijk. Hierbij dient vooral te worden gedacht aan behoud en versterking van het landschap door het ondersteunen van de agrarische bedrijfsvoering, bijvoorbeeld door middel van het bieden van mogelijkheden voor recreatieve nevenactiviteiten.

Al deze ontwikkelingen, beleidskaders en veranderingen in het buitengebied vragen om een ander, actueel ruimtelijk kader. Een actueel en digitaal bestemmingsplan dient met de ontwikkelingen, de beleidskaders en de veranderingen rekening te houden.

DOELSTELLING

Op basis van voornoemde probleemstelling is het doel van het project te komen tot een 'actueel en digitaal bestemmingsplan voor het buitengebied':

- a. om te beschikken over een degelijk toetsingskader ten behoeve van de ontwikkeling van al bestaande functies (bebouwing en gebruik) en waarden in het buitengebied van de gemeente Maasdonk;
- b. om het planologisch verwerken van vrijstellings- en ontheffingsprocedures die afgelopen jaren op basis van het Bestemmingsplan Buitengebied 1999 zijn gevoerd;
- c. om ruimte te creëren voor ontwikkelingen die in de komende termijn te verwachten zijn of om ongewenste ontwikkelingen tegen te houden, mede gebaseerd op het ruimtelijk relevante beleid;
- d. dat rekening houdt met al geplande projecten en initiatieven van de gemeente, andere instanties of particulieren;
- e. dat rekening houdt met de relevante milieuhygiënische en planologische aspecten en de gemeentelijke mogelijkheden en middelen om de uitvoering van het plan te waarborgen.

Eenzijds een beherend bestemmingsplan met een actuele planologische regeling van de bestaande situatie. Bestaande rechten en plichten uit de geldende regeling zijn overgenomen en waar nodig aangepast aan de eisen en wensen van deze tijd. Anderzijds een ontwikkelingsgericht bestemmingsplan dat een tweetal type ontwikkelingen mogelijk maakt, namelijk:

1. ontwikkelingen via de gebruikelijke flexibiliteitsbepalingen, zoals afwijkingssregels via omgevingsvergunning en wijzigingsregels;
2. ontwikkelingen naar aanleiding van een concrete wens of verzoek, mits deze ruimtelijk voldoende zijn onderbouwd en positief zijn beoordeeld door het gemeentebestuur.

Overige ontwikkelingen worden, gelet op de veelal omvangrijke ruimtelijke ingrepen in het plangebied, de gewenste afstemming op en inpassing in het omringende landschap en de financiële en juridische complicaties, alleen mogelijk gemaakt via een afzonderlijke planherziening. Bijvoorbeeld de bouw van ruimte-voor-ruimte woningen of andere woningbouw op basis van de structuurvisie Buitengebied 2009.

1.3

De begrenzing van het plangebied

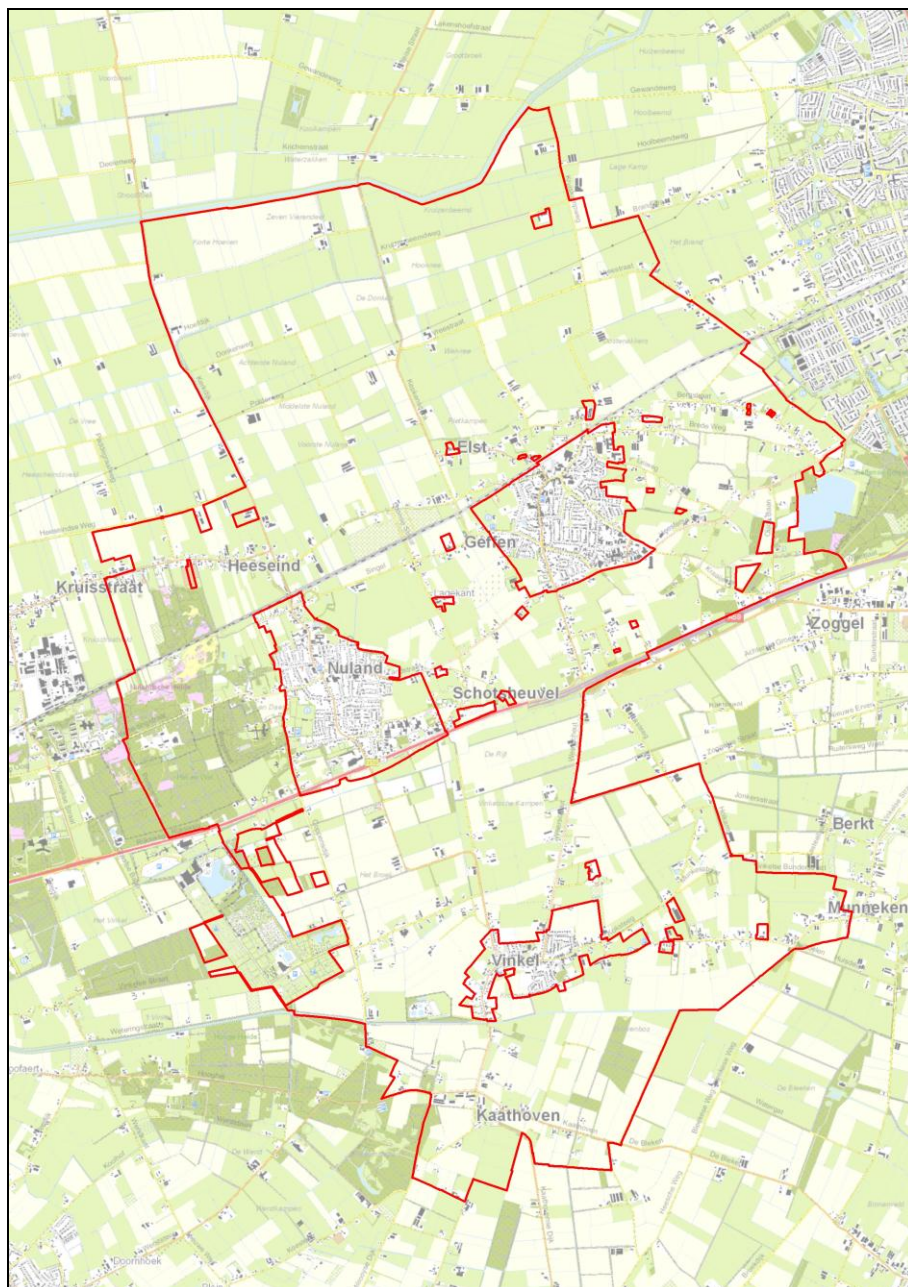
Het plangebied van het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 omvat nagenoeg het gehele gemeentelijke buitengebied. Op de kaart 'Begrenzing plangebied' is de exacte begrenzing van het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 aangegeven.

In het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 is het bestemmingsplan A59 opgenomen, met uitzondering van een deel van de (tussen)strook onder Nuland.

Buiten het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 zijn gelaten:

- de gronden waar het regionaal bedrijventerrein Heesch-West is gepland;
- vakantiepark het Dierenbos/'t Soperse Bos;

- de gronden die deel uitmaken van de toekomstige uitbreiding van Vinkel-Noord;
 - vastgestelde partiële herzieningen. Deze blijven in principe buiten dit bestemmingsplan, omdat ze reeds voorzien zijn van een goede en digitale regeling. Niet digitale partiële herzieningen zijn wel opgenomen.
- Verder is aansluiting gezocht bij de grenzen van het bestemmingsplan Kernen Maasdonk (2006).

Begrenzing plangebied (rode lijn)

1.4

Wijze waarop het bestemmingsplan tot stand is gekomen

Een belangrijke stap tot het actualiseren van het bestemmingsplan is het uitvoeren van een inventarisatie naar de bestaande situatie en het verrichten van onderzoek naar ontwikkelingen in het plangebied. Deze onderzoeksplicht vloeit voort uit artikel 3:2 Awb op grond waarvan een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis moet vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. Tevens dient de gemeente onderzocht te hebben welke waarden er in het gebied in het geding zijn en wat de gevolgen van het plan voor deze waarden zijn, hoe deze gevolgen moeten worden onderzocht en getoetst.

Om voornoemde redenen is ten behoeve van het opstellen van het 'Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012' het volgende onderzoek verricht:

- het inventariseren van de bestaande bebouwing en het gebruik van deze bebouwing, met als resultaat de inventarisatiekaart en de retrospectieve toets;
- het inventariseren van de landschappelijke en natuurwaarden;
- een Gebiedsbeschrijving ten behoeve van de actualisering van het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012;
- een Structuurvisie Buitengebied, vastgesteld door de gemeenteraad op 16 december 2009;
- een m.e.r.-procedure.

Onderzoek is verricht naar de bestaande bebouwing, het gebruik van deze bebouwing en de gronden en de landschappelijke en natuurwaarden in het plangebied. In de periode februari en maart 2008 is de feitelijke situatie in het plangebied verkend en is onderzoek verricht naar de afzonderlijke aspecten ten behoeve van het ruimtelijk beleid in het buitengebied. De gegevens zijn gedurende het proces geactualiseerd. Het betreft een grondige en zorgvuldige inventarisatie van bestaande functies, ruimtelijke kwaliteiten en bebouwing, en milieuaspecten, maar ook om geldende rechten en afspraken. Er is onder meer gebruikgemaakt van de milieuvergunningen en meldingen AMvB, geldende bestemmingsplannen, verleende vrijstellingen/ontheffingen, BAG-gegevens (Basisregistratie Adressen en Gebouwen) en lopende handhavingzaken. De volgende gegevens zijn geïnventariseerd:

- agrarische bedrijven;
- niet-agrarische bedrijven (NAB);
- woningen;
- maatschappelijke voorzieningen;
- dag- of verblijfsrecreatie;
- nutsvoorzieningen;
- sport.

INVENTARISATIE BESTAAN-
DE BEBOUWING EN
GEBRUIK

Op basis van de inventarisatiegegevens is vervolgens de bestaande situatie onderzocht en geanalyseerd. Het betreft een analyse van de inventarisatie en het onderzoek naar knelpunten, mogelijkheden en kansen voor het plangebied. Immers, onderzocht dient te worden in hoeverre de op te stellen regels in het bestemmingsplan niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening en dient erop te worden toegezien dat het plan en de totstandkoming daarvan niet in strijd zijn met het recht.

De gegevens uit het onderzoek zijn thematisch beschreven in een afzonderlijke Gebiedsbeschrijving. De te onderscheiden thema's zijn:

- landschap, cultuurhistorie en archeologie;
- natuur;
- water;
- landbouw;
- niet-agrarische bedrijvigheid;
- wonen;
- recreatie;
- maatschappelijke voorzieningen;
- infrastructuur;
- milieu.

Van elk thema is de feitelijke situatie in het buitengebied beschreven. Voorts is in het document het relevante beleid en de relevante regelgeving opgenomen. Hierbij is actualisatie op onderdelen nodig, onder andere door gewijzigd (provinciaal) beleid, zie paragraaf 2.2 Beleid.

De volgende stap is het opstellen van een Structuurvisie Buitengebied. Deze visie heeft tot doel een duidelijke en actuele visie te formuleren op het plangebied. De visie, met de daaraan ten grondslag liggende ruimtelijke analyse en inventarisatierapportage, is een belangrijke onderlegger voor het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012. Enerzijds biedt de visie een kader en onderbouwing voor het bestemmingsplan, anderzijds biedt deze het kader om de 'onbekende toekomst' af te wegen en deze via buitenplanse procedures (projectbesluit of partiële herziening) te verwezenlijken.

De dynamiek in het landelijk gebied neemt toe. Sommige veranderingsprocessen zijn voorzienbaar, andere doen zich als het ware 'at random' en onvoorspelbaar voor op basis van initiatieven in het veld.

Waar het bestemmingsplan bij uitstek geschikt voor is, is om bestaande rechten en de voorzienbare ofwel 'bekende' toekomst adequaat te regelen. Het bestemmingsplan is veel minder in staat om de 'onbekende' toekomst op juiste wijze te geleiden.

De toegenomen dynamiek in het landelijk gebied stelt het gemeentebestuur steeds vaker voor vragen die door het bestemmingsplan niet kunnen worden beantwoord. Vragen die voortvloeien uit initiatieven in het veld waarvan het waard is dat hierop positief kan worden gereageerd, mits zij een bijdrage leveren aan de kernkwaliteiten van het gebied.

Om deze reden is naast het bestemmingsplan een structuurvisie opgesteld. De structuurvisie biedt het kader om de veranderingen en de ontwikkelingen in het buitengebied te sturen. Duidelijk moet zijn waar welke soort ontwikkelingen acceptabel zijn, dan wel wenselijk zijn.

De structuurvisie heeft in dit verband een dubbelfunctie. Enerzijds biedt de visie onderbouwing voor het bestemmingsplan, anderzijds geeft de visie de mogelijkheid om de 'onbekende toekomst' af te wegen en via een projectplan of partiële herziening van het bestemmingsplan mogelijk te maken.

De visie is op 16 december 2009 vastgesteld door de gemeenteraad.

Het bestemmingsplan is gebaseerd op alle voornoemde onderzoeken. Voor wat betreft de verantwoording van de 'bestaande situatie' kan worden teruggeval- len op de veldinventarisatiegegevens, alsmede de gemeentelijke bouw- en milieudossiers, de luchtfoto's, de Basisregistraties Adressen en Gebouwen (BAG).

BESTAANDE SITUATIE

Met Waterschap Aa en Maas, provincie Noord-Brabant en Brabant Water heeft overleg plaatsgevonden in het kader van de watertoets. De resultaten van het overleg zijn verwerkt in het bestemmingsplan. In het bestemmingsplan is een verantwoording gegeven van de wijze waarop het waterbeleid verwerkt is in de vorm van een waterparagraaf.

WATERTOETS

De burgers en maatschappelijke organisaties zijn op verschillende momenten betrokken bij de voorbereiding en ontwikkeling van het bestemmingsplan.

Op 10 juni 2011 heeft het gemeentebestuur het voornemen tot het opstellen van het bestemmingsplan voor het buitengebied kenbaar gemaakt door middel van publicatie in de Streekwijzer en op de gemeentelijke website. In de publi- catie is aangegeven hoe de burgers en maatschappelijke organisaties in de gemeente bij de voorbereiding worden betrokken.

WIJZE WAAROP BURGERS
BIJ HET PROJECT ZIJN
BETROKKEN

In maart 2011 hebben alle agrarische ondernemers een voorstel ontvangen voor een bouwvlak voor hun perceel. De reacties op deze voorstellen zijn be- oordeeld tegen de achtergronden van zowel het provinciaal, als het gemeente- lijk ruimtelijk en milieuhygiënisch beleid en zijn zo mogelijk vertaald in het bestemmingsplan.

In de aanloop tot de feitelijke actualisering van het bestemmingsplan is een aantal concrete verzoeken bij het gemeentebestuur ingediend.

De verzoeken zijn afzonderlijk beoordeeld en getoetst aan het geldende ruim- telijke beleid. Deze verzoeken zijn, voor zover ruimtelijk onderbouwd en posi- tief beoordeeld door het college, in het bestemmingsplan meegenomen.

Gedurende de planontwikkeling is een 'retrospectieve toets' uitgevoerd. Een retrospectieve toets geeft inzicht in welke situaties aan percelen een nieuwe bestemming is gegeven ten opzichte van voorgaande bestemmingsregelingen. Hoewel het bestemmingsplan een beharend karakter heeft, dat wil zeggen dat

RETROSPECTIEVE TOETS

voor de meeste percelen de feitelijke bouw- en gebruiksmogelijkheden overeenkomen met de toegestane situatie, conform voorgaande bestemmingsplanregels, is in een aantal gevallen gebleken dat de huidige situatie niet overeenkomt met de regeling uit het voorgaande bestemmingsplan. Deze situaties ontwikkelen zich in veel gevallen gaandeweg de planperiode. In het kader van een bestemmingsplanherziening is het de taak van de gemeente te onderzoeken of het feitelijke gebruik kan worden voortgezet, dan wel dient te worden gehandhaafd. Om deze reden zijn voornoemde percelen door de gemeente afzonderlijk ruimtelijk afgewogen, teneinde te kunnen beoordelen of het bestemmingsplan in overeenstemming kon worden gebracht met de feitelijke bouw- en gebruiksmogelijkheden op het perceel (opheffen strijdige situatie). In die gevallen waarin de bouw- en gebruiksmogelijkheden een goede ruimtelijke ordening niet in de weg stonden of de strijdige situatie stedenbouwkundig, economisch, verkeerskundig en milieutechnisch aanvaardbaar bleek, is de feitelijke situatie in dit bestemmingsplan positief bestemd. In de separate bijlagen bij dit bestemmingsplan is een overzicht opgenomen van voornoemde retrospectieve toets.

INSPRAAK EN OVERLEG

Het voorontwerp is vrijgegeven voor inspraak en is in het kader van het vooroverleg aan verschillende instanties toegezonden. De inspraak- en overlegreacties zijn behandeld in een afzonderlijke inspraak- en overlegnota. Korthedshalve wordt voor de samenvattingen en gemeentelijke standpunten verwezen naar deze nota.

Ambtshalve opmerkingen hebben tevens geleid tot een aanpassing van het bestemmingsplan.

ZIENSWIJZEN

Het ontwerpbestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 (integrale herziening) lag samen met het ontwerp planMER gedurende zes weken (vanaf 14 mei 2012 tot 25 juni 2012) ter inzage. De publicatie stond 11 mei 2012 in de Streekwijzer en de Staatscourant en op de gemeentelijke website.

De stukken lagen in de publieksruimte ter inzage en waren tevens via het internet in te zien via onze site en de landelijke voorziening www.ruimtelijkeplannen.nl. Er zijn 58 zienswijzen ingediend. Deze zijn uiterlijk op 26 juni 2012 ontvangen. Daarmee zijn alle zienswijzen tijdig ingediend. Voorts zijn alle zienswijzen ontvankelijk verklaard. De zienswijzen zijn behandeld in een afzonderlijk verslag 'Zienswijzenverslag over het ontwerp bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 en het ontwerp planMER bestemmingsplan Buitengebied'. Korthedshalve wordt voor de samenvattingen en gemeentelijke standpunten verwezen naar dit verslag.

GEMEENTELIJKE PROJECTGROEP

De inventarisatie en het onderzoek ten behoeve van het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 is in nauwe samenwerking met en onder begeleiding van een ambtelijke projectgroep tot stand gekomen.

1.5

PlanMER

Gelet op de verplichtingen van de Wet milieubeheer (Wm) is ook een **plan-m.e.r.** (milieueffectrapportage) opgesteld als onderbouwing van het bestemmingsplan. Dit heeft vooral te maken met de mogelijkheden die het bestemmingsplan biedt voor bestaande (intensieve) veehouderijen. Daarbij is niet uitgesloten dat drempelwaarden uit het Besluit m.e.r. worden overschreden. Daarom is het opstellen van een planMER verplicht. In het planMER wordt vooral ingegaan op de milieueffecten van de ontwikkelingsmogelijkheden in het bestemmingsplan.

Het MER heeft tot doel het milieubelang volwaardig te laten meewegen bij de vaststelling van het bestemmingsplan om de maatregelen die (uiteindelijk) kunnen leiden tot belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu, inzichtelijk te maken. De m.e.r.-procedure is gekoppeld aan de procedure voor het bestemmingsplan.

Voorafgaand aan het opstellen van het MER is de zogenoemde notitie Reikwijdte en detailniveau opgesteld. Er zijn geen zienswijzen ingediend ten aanzien van de notitie Reikwijdte en detailniveau.

Het uitgewerkte planMER heeft, samen met het ontwerpbestemmingsplan, ter inzage gelegen.

Tegelijkertijd is de commissie voor de milieueffectrapportage (Commissie m.e.r.) gevraagd om een toetsingsadvies uit te brengen over het uitgewerkte planMER in relatie tot het Bestemmingsplan Buitengebied. De commissie heeft op 17 september 2012 haar advies uitgebracht (rapportnummer 2563-67). Het advies is als separate bijlage bij deze toelichting opgenomen. Bij het toetsingsadvies is ook een reactie van de gemeente bijgesloten, waarin is aangegeven wat er met het advies van de Commissie m.e.r. is gedaan.

Naar aanleiding van het toetsingsadvies is enerzijds het planMER aangevuld en zijn anderzijds de regels in het bestemmingsplan voor het bouwen van veestallen aangescherpt.

De uitkomsten van het planMER hebben op de volgende manier een rol gespeeld bij de inhoud van het bestemmingsplan:

De belangrijkste constatering uit het planMER was dat, in cumulatieve zin, negatieve effecten op omliggende Natura 2000-gebieden in de verschillende alternatieven niet met zekerheid uitgesloten konden worden (met name vanwege mogelijke toename van ammoniakdepositie door uitbreiding en bouw van veestallen), terwijl dit op grond van de Natuurbeschermingswet wel noodzakelijk is.

Bij de individuele behandeling van de bouw van veestallen zal moeten worden voldaan aan de provinciale verordening stikstof en Natura 2000, waardoor er geen sprake zal zijn van negatieve effecten. Niettemin moet op grond van

jurisprudentie ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan al gegarandeerd zijn dat er geen sprake zal zijn van negatieve effecten.

Om die reden zijn in het bestemmingsplan regels opgenomen die garanderen dat er geen sprake kan zijn van toename van de ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden.

Uit jurisprudentie blijkt dat de uitvoerbaarheid van een dergelijke regeling dient te worden aangetoond, c.q. dat een dergelijke regeling 'in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening'. In paragraaf 4.1.3 is dat nader uitgewerkt.

Ook op andere milieuthema's kan er sprake zijn van negatieve effecten bij schaalvergroting van agrarische bedrijven, met name op het gebied van landschap/cultuurhistorie en verkeersveiligheid.

Deze ontwikkelingsmogelijkheden zijn alleen aanwezig bij toepassing van afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden in het bestemmingsplan. Op basis van de resultaten van dit planMER wordt geadviseerd om bij toepassing van deze bevoegdheden voorwaarden op te nemen, die negatieve effecten op genoemde thema's kunnen voorkomen.

Het (aangevulde) planMER is als separate bijlage bij het bestemmingsplan opgenomen.

1.6

W a b o

Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) in werking getreden. Deze wet heeft consequenties voor het bestemmingsplan en het vergunningsvrij bouwen. In deze paragraaf staan de gevolgen van de Wabo voor de bestemmingsplanpraktijk beschreven.

AANPASSEN SVBP EN
NAAMGEVING IN
BESTEMMINGSPANNEN

Door de Wabo zijn (bijna) alle vergunningen met betrekking tot het bouwen opgegaan in de omgevingsvergunning. Dit heeft gevolgen voor de ontheffingen en omgevingsvergunningen voor werken en werkzaamheden in het bestemmingsplan. Deze ontheffingen en omgevingsvergunningen voor werken en werkzaamheden zijn nu onderdeel van de omgevingsvergunning waardoor de naamvoering van deze instrumenten is gewijzigd. Over deze wijzigingen zijn afspraken gemaakt (Geonovum, september 2010). In deze werkafpraak staat duidelijk beschreven hoe de nieuwe naamgeving van instrumenten luidt.

Naamgeving voor invoering van de wabo	Naamgeving na invoering van de Wabo
Algemene ontheffingsregels	Algemene afwijkingsregels
Ontheffing van de bouwregels	Afwijken van de bouwregels
Ontheffing van de gebruiksregels	Afwijken van de gebruiksregels
Aanlegvergunning	Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden
Sloopvergunning	Omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk

In het bestemmingsplan is gebruikgemaakt van de naamgeving conform de werkafspraken van Geonovum.

In bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) is het vergunningsvrij bouwen geregeld. Twee artikelen zijn hierbij van belang, te weten artikel 2 en 3 van bijlage II van het Bor.

VERGUNNINGVRIJ BOUWEN

Artikel 2, bijlage II, Bor ziet toe op zowel het omgevingsvergunningsvrije bouwen als het omgevingsvergunningsvrije gebruik, mits in overeenstemming met de gestelde voorwaarden in het artikel. Ook indien het gebruik in strijd is met planologische regelgeving, is geen omgevingsvergunning vereist. Wel moet zijn voldaan aan de voorwaarden die zijn gesteld in de betreffende mogelijkheid om vergunningsvrij te bouwen. Deze regeling laat zich vergelijken met de bouwvergunningvrije bouwwerken uit artikel 43 Woningwet (het Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken).

ARTIKEL 2

Op basis van de Wabo en het Bor zijn licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken komen te vervallen. Daarvoor in de plaats is artikel 3, bijlage II, Bor gekomen.

ARTIKEL 3

Artikel 3, bijlage II, Bor heeft alleen betrekking op het omgevingsvergunningsvrije bouwen onder gestelde voorwaarden. Het gebruik van de in artikel 3, bijlage II, Bor genoemde bouwactiviteiten moet in overeenstemming zijn met het geldende bestemmingsplan (een beheersverordening, een exploitatieplan of andere geldende planologische regelgeving). Indien is voldaan aan de eisen uit artikel 3, bijlage II, Bor en de bouwactiviteit in overeenstemming is met het geldende bestemmingsplan (een beheersverordening, een exploitatieplan of andere geldende planologische regelgeving) geldt de omgevingsvergunningplicht voor het bouwen op grond van artikel 2.1, lid 1, sub a Wabo niet. Bouwen is dus vergunningsvrij, handelen in strijd met het bestemmingsplan of een andere planologische regeling niet.

Indien het gebruik van de in artikel 3, bijlage II, Bor genoemde bouwwerken strijdig is met het geldende bestemmingsplan (de geldende beheersverordening of andere geldende planologische regelgeving) is een omgevingsvergunning vereist op grond van artikel 2.1, lid 1, sub c Wabo.

De toepasbaarheid van de in artikel 3, bijlage II, Bor genoemde bouwactiviteiten wordt beperkt door planologische regelgeving.

Bijvoorbeeld: in artikel 3, lid 1, bijlage II, Bor staat dat als de bouwhoogte van een bijbehorend bouwwerk¹ in het achtererfgebied² niet meer dan 5 m be-

¹ In artikel 1, bijlage II, Bor wordt een bijbehorend bouwwerk als volgt omschreven: uitbreiding van een hoofdgebouw dan wel functioneel met een zich op hetzelfde perceel bevindend hoofdgebouw verbonden, daar al dan niet tegen aangebouwd op de grond staand gebouw, of ander bouwwerk, met een dak. Als hoofdgebouw wordt aangeduid het gebouw dat noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de bestemming van een perceel.

² In artikel 1, bijlage II, Bor wordt het achtererfgebied als volgt omschreven: erf aan de achterkant en de niet naar openbaar toegankelijk gebied gekeerde zijkant, op meer dan 1 m van de voorkant van het hoofdgebouw.

draagt, dit bouwwerk omgevingsvergunningsvrij is. Dit moet echter wel in overeenstemming zijn met het gestelde in de van toepassing zijnde planologische regelgeving. Dit betekent dat als in het bestemmingsplan staat dat de bouwhoogte van een vrijstaand bijgebouw (lees bijbehorend bouwwerk) niet meer dan 4 m mag bedragen, een vrijstaand bijgebouw tot 4 m omgevingsvergunningsvrij is. Voor een vrijstaand bijgebouw van meer dan 4 m hoog zal een omgevingsvergunning moeten worden aangevraagd.

1.7

Opbouw van het bestemmingsplan

Het 'Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012' bestaat uit:

- een toelichting;
- regels en
- een digitale verbeelding, die analoog uit 3 kaartbladen bestaat.

De onderzoeksgegevens en een verantwoording van de wijze van inventariseren zijn in separate documenten verwerkt en als afzonderlijke bijlagen bij deze toelichting gevoegd.

De toelichting bestaat uit 4 hoofdstukken. Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving gegeven van de uitvoerbaarheidsaspecten. Hoofdstuk 3 bevat een onderbouwing van en een toelichting op de ruimtelijke keuzes die voor de bestemmingen zijn gemaakt. Ook wordt in dit hoofdstuk aangegeven hoe met nieuwe ontwikkelingen wordt omgegaan. De verantwoording en onderbouwing is ten dele per bestemmingsartikel beschreven.

Hoofdstuk 4 bevat informatie over de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. Aandacht is besteed aan handhaving, de uitvoerbaarheid van het plan en de resultaten van de inspraak en het overleg met instanties.

Uitvoerbaarheids- aspecten

2

2.1

Inleiding

In de Gebiedsbeschrijving is een beschrijving gegeven van de functies, de waarden en de belangen die in het plangebied aanwezig zijn. Het gaat om de functies landschap en cultuurhistorie, natuur, water, landbouw, niet-agrarische bedrijvigheid, wonen, verblijfs- en dagrecreatie, maatschappelijke voorzieningen en infrastructuur. In de Gebiedsbeschrijving is tevens een overzicht gegeven van het van toepassing zijnde beleid voor het plangebied. Voor deze aspecten wordt verwezen naar de Gebiedsbeschrijving. Het beleid van het Rijk en de provincie Noord-Brabant is in onderstaande paragraaf geactualiseerd. In dit hoofdstuk worden de aspecten behandeld die een directe doorwerking hebben op het bestemmingsplan.

2.2

Beleid

2.2.1

Rijk

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) van kracht geworden. De SVIR heeft diverse nota's vervangen, zoals de Nota Ruimte en Nota Mobiliteit. Ook zijn met het SVIR de ruimtelijke doelen en uitspraken vervallen die zijn benoemd in de Agenda Landschap, Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. In het SVIR is de visie van de rijksoverheid op de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven voor Nederland richting 2040 aangegeven. Dit betreft een nieuw, integraal kader dat de basis vormt voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In het SVIR is gekozen voor een meer selectieve inzet van het rijksbeleid dan voorheen. Voor de periode tot 2028 zijn de ambities van het Rijk in drie rijksdoelen uitgewerkt:

- vergroten van de concurrentiekracht door versterking van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- verbeteren van de bereikbaarheid;
- zorgen voor een leefbare en veilige omgeving met unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden.

Met bovengenoemde rijksdoelen zijn 13 nationale belangen aan de orde die in het SVIR verder gebiedsgericht zijn uitgewerkt in concrete opgaven voor de diverse onderscheiden regio's. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden meer beleidsvrijheid op het terrein van de ruimtelijke ordening gekregen; het kabinet is van mening dat provincies en gemeenten beter op de hoogte zijn van de actuele situatie in de regio en de vraag van bewoners, bedrijven en organisaties en daardoor beter kunnen afwegen welke (ruimtelijke) ingrepen in een gebied nodig zijn. Het rijksbeleid bevat voor het bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 geen uitspraken die het bestemmingsplanbeleid rechtstreeks beïnvloeden.

2.2.2

Provincie

Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant

Op 1 januari 2011 is de Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant in werking getreden. Provinciale Staten hebben deze op 1 oktober 2010 vastgesteld. De structuurvisie is opgebouwd uit twee delen (A en B) en een uitwerking.

Deel A

Deel A bevat de hoofdlijnen van het beleid. Hierin heeft de provincie haar belangen gedefinieerd en ruimtelijke keuzes gemaakt. Deze belangen en keuzes zijn gebaseerd op trends en ontwikkelingen. Ook beschrijft de provincie vanuit welke filosofie ze haar doelen wil bereiken. Die is: 'samenwerken aan kwaliteit'. De provincie realiseert haar doelen op vier manieren: door regionaal samen te werken, te ontwikkelen, te beschermen en te stimuleren.

Deel B

In deel B beschrijft de provincie vier ruimtelijke structuren: de groenblauwe structuur, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur.

Voor iedere structuur formuleert de provincie ambities en beleid. Per beleidsdoel is aangegeven welke instrumenten de provincie inzet om haar doelen te bereiken.

Op de structurenkaart van de structuurvisie zijn voor het buitengebied van Heusden vooral de volgende zones van belang:

Kerngebied groenblauw

Het kerngebied groenblauw bestaat uit de ecologische hoofdstructuur inclusief de (robuuste) ecologische verbindingzones en waterstructuren zoals beken en krekken. Deze waterstructuren zijn nagenoeg geheel gebaseerd op de Kaderrichtlijn Water en de waterlopen met de functie Waternatuur uit het Provinciaal Waterplan 2010-2015.

Het ruimtelijke beleid is gericht op behoud, herstel en ontwikkeling van de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten. Er is geen ruimte voor (grootschalige of intensieve) ontwikkelingen die niet passen binnen de doelstellingen voor de EHS en beheer/herstel van de waterstructuren. Bestaande functies en bestaand gebruik binnen de groenblauwe kern worden gerespecteerd.

Voor de ontwikkeling van functies binnen de groenblauwe kern gelden de EHS-spelregels, zoals die door het Rijk/IPO zijn afgesproken: het 'nee, tenzij'-principe met toepassing van het compensatiebeginsel en met mogelijkheden voor de zogenaamde herbegrenzing en saldobenadering. De ontwikkeling van extensieve recreatie die zich richt op de beleving van natuurgebieden, is goed mogelijk. De ontwikkeling moet wel passen binnen de natuurdoelstellingen van het gebied en bijdragen aan de versterking van de aanwezige natuur- en landschapswaarden.

Groenblauwe mantel

De groenblauwe mantel bestaat overwegend uit gemengd landelijk gebied met belangrijke nevenfuncties voor natuur en water. Het zijn meestal gebieden grenzend aan het kerngebied natuur en water die bijdragen aan de bescherming van de waarden in het kerngebied. De beheergebieden EHS liggen binnen de groenblauwe mantel. Ook de groene gebieden door én nabij de stedelijke omgeving zijn onderdeel van de groenblauwe mantel.

De waarden in de groenblauwe mantel zijn vaak gekoppeld aan landschapselementen (zoals houtwallen en heggen), het watersysteem (zoals de aanwezigheid van kwel) en het voorkomen van bijzondere planten en dieren.

Binnen de groenblauwe mantel is de agrarische sector een grote en belangrijke grondgebruiker. Het is nodig deze positie te behouden en/of een ontwikkeling in grondgebonden agrarisch gebruik te bevorderen. Er zijn ook diverse recreatieve en toeristische bedrijven binnen de groenblauwe mantel aanwezig.

Het behoud en vooral de ontwikkeling van natuur, water (-beheer) en landschap zijn een belangrijke opgave. Waar mogelijk zet de provincie in op herstel van de kwelstromen.

Nieuwe ontwikkelingen binnen de groenblauwe mantel zijn mogelijk, als deze bestaande natuur-, bodem- en waterfuncties respecteren of bijdragen aan een kwaliteitsverbetering van deze functies of het (cultuurhistorisch waardevolle) landschap. De versterking van de binnen de groenblauwe mantel aanwezige leefgebieden voor plant- en diersoorten vraagt daarbij specifieke aandacht. Het beleid is erop gericht dat de belevingswaarde en de recreatieve waarde van het landschap toeneemt.

Een (verdere) ontwikkeling van kapitaalintensieve functies, zoals stedelijke ontwikkelingen, (bezoekers)intensieve recreatie en concentratiegebieden voor intensieve landbouwfuncties zijn strijdig met de doelen die in de groenblauwe mantel worden nagestreefd. De ontwikkelingsmogelijkheden voor deze intensievere functies zijn dan ook beperkt.

In de groenblauwe mantel biedt de provincie ruimte aan de groeiende vraag naar 'diensten' die het landelijke gebied aan de samenleving kan bieden. Agrarisch natuurbeheer, groene- en blauwe diensten, vormen van agrarische verbreding die zijn gericht op de beleving van rust en ruimte, energiewinning met een directe koppeling aan de agrarische bedrijfsvoering, zonne-energie en de ontwikkeling van met name grondgebonden melkveehouderijen zijn als economische drager in dit gebied gewenst.

Een verdere intensivering van in de groenblauwe mantel voorkomende agrarische bedrijvigheid is niet wenselijk. Daarom worden er beperkingen gesteld aan het gebruik van teeltondersteunende voorzieningen. De ontwikkelingsmogelijkheden voor de intensieve veehouderij worden gerespecteerd.

Recreatieve ontwikkelingen, met name op bestaande locaties (bijvoorbeeld vrijkomende agrarische bedrijfslocaties) zijn mogelijk, zeker als daarmee een bijdrage wordt geleverd aan de versterking van natuur, water en landschap.

Gemengd landelijk gebied

In het gemengde landelijk gebied is naast ruimte voor de land- en tuinbouw ook ruimte voor de ontwikkeling van niet-agrarische functies, zoals toerisme, recreatie, kleinschalige bedrijvigheid, zorgfuncties et cetera. Dit kan door verbreding van agrarische activiteiten maar ook als zelfstandige functie, met name op vrijkomende locaties. Rondom steden, dorpen en natuur is er in de meeste gevallen feitelijk sprake van een gemengde plattelandseconomie. In de gebieden rondom steden en dorpen is daarbij meer ruimte voor de ontwikkeling van functies die zich richten op de inwoners van die kernen, in de gebieden rondom de groenblauwe structuur is de ontwikkeling van functies meer afgestemd op het ondernemen in een groene omgeving en de versterking van natuur- en landschapswaarden.

Accentgebied agrarische ontwikkeling

Het gebied aan de noordkant van het plangebied maakt onderdeel uit van het accentgebied 'jonge rivierkleigebied van Geertruidenberg tot Ravenstein'. Dit gebied heeft een open karakter. De dominante agrarische sectoren hier zijn de akkerbouw en de (grondgebonden) rundveehouderij.

Het accentgebied agrarische ontwikkeling is hier aangegeven omdat deze gebieden worden gekenmerkt door mogelijkheden voor een meer dominante positie van de hier aanwezige landbouwsectoren. In deze gebieden ziet de provincie niet alleen ontwikkelingsmogelijkheden voor de aanwezige sector, maar ook voor activiteiten die gelieerd zijn aan de in het gebied voorkomende agrarische sector, mits daarmee een bijdrage wordt geleverd aan de duurzaamheidsdoelen. Het gaat daarbij onder andere om mogelijkheden voor samenwerking op het gebied van energie, mestverwerking, opslag en transport, verbouwing van producten en het centraliseren van kennis(ontwikkeling).

Verordening ruimte Noord-Brabant 2012

De provincie Noord-Brabant heeft in de Verordening Ruimte regels vastgelegd. Door de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) is het mogelijk een verordening als instrument in te zetten, waarmee Provinciale Staten regels stellen aan de inhoud, toelichting of onderbouwing van bestemmingsplannen. Deze regels kunnen betrekking hebben op het hele provinciale grondgebied, delen of gebiedsgerichte thema's. Op grond van artikel 3.8, lid 6, van de Wro is de provincie bevoegd om, gedurende zes weken na de vaststelling van het bestemmingsplan, aan de gemeenteraad een reactieve aanwijzing te geven, die ertoe strekt dat de betrokken onderdelen van het bestemmingsplan geen deel van het vastgestelde bestemmingsplan blijven uitmaken, indien onderdelen in strijd zijn met het provinciaal belang, zoals de verordening ruimte.

Ruimtelijke kwaliteit en kwaliteitsverbetering van het landschap

De provincie wil de ruimtelijke kwaliteit van Brabant bevorderen. Dat betekent dat nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen een bijdrage dienen te leveren aan de kernkwaliteiten van Brabant en dat gemeenten bij ruimtelijke afwegingen het principe van zorgvuldig ruimtegebruik toepassen. Ook wil de provincie dat de initiatiefnemer zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken.

Stedelijke ontwikkeling en regionaal ruimtelijk overleg

Het provinciale beleid is al jaren gericht op het bundelen van de verstedelijking. Dit betekent dat het leeuwendeel van de woningbouw, de bedrijventerreinen, voorzieningen en bijbehorende infrastructuur moet plaatsvinden in de stedelijke concentratiegebieden (bestaand stedelijk gebied van de grotere kernen).

Ecologische hoofdstructuur

Het kerngebied natuur en water bestaat uit de ecologische hoofdstructuur met inbegrip van de ecologische verbindingszones en waterstructuren zoals beken en kreken. Dit kerngebied omvat de bestaande natuurgebieden, waaronder de Natura 2000-gebieden en de gebieden die nog omgevormd moeten worden naar natuur en nu nog vaak in agrarisch gebruik zijn. Ter bescherming van de aanwezige waarden is bepaald dat deze strekken tot het behoud, herstel of de duurzame ontwikkeling van de ecologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden.

Groenblauwe mantel

De groenblauwe mantel bestaat overwegend uit gemengd landelijk gebied met belangrijke nevenfuncties voor natuur en water. Het zijn meestal gebieden grenzend aan het kerngebied natuur en water die bijdragen aan de bescherming van de waarden in het kerngebied. In de groenblauwe mantel is de agrarische sector een grote en belangrijke grondgebruiker. Ook recreatieve en toeristische bedrijven zijn binnen de groenblauwe mantel aanwezig. Het behoud en vooral de ontwikkeling van natuur, water, waterbeheer en landschap

zijn in de groenblauwe mantel een belangrijke opgave. Nieuwe ontwikkelingen binnen de groenblauwe mantel zijn mogelijk als deze bestaande functies respecteren of bijdragen aan een kwaliteitsverbetering van die functies.

Water

De Verordening ruimte bevat regels voor:

- regionale waterbergingsgebieden en reserveringsgebieden waterberging. Hierbij is het doel te zorgen voor behoud van het waterbergend vermogen, onder andere door beperkingen ten aanzien van bebouwing en ophoging van gronden;
- beschermingszones voor grondwaterwinningen voor de openbare drinkwatervoorziening (waterwingebied, 25- en 100-jaarszone en boringvrije zone);
- hoogwaterbescherming. Hierbij is het doel te zorgen voor bescherming van de primaire waterkering en tegengaan van activiteiten in de bodem rondom de aansluiting primaire waterkering die kunnen leiden tot het ondermijnen van de waterkerende functie. In het winterbed en de lange-termijnreservering winterbed is het doel te zorgen voor behoud van het stroomvoerend en bergend vermogen van de rivier, onder andere door beperkingen ten aanzien van bebouwing.

Aardkunde en cultuurhistorie

Met behulp van de Verordening ruimte wil de provincie aardkundig waardevolle gebieden en cultuurhistorische vlakken beschermen. De gemeenten hebben grote vrijheid om zelf vorm te geven aan de wijze van bescherming. Tevens zijn er specifieke beschermregels voor aangewezen cultuurhistorisch waardevolle complexen, zoals kloostercomplexen en oude landgoederen.

Agrarisch gebied

Het agrarisch gebied ligt buiten de groenblauwe structuur en het bestaand stedelijk gebied en biedt een multifunctionele gebruikruimte voor land- en tuinbouw, natuur, water, recreatie, toerisme en kleinschalige stedelijke functies. Land- en tuinbouw zijn daarbij de grootste ruimtegebruikers.

Intensieve veehouderij

Afzonderlijke regels zijn opgenomen voor de intensieve veehouderij. Deze regels zijn gekoppeld aan de integrale zonering uit de reconstructieplannen die in de verordening is overgenomen. De integrale zonering bestaat uit zogenaamde extensiveringsgebieden, verwevingsgebieden en landbouwontwikkelingsgebieden.

Glastuinbouw

In de Verordening ruimte zijn ten behoeve van de glastuinbouw doorgroeigebieden en vestigingsgebieden begrensd. In deze gebieden dient de glastuinbouw in Brabant zich te concentreren. In de vestigingsgebieden zijn nieuwe glastuinbouwbedrijven toegestaan. In de doorgroeigebieden ligt de nadruk op verdere ontwikkeling van bestaande glastuinbouwbedrijven.

Niet-agrarische ontwikkelingen in het buitengebied

De Verordening ruimte geeft algemene regels voor een aantal niet-agrarische ontwikkelingen in het buitengebied. Algemeen uitgangspunt is dat gebruik gemaakt wordt van bestaande bebouwing, veelal vrijkomende agrarische bebouwing. De regels hebben betrekking op het wonen in het buitengebied, waaronder ook de ontwikkeling van ruimte-voor-ruimtekavels en kwaliteitsverbetering in bebouwingsconcentraties en landgoederen. Daarnaast zijn er regels voor diverse andere niet-agrarische ontwikkelingen.

In hoofdstuk 3 is aangegeven hoe de regels uit de verordening verwerkt zijn in de planregels.

2.3

Bodem

In het kader van de onderzoeksplicht dient onder andere de bodemgesteldheid in het plangebied in kaart te worden gebracht. Onderzocht moet worden of de bodem verontreinigd is en wat voor gevolgen een eventuele bodemverontreiniging heeft voor de uitvoerbaarheid van het plan. De gemeente Maasdonk beschikt over een Bodemkwaliteitskaart en een Nota Bodembeleid. Hierin is de kwaliteit van de bodem o.a. in het buitengebied weergegeven.

Conclusie

Een nieuwe bestemming mag pas worden opgenomen als is aangetoond dat de bodem geschikt (of geschikt te maken) is voor de nieuwe of aangepaste bestemming. Wanneer (een deel van) de bodem in het plangebied is verontreinigd, moet worden aangetoond dat het bestemmingsplan, rekening houdend met de kosten van sanering, financieel uitvoerbaar is.

Indien er sprake is van bouwactiviteiten kan in sommige gevallen, conform de Bodemkwaliteitskaart en de Nota bodembeleid, vrijstelling worden verleend van de verplichting tot het uitvoeren van een bodemonderzoek in het kader van de omgevingsvergunning activiteit bouwen. De eventueel in te dienen bodemonderzoeken mogen niet meer dan 5 jaar oud zijn.

In het bestemmingsplan zijn echter alleen de bestaande situaties vastgelegd. Daarnaast zijn ontwikkelingen opgenomen, voor zover deze reeds zijn voorzien van een voldoende ruimtelijke onderbouwing (inclusief aspect bodem). Specifiek bodemonderzoek is in het kader van dit bestemmingsplan dus niet noodzakelijk.

2.4

Archeologie

Verdrag van Malta

Het Verdrag van Malta is een verdrag dat in 1992 werd ondertekend door alle lidstaten van de Raad van Europa. Eén van de doelstellingen van het Verdrag van Malta is de afstemming van het archeologisch belang met de ruimtelijke ordening. Daarom heeft de wetgever ervoor gekozen om de bescherming van het archeologisch erfgoed in te bedden in de ruimtelijke ordening. Hiervoor is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (WAMZ) aangenomen, de wet waarmee onder andere de Monumentenwet 1988, Wet milieubeheer, de Woningwet en de Ontgrondingenwet zijn gewijzigd.

Het belangrijkste instrument is hierbij het gemeentelijke bestemmingsplan. Bouw- en andere werkzaamheden waarbij ingrepen in de bodem plaatsvinden, moeten immers aan het bestemmingsplan worden getoetst. Op grond van de Monumentenwet 1988 dient de gemeente bij de vaststelling van een bestemmingsplan rekening te houden met archeologische waarden en verwachtingen (Monumentenwet 1988 art. 38a). Hierin kunnen bepalingen zoals het overleggen van een rapport (het archeologisch vooronderzoek), vrijstellingsnormen, eventueel verbinden van voorschriften aan vergunning of ontheffing worden opgenomen. De manier waarop archeologie kan worden opgenomen in bestemmingsplannen staat beschreven in de Monumentenwet 1988.

Vrijstellingscriteria

Vervolgens kunnen voor elke archeologische waarde en/of archeologische verwachting in de planregels vrijstellingscriteria worden opgenomen. Deze criteria zijn bij de vaststelling van het gemeentelijke archeologiebeleid vastgesteld en op de gemeentelijke beleidsadvieskaart en in de archeologienota terug te vinden. Voor iedere gebiedscategorie archeologische waarde en/of archeologische verwachting bestaan de criteria uit zowel de diepte van de bodemingreep als de oppervlakte van de vergunningplichtige activiteit. Voldoet de activiteit niet aan de vrijstellingscriteria, dan dient archeologisch vooronderzoek gedaan te worden op het terrein dat volgens de aanvraag van de omgevingsvergunning zal worden verstoord. Het vooronderzoek verloopt volgens een bepaald stappenplan en de resultaten van dat onderzoek dienen in een rapport overlegd te worden aan het bevoegde gezag.

Voor gebieden met een hoge (verwachtings-)waarde gelden uiteraard strengere vrijstellingscriteria dan voor gebieden die een (relatief) lagere (verwachtings-)waarde hebben. Dat betekent praktisch dat hoe hoger de archeologische (verwachtings-)waarde hoe eerder archeologisch vooronderzoek volgens de regels van het bestemmingsplan is vereist.

Vertaling in het bestemmingsplan

De vrijstellingscriteria moeten juridisch-planologisch hun vertaling krijgen in het bestemmingsplan. In een bestemmingsplan kan volgens de Monumentenwet 1988 bepaald worden dat de aanvrager van een omgevingsvergunning met betrekking tot de bouw-, aanleg, gebruiks- en/of sloopactiviteit een archeologisch rapport dient te overleggen. Op grond van dat rapport moet de archeologische waarde van het terrein dat volgens de aanvraag wordt verstoord naar het oordeel van het bevoegd gezag (meestal is dat het college van B & W die in het grootste deel van de gevallen de omgevingsvergunning verleent) in voldoende mate zijn vastgesteld. De vergunningaanvrager dient op grond van de Regeling omgevingsrecht alleen een rapport te verstrekken indien dat is voorgeschreven in het bestemmingsplan.

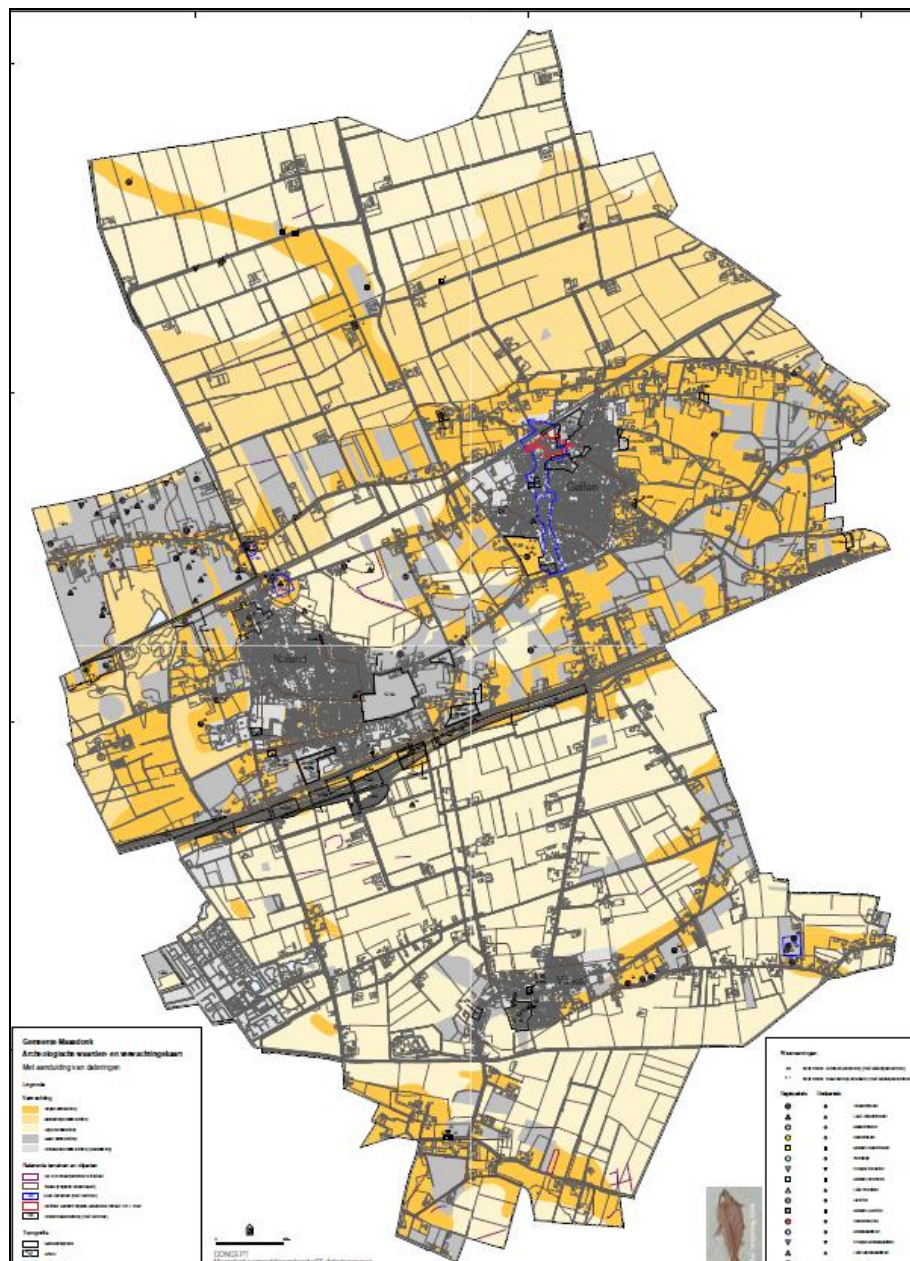
Honderd vierkante meter

In artikel 41a van de Monumentenwet 1988 is onder meer bepaald dat het overleggen van een rapport niet van toepassing is op projecten kleiner dan 100 m². De gemeente kan hiervan een afwijkende oppervlakte vaststellen. Door een oppervlakte in de regels van het bestemmingsplan op te nemen, wordt door de raad expliciet aangegeven of zij de 100 m² uit de wet overneemt of dat zij hiervan afwijkt. Het in de planregels opnemen van een oppervlaktemaat, maakt het voor de vergunningverlener en -aanvrager duidelijk wanneer een archeologisch rapport is vereist. Het opnemen van vrijstellingscriteria in bestemmingsplannen, wordt door gemeenten onder meer om die reden vaak gedaan.

Situatie Maasdonk

De gemeente Maasdonk heeft een archeologische verwachtingenkaart opgesteld. Op basis van deze kaart heeft de gemeenteraad een groot aantal gebieden, met een lage verwachting, vrijgesteld van verder onderzoek. Voor de gebieden met een middelhoge verwachting geldt een vrijstelling bij een ontwikkeling tot 1.000 m² en een vrijstelling bij een ontwikkeling waarbij de verstoring minder is dan 0,50 m onder maaiveld. Dit is, met redenen, fors minder dan de eisen uit de Monumentenwet 1988.

Vaak is bij een ontwikkeling op een (agrarisch) bouwblok een verkennend onderzoek voldoende. Uit dit onderzoek moet blijken of de grond al dan niet verstoord is. Dit kan echter niet op voorhand, zonder gedegen onderzoek, door de gemeenteraad worden besloten.

2.5

Water

Het vroegtijdig betrekken van de waterbeheerder en het meewegen van het waterbelang is, door middel van de Watertoets, per 1 juli 2008 verankerd in art. 3.1.6 lid 1 sub b van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). De watertoets is een overlegverplichting tussen initiatiefnemer en waterbeheerder(s) en geldt onder andere voor het vaststellen van een bestemmingsplan, of een wijzigings- en uitwerkingsplan als bedoeld in artikel 3.6 lid 1 sub a en b Wro. De watertoets omvat het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruim-

telijke plannen en besluiten. Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten.

Het Waterschap Aa en Maas stelt voorwaarden aan de realisatie van nieuwe bebouwing. Zo mag het functioneren van het huidige watersysteem, (doorstroming, afwatering, realiseren van het gewenste peil), door de planuitvoering niet verslechteren. De bouw van de woningen gaat niet gepaard met ingrepen in het waterhuishoudkundige systeem ter plaatse. Het gemeentelijk waterbeleid is vastgelegd in het Waterplan.

Op 27 november 2007 heeft overleg met de gezamenlijke waterbeheerders (Waterschap Aa en Maas, Provincie Brabant, Brabant Water) plaatsgevonden in het kader van de watertoets. Van dit overleg is verslag gemaakt. Het verslag is als bijlage opgenomen.

Na een beknopte algemene beschrijving van het watersysteem behandelt de waterparagraaf de volgende thema's:

- een beschrijving van de basisvoorzieningen waterbeheer;
- veiligheid (keringen) en wateroverlast (waterkwantiteit);
- natte natuur en landschap;
- schoon water voor gebruik (waterkwaliteit).

2.5.1

Stroomgebieden, waterhuishouding en watersysteem

Het buitengebied van Maasdonk valt volgens het Waterbeheersplan onder het watersysteem Midden. Het oppervlaktewatersysteem in regio Midden is onderverdeeld in vier stroomgebieden: de Hertogswetering, de Hoefgraaf, de Nieuwe Vliet, de Roode Wetering en de Kleine Wetering. Het buitengebied van Maasdonk valt onder het stroomgebied van de Hertogswetering en deels ook onder het stroomgebied van de Aa.

Het buitengebied van Maasdonk is vanuit de invalshoek water globaal in twee deelgebieden te verdelen: het rivierengebied aan de noordzijde en het (hellend) zandgebied richting het zuiden.

Het grondgebied van de gemeente Maasdonk ligt op de scheidslijn van het natte, open rivierengebied en de hoger gelegen, besloten dekzandgebieden van het Brabants Plateau en de Peelhorst. Het rivierengebied is gevormd door de Maas, die voorafgaand aan de bedijking via verschillende meanders haar weg westwaarts zocht. De oude meanders zijn nog in de ondergrond terug te vinden ten noorden van de gemeente. Uiteindelijk is de Maas een meanderende rivier geworden met een hoofdstroom in één geul (alleen bij hoog water ook nevengeulen en overstromingsvlakten). De lage komgronden werden ook na de

eerste bedijking nog regelmatig overstroomd; de Beerse Overlaat werd aangelegd om de overstroming van deze lage delen enigszins te reguleren.

In 1942 is de Beerse Overlaat afgesloten en sinds dat jaar hebben er geen overstromingen en afzettingen van zavel of klei meer plaatsgevonden op de binnendijkse gronden.

Het watersysteem in het buitengebied van Maasdonk is in de 20e eeuw sterk veranderd door de kanalisatie van de Maas, de afsluiting van de Beerse Overlaat en de uitgevoerde ruilverkavelingen. Door de verstedelijking en de schaalvergroting in de landbouw is het waterbergend vermogen afgenomen.

Het waterbeheer is van oudsher aangepast aan de wensen van de landbouw met lage peilen en gericht op een snelle afvoer van regenwater. Dit beheer conflicteert veelal met de eisen die natuur aan waterbeheer stelt. Ook is het niet in overeenstemming met modern waterbeheer, dat antwoorden zoekt op klimatologische veranderingen. Discussies omtrent het benoemen van overloopgebieden zoals de Beerse Overlaat zijn in meerdere of mindere mate gaande.

Het gebied kent kwel- en infiltratiegebieden. De hogere zandgronden en de oeverwallen fungeren als infiltratiegebieden.

Het geïnfiltreerde water komt ter plaatse van de overgang tussen zand en klei als (lokaal) kwelwater weer aan de oppervlakte. Dit water is van nature voedsel- en ijzerrijk. De komgronden kennen regionale (diepe) kwel die een veel langere weg heeft afgelegd.

2.5.2

Grond- en oppervlaktewater

Grondwater

Het grondwatersysteem in de gemeente Maasdonk kent twee watervoerende pakketten. De grondwaterstroming in dit gebied is noordwestwaarts gericht en komt grofweg overeen met de topografie (het ondiepe grondwater stroomt van de hogere delen richting de Maas). De stroming wordt mede beïnvloed door de neerslag op de hoge gronden ten zuiden van de gemeente, de waterwinning (pompstation ten westen van Nuland, industrie en landbouw gerelateerde onttrekkingen) en de waterhoogte van de Maas.

De gebieden rond de Hertogswetering kennen de hoogste grondwaterstanden. De overige terrasdelen en de dekzandrug kennen de laagste grondwaterstanden. De kwaliteit van (met name het ondiepe) grondwater is veelal beïnvloed door menselijke activiteiten. De verstedelijking en het intensieve agrarische gebruik op de dekzandruggen hebben een nadelige invloed op de hoeveelheid en de kwaliteit van het infiltrerende water. Dit is merkbaar aan de verhoogde nutriëntgehalten. Voor het grondwater ten behoeve van de drinkwatervoorziening vormt de aanwezigheid van bestrijdingsmiddelen alsmede residuen ervan, een groot probleem. Plaatselijk in de omgeving en ten zuiden van de Hertogswetering kwelt niet-beïnvloed grondwater op.

Oppervlaktewater

In het buitengebied loopt een aantal belangrijke waterlopen: Grote Wetering/Barrière Wetering, Kleine Wetering, Vinkelsche Loop, Hertogswetering, Hoefgraaf, Paddegraaf en Weteringsgraaf. Oppervlaktewater in de gemeente bestaat voornamelijk uit recreatieve plassen en vijvers.

Het waterschap is als voornaamste beheerder van het oppervlaktewater verantwoordelijk voor de kwaliteit en kwantiteit van het oppervlaktewater binnen haar beheersgebied. Voor een bescherming van watergangen beschikt het waterschap over een keur oppervlaktewater. Bescherming door middel van het bestemmingsplan wordt als een complementaire aanvulling van de keur gezien. Het bestemmen als 'Water' van de oppervlaktewateren in het bestemmingsplan, biedt als voordeel dat belangen en eventuele beperkingen eerder en beter in beeld zijn.

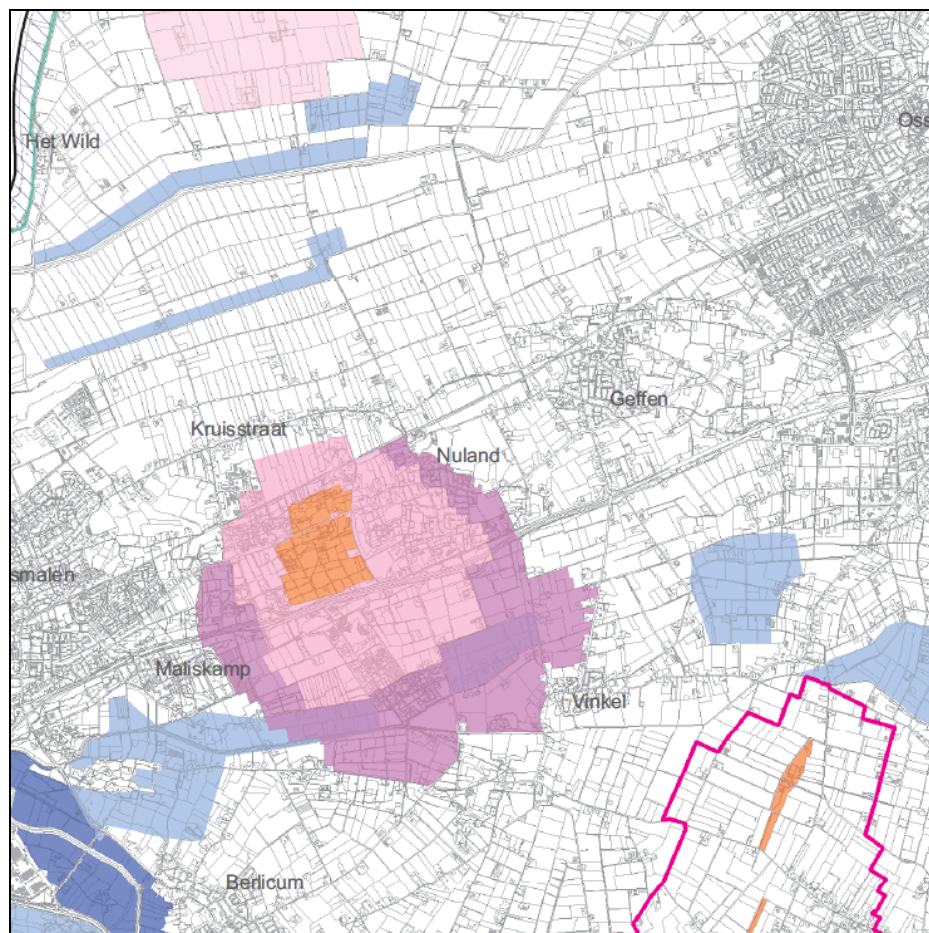
Belangrijke watergangen dienen door middel van het bestemmingsplan te worden beschermd. Dit geldt met name voor de primaire of hoofdwaterlopen, ook wel leggerwatergangen genoemd.

2.5.3

Waterkwantiteit/wateroverlast

Regionale waterberging

In het plangebied zijn meerdere zoekgebieden aangewezen voor het bergen van water. Dat wil zeggen het tijdelijk parkeren van water op maaiveld. Het zoekgebied is momenteel voornamelijk in gebruik als grasland en heeft relatief weinig bebouwing. Uitzondering hierop vormt de bebouwingsconcentratie Nieuwe Kampen dat zodoende op gespannen voet staat met de reservering. Het is van belang om dit 'reserveringsgebied' ruimtelijk te beschermen om te voorkomen dat er ontwikkelingen plaatsvinden waardoor water niet geborgen kan worden en er extra schade optreedt. Kapitaalintensieve nieuwbouw is niet toegestaan, maar kleinschalige bouw (zoals ruimte-voor-ruimte woningen) is wel toegestaan. Er dient door de initiatiefnemer op eigen kosten te worden opgehoogd om wateroverlast tegen te gaan. De exacte locatie, de vormgeving en de omvang van de waterbergingen evenwel zijn nog nader onderwerp van studie.

Water

- Regionaal waterbergingsgebied
- Reserveringsgebied waterberging
- Waterwingebied
- 25-jaarszone kwetsbaar
- 25-jaarszone zeer kwetsbaar
- 100-jaarszone zeer kwetsbaar
- Boringvrije zone
- Primaire waterkering en beschermingszone
 - Aansluiting primaire waterkering
- Rivierbed
- Aangewezen gebied artikel 5.10
- Gebiedsreservering voor de lange termijn voor de Rijntakken
- Lange-termijnreservering rivierbed

Uitsnede Verordening ruimte 2012 Water

2.5.4

Natte natuur en landschap

Ecologische verbindingzones

Binnen het plangebied ligt een aantal natte Ecologische verbindingzones (EVZ's). Binnen de gemeente liggen langs de Hertogswetering, de Hoefgraaf, de Kleine Wetering en de Grote Wetering natte EVZ's. In de structuurvisie ruimtelijke ordening van de provincie Noord-Brabant (2011) is vastgelegd, dat een EVZ in landelijk gebied gemiddeld 25 m breed zou moeten zijn. Dit komt neer

op 2,5 ha natuur per strekkende km waterloop. De breedte wordt gerekend vanaf de insteek (dus exclusief de waterloop). Het waterschap wil deze breedte bij voorkeur aan één kant van de waterloop realiseren. De invulling van deze gemiddelden is erg plaatsgebonden en afhankelijk van bijvoorbeeld soorten die gebruikmaken van de betreffende EVZ. De gemeente en het waterschap hebben hierin een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid. Met de realisatie van de EVZ wordt eveneens voldaan aan de ecologische doelstelling vanuit de Kaderrichtlijn Water. Bij de ontwikkeling van natte natuur en landschap kan het agrarisch natuurbeheer een belangrijke rol gaan spelen. De gerealiseerde natte EVZ's dienen als zodanig beschermd te worden in het bestemmingsplan.

Op basis van de Kaderrichtlijn Water heeft het waterschap een aanvullende natuurvriendelijke oever-opgave ten opzichte van de natte ecologische verbindingzones. Eén hiervan ligt in het plangebied. De aanleg hiervan is mogelijk in het bestemmingsplan.

Inrichting waterlopen en oevers

In het algemeen voldoen de afmetingen van de waterlopen aan de wensen voor aan- en afvoer van water. Bij de eventuele herinrichting van waterlopen en de aanleg van nieuwe watergangen houdt het waterschap rekening met de principes van waterconservering. Dit betekent brede(re) waterlopen met een ondiep profiel voor hellende zandgebieden. De ontwateringsdiepte neemt hierdoor af en dit gaat verdroging tegen. Tegelijkertijd blijft de hoogwaterafvoer en daarmee de kans op wateroverlast gelijk. Vooral in gebieden met de functie 'water voor landnatuur' - waar sprake is van hoge grondwaterstanden en/of kwel - zal deze maatregel worden toegepast. Dit betekent wel dat het ruimtebeslag voor de waterlopen kan verdubbelen.

Nieuwe waterlopen worden bij voorkeur ingericht met natuurvriendelijke oevers. De taludhelling bedraagt minimaal 1:2. In principe plaatst of vervangt het waterschap geen beschoeiing of betuining meer. De oevers zijn zodanig ingericht dat ze voldoende stabiel zijn. Gebruik van bouwmaterialen als stortsteen, betonmatten en dergelijke wordt zoveel mogelijk vermeden, maar is in ieder geval gebonden aan de voorwaarden uit het Bouwstoffenbesluit.

2.5.5

Schoon water voor gebruik

Grondwaterbescherming

Binnen de gemeente Maasdonk ligt een zeer kwetsbare waterwinning voor de drinkwatervoorziening ten westen van Nuland. Daaromheen liggen een 25- en 100-jaarsbeschermingszone. Het (drink-)waterproductiebedrijf wordt geëxploiteerd door Brabant Water dat vrijwel geheel Noord-Brabant van drinkwater voorziet.

Ten westen van de kern Nuland bevinden zich in het bosgebied (waterwingebied) diverse gebouwen en bouwwerken ten behoeve van de grondwaterwinning en productie van drinkwater.

Vanuit het (drink-)waterproductiebedrijf lopen ook transportleidingen van Brabant Water door het buitengebied van de gemeente.

Het grondwaterbeschermingsgebied beïnvloedt het ruimtelijk beleid voor de langere termijn. In dit gebied wordt op termijn ingezet op het verder verminderen van grondwatervervuilingsbronnen naast het generieke beleid.

2.5.6

Overige aspecten

Voorzieningen voor afvalwater

Binnen het plangebied liggen meerdere rioolpersleidingen voor het vervoer van vuilwater van de gemeentelijke riolering naar de RWZI van het waterschap. Het waterschap is leidingbeheerder van deze infrastructuur. De rioolpersleidingen in beheer van het waterschap worden bijna overal privaatrechtelijk beschermd via een opstalrecht. Ter bescherming van de persleiding is een opstalrecht is gevestigd voor de beheerszone van 3.50 m aan weerszijden van het leidingtracé (totaal 7 m). Naast een privaatrechtelijke bescherming ziet het waterschap graag een publiekrechtelijk bescherming door vastlegging in het bestemmingsplan. De rioolpersleidingen lopen vanaf de verschillende kernen naar de RWZI in Vinkel.

Ingrepen in Leggerwatergangen

Omgevingsvergunningen voor ingrepen in de leggerwatergangen/leggers worden afgegeven na overleg met het waterschap.

Ontwikkelingen die een negatieve invloed hebben op de waterkwaliteit en de natuurdoelstelling van voornoemde watergangen dienen in het plangebied te worden uitgesloten, dan wel geregeld te worden via een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden, zoals het bouwen en het uitvoeren van tal van werken en werkzaamheden (vergraven, egaliseren, dempen enzovoort).

Waterkeringen

Langs de Hertogswetering, Nulandsche Aanvoersloot en de Grootte Wetering bevinden zich waterkeringen. Het is van belang dat de primaire waterkering op een juiste wijze in het bestemmingsplan wordt opgenomen.

Het bestemmingsplan vormt het juridische toetsingskader voor het grondgebruik en daarmee voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. De planfiguur is het instrument waarin de gemeente alle ruimtelijke belangen afweegt, dus ook de belangen van het waterschap. Het opnemen van de waterkering in het bestemmingsplan zorgt ervoor dat in geval van nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen de waterkering tijdig in beeld is daarmee de mogelijkheden en beperkingen ter plaatse en in de directe nabijheid van de waterkering.

Relatie bestemmingsplan met KEUR

Voor een goede taakuitoefening beschikt het waterschap over een drietal keuren waarin regels met betrekking tot het beheer en onderhoud van waterkeringen zijn opgenomen. In deze keuren zijn gebods- en verbodsbepalingen opgenomen, evenals de mogelijkheid van ontheffing hiervan. Een juridische, planologische bescherming wordt echter niet in de keur of legger van het waterschap geregeld. Het bestemmingsplan vervult daarbij een belangrijke functie om de veiligheid zo goed mogelijk te garanderen en een duurzaam watersysteem in stand te houden.

2.6

Flora en fauna

De natuurwaarden in het plangebied zijn op twee manieren beschermd, namelijk door middel van de soortenbescherming (Flora- en faunawet) en door middel van de gebiedsbescherming (Natuurbeschermingswet).

In opdracht van de gemeente Maasdonk is een Natuurwaardenonderzoek uitgevoerd door BügelHajema Adviseurs b.v. Het onderzoek is als separate bijlage bij het bestemmingsplan gevoegd. In het onderzoeksrapport is voor het bestemmingsplan aangegeven welke beschermde natuurwaarden aanwezig zijn. Daarnaast is aangegeven welke voorwaarden in het bestemmingsplan kunnen worden opgenomen om te voorkomen dat de uitvoering van het bestemmingsplan leidt tot schade aan natuurwaarden die op basis van de wetgeving niet wordt toegestaan.

2.6.1

Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming betreft de Natuurbeschermingswet 1998 en de Ecologische Hoofdstructuur uit de provinciale Verordening Ruimte. Hierna worden beide beschermingsregimes afzonderlijk behandeld.

Binnen de gemeente Maasdonk zijn geen beschermde gebieden in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 aanwezig. Gemeten vanaf de dichtstbijzijnde gemeentebegrenzing is het meest nabijgelegen beschermde gebied het Natura 2000-gebied 'Uiterwaarden Waal' op ongeveer 6 km afstand. Op een afstand van ongeveer 8 km ligt Natura 2000-gebied 'Vlijmens Ven, Moerputten en Bossche Broek'. Overige Natura 2000-gebieden liggen op meer dan 15 km afstand. Gezien de afstanden van deze beschermde gebieden tot het bestemmingsplangebied, zullen alleen de Natura 2000-gebieden 'Uiterwaarden Waal' en 'Vlijmens Ven, Moerputten en Bossche Broek' verder worden behandeld. Op de overige beschermde gebieden worden op voorhand geen negatieve effecten als gevolg van het bestemmingsplan verwacht.

Natura 2000

Het Natura 2000-gebied Uiterwaarden Waal omvat het Vogelrichtlijngebied Waal, het Habitatrictlijngebied Rijswaard en Kil van Hurwenen en het beschermd natuurmonument Kil van Hurwenen. Het Natura 2000-gebied 'Vlijmens Ven, Moerputten en Bossche Broek' omvat alleen het gelijknamige Habitatrictlijngebied

Uiterwaarden Waal

De uiterwaarden Waal omvatten het winterbed van de Waal en daarmee alle uiterwaardgebieden aan de noord- en de zuidoever van de Waal van Nijmegen tot aan Zaltbommel. De rivier vormt een dynamisch systeem, een samenspel tussen natuurlijke processen en menselijk ingrijpen. De Waal moet in perioden met hoge rivierafvoer twee derde van de Rijnafvoer voor haar rekening nemen en is daarmee de grootste vrij-afstromende Rijntak. Het is ook de meest dynamische riviertak van het Rijnsysteem. In perioden met hoogwater vindt erosie en sedimentatie plaats en 'vormt' de rivier het landschap.

Het karakteristieke rivierenlandschap bestaat uit een breed, voornamelijk laaggelegen, hoogdynamisch winterbed. De reliëfrijke uiterwaarden bestaan uit graslanden, afgewisseld met enkele akkers, bosjes, bomenrijen, moerasgebiedjes en geïsoleerde oude riviertakken (strangen en geulen). Veel uiterwaarden zijn vergraven voor zand- en/of kleiwinning. In het westelijke deel van het gebied liggen de relatief hooggelegen uiterwaarden van de Rijswaard en de Kil van Hurwenen. Het gaat hier om oude meanders en hun oeverlanden waar de rivier dwars doorheen is gegraven. Deze uiterwaarden bevatten soortenrijke glanshaverhooilanden, stroomdalgraslanden en open water, waar deels verlanding plaatsvindt.

De uiterwaarden Waal zijn een belangrijk broedgebied voor soorten van natte, ruige graslanden (porseleinhoen, kwartelkoning). Het is daarnaast ook een belangrijk rust- en foerageergebied voor onder andere kleine zilverreiger, kleine zwaan, smient en grutto.

Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek

Het Vlijmens Ven, de Moerputten en het Bossche Broek vormen samen één gebied ten zuidwesten van 's-Hertogenbosch. Hier gaat het beekdal van de Dommel over in het laagveengebied van de "Naad van Brabant". Door de ligging in deze overgangszone zijn in het gebied basenminnende water- moeras- en graslandvegetaties aanwezig. Het Vlijmens Ven is een kwelgebied waar kranswervevegetaties worden aangetroffen in sloten. De Moerputten is een natuurreserveaat met een groot areaal aan blauwgrasland en elzenbroekbos. Het Bossche Broek is een moerassig gebied in de benedenloop van de Dommel, waar blauwgraslanden aanwezig zijn.

In het gebied zijn veel bijzondere planten en dieren aanwezig, zoals de vlinersoort het pimperlblauwtje en bijzondere vissen zoals de grote en de kleine modderkruiper.

Conclusie

Voor de beschrijving van de effecten van het bestemmingsplan op de beschermde gebieden is onder andere gebruikgemaakt van de website De effectenindicator. Doordat beschermde gebieden op een geruime afstand liggen, kunnen de meeste van de door De Effectenindicator genoemde effecten uitgesloten worden. Voor effecten zoals geluidsverstoring en optische verstoring is de tussenliggende afstand voldoende om deze uit te sluiten. Effecten waarbij in het kader van het bestemmingsplan wel rekening dient te worden gehouden zijn verzuring en vermesting. Het gaat hierbij met name om verzurings- en vermestinggevoelige habitattypen.

Nagegaan moet worden of er effecten te verwachten zijn van nieuwvestiging of uitbreiding van intensieve veehouderijen in het plangebied op de naburige Natura 2000-gebieden. Wanneer niet kan worden uitgesloten dat het bestemmingsplan significante negatieve effecten heeft op de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied, moet een passende beoordeling worden doorlopen. Negatieve effecten zouden met name kunnen ontstaan door de toename van de ammoniakemissie bij uitbreidingsmogelijkheden voor intensieve veehouderijen. Op basis van het planMER is een regeling opgenomen waardoor gesteld kan worden dat op voorhand geen negatieve effecten als gevolg van het bestemmingsplan verwacht mogen worden.

Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur is een netwerk van gebieden in Nederland waar de natuur voorrang heeft. Het netwerk helpt voorkomen dat planten en dieren in geïsoleerde gebieden uitsterven en dat natuurgebieden hun waarde verliezen. De Ecologische Hoofdstructuur kan worden gezien als de ruggengraat van de Nederlandse natuur.

Nulandse heide, Karregat en Hei en Wei

Ten westen van Nuland is een stuifduinen- en boscomplex gelegen. Naast soortenarme bossen (voornamelijk naaldhout) komen in dit gebied nog enkele heideveldjes, stuifzandjes en vennen voor. Bijzonder is de Oude Karreput nabij Nuland (Karregat) met onder meer waterlobelia en oeverkruid. De bossen zijn broedgebied voor havik, sperwer en zwarte specht. Daarnaast zullen hier verschillende vleermuissoorten en mogelijk das voorkomen. In het stuifduinen- en boscomplex komen verder levendbarende hagedis, rugstreeppad en kamsalamander voor.

Beekdalen

In de dekzandvlakten liggen de beekdalen van de Vinkelsche Loop en de Grootte en Kleine Wetering. De waterlopen zijn van belang als leefgebied van kleine modderkruiper en bierpje. Daarnaast zullen vleermuizen zoals watervleermuis boven de wateren foerageren.

Komgronden

De lager gelegen komgronden worden gekenmerkt door hun openheid. Door het gebied stroomt de Hertogswetering en de Hoefgraaf. Het gebied is voornamelijk in agrarisch gebruik, met een afwisseling van weide en bouwland. Vanwege de openheid is het gebied van belang voor weidevogels, zoals Kievit, scholekster en overwinterende ganzen en zwanen.

Wolvenbos

Het Wolvenbos bij Vinkel is eigendom van de stichting Marggraff, waarin al lange tijd nauwelijks beheer wordt gevoerd en de natuurlijke ontwikkelingen zijn beloop krijgen. Uit de bossen zijn sporen van das bekend, welke in de omliggende weilanden zal foerageren. Het gebied ten zuiden van Kaathoven is ook aangewezen als leefgebied van dassen.

Het leefgebied omvat met name landbouwgronden waarop dassen kunnen gedijen. De meeste vormen van landbouw zijn prima verenigbaar met de aanwezigheid van een dassengebied. In het leefgebied van dassen moeten activiteiten de bestaansvoorwaarden van de das voldoende respecteren. Het gaat er dan met name om dat de burchten met rust worden gelaten, dat de dassen kunnen foerageren in het gebied en dat er voldoende landschappelijke structuren als houtwallen, begroeide slootkanten en dergelijke aanwezig zijn.

Ganzen foerageergebied

In het noordwestelijk deel van het bestemmingsplangebied zijn agrarische percelen aangewezen als ganzenfoerageergebied. Het gaat hierbij om de percelen ten noorden en zuiden van de Hoefgraaf en ten zuiden van de Hertogswetering. Binnen de aangewezen foerageergebieden mogen ganzen niet afgeschoten of verjaagd worden.

De boeren die zich aanmelden voor de regeling zorgen dat er voedsel voor de gans op hun perceel wordt verbouwd, zodat ganzen daar gaan eten en daarmee de omliggende percelen worden ontzien. De bedrijven die niet aan de regeling meedoen, maar wel in de ganzenfoerageergebieden liggen kunnen bij het faunafonds een schadevergoeding aanvragen.

In deze gebieden is handhaving van voldoende openheid en rust het belangrijkste. Verdere verdichting door beplanting en bebouwing is niet gewenst.

Conclusie

Het gemeentelijk ruimtelijk beleid dient in verband met het voorgaande gericht te zijn op het volgende:

- Het voorkomen van oppervlakteverlies van het leefgebied van (beschermde) flora en fauna. Een voorbeeld hiervan is het tegengaan van het dempen van sloten die geschikt zijn als leefgebied voor vissen.
- Het voorkomen van verdroging, verzuring en vermessing.
- Een deel van het gebied is open met weinig opgaande beplanting. De openheid van het gebied mag niet worden verstoord door bebouwing of opgaande beplanting.
- Recreatie en een intensief (beroepsmatig) gebruik van waterwegen kunnen een negatieve invloed hebben. Dit is met name relevant voor

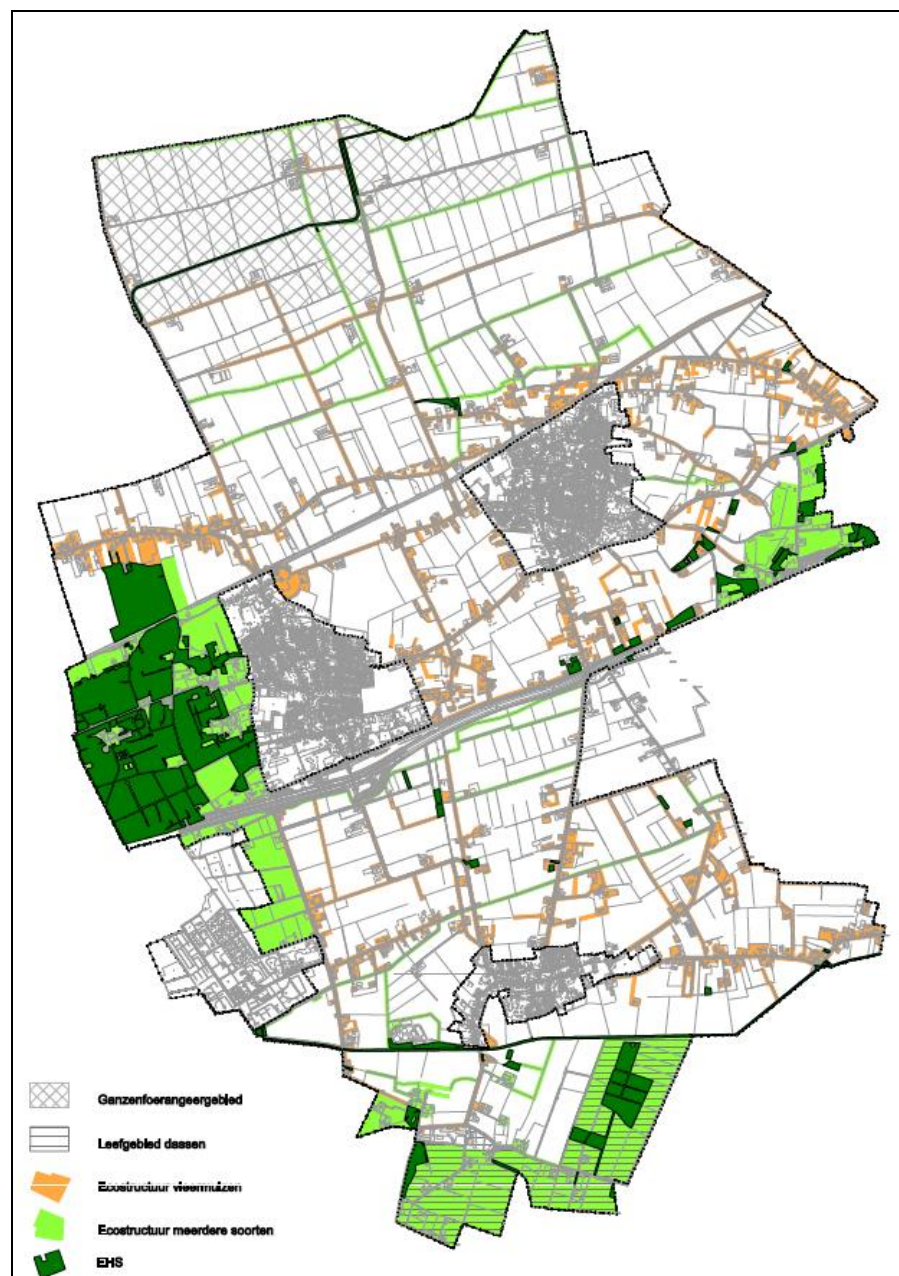
die delen die als ecologische verbindingzone zijn aangewezen. Belangrijk is hier de handhaving van rust in de broedperiode en winterperiode en het voorkomen of beperken van verstoring van oevers (aanlegsteigers).

- Met name bij ecologische verbindingzones moet barrièrewerking voorkomen worden.
- Ruimtelijke ontwikkelingen in en in de omgeving van Ecologische Hoofdstructuur, zouden gekoppeld moeten worden aan een omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden. Het gaat dan onder andere om de aanleg van aanlegsteigers, kampeerplaatsen, fiets- en wandelpaden, windmolens en de aanplant van opgaande begroeiing.

2 . 6 . 2

S o o r t e n b e s c h e r m i n g

Bij een in omvang beperkt bestemmingsplangebied bestaat het vooronderzoek voor de Flora- en faunawet uit het verzamelen van gegevens over voorkomende soorten en een afweging of deze soorten beschermd zijn en onder de voorgenomen activiteit negatieve effecten ondervinden. Voor het volledige grondgebied van een gemeente en voor de wettelijke planperiode van tien jaar kan echter een dergelijk inschatting niet worden gemaakt. Daarom is het onderzoek voor het bestemmingsplan uit gevoerd volgens de zogenaamde Ecostructuurmethode. Bij deze methode wordt uitgegaan van de ecologische infrastructuur (ecostructuur) die het plangebied bevat. De ecostructuur bestaat uit landschapselementen waarlangs ecostructuursoorten zich kunnen verplaatsen, zoals houtsingel en watergangen. Voor de ecostructuur is een buffer ofwel zonerings bepaald waarin ontwikkelingen een negatief effect kunnen hebben op de in de ecostructuur aanwezige ecostructuursoorten. Dit geheel heet de 'ecostructuurzone'.

Door de grote verspreiding van enkele soorten is er voor gekozen om de ecostructuurzone op te delen in drie zones, te weten:

- Zone I - vlemmuizen
- Zone II - dassen
- Zone III - meerdere soorten

Door deze opdeling kan de afstemming van het bestemmingsplan met de Flora- en faunawet gericht plaatsvinden.

In verband met de grote kans op natuurwaarden dient het gemeentelijk ruimtelijk beleid binnen de ecostructuurzone te zijn gericht op het uitvoeren van onderzoek naar natuurwaarden voorafgaand aan ontwikkelingen. Het gaat dan met name om ontwikkelingen als:

- aan- en verbouw (en sloop van bouwwerken);
- werkzaamheden als het dempen of vergraven van watergangen;
- werkzaamheden als kappen en dunnen aan houtsingels, bosschages en ruigten.

Ontwikkelingsmogelijkheden van in de ecostructuurzone gelegen bestemmingen zullen op basis van dit onderzoek beoordeeld worden. Buiten de ecostructuurzone kunnen bij recht ontwikkelingen worden toegelaten, omdat de kans op streng of overige beschermde natuurwaarden klein is. Dan ligt de verantwoordelijkheid voor soortbescherming bij de initiatiefnemer, maar hoeft daar in het kader van het bestemmingsplan geen voorbehoud bij te gelden.

Ecostructuur vleermuizen

De in deze ecostructuur gelegen bebouwing heeft een grotere kans op de aanwezigheid van verblijfplaatsen van vleermuizen. Daarnaast vormen lijnvormige elementen potentieel belangrijke vliegroutes van en naar foerageergebieden. Daarom dient het gemeentelijk ruimtelijk beleid binnen deze ecostructuurzone te zijn gericht op het uitvoeren van onderzoek naar de aanwezige functies voor vleermuizen hiervan voorafgaand aan ontwikkelingen. Het gaat dan met name om ontwikkelingen als:

- aan- en verbouw en sloop van bouwwerken;
- werkzaamheden, waarbij lijnvormige elementen over afstanden groter dan 50 m worden aangetast.

Ecostructuur dassen

De binnen deze ecostructuur gelegen gebieden vormen potentieel leef -en foerageergebied van dassen. Daarom dient het gemeentelijk ruimtelijk beleid binnen deze ecostructuurzone te zijn gericht op het uitvoeren van onderzoek naar de aanwezige functies voor dassen hiervan voorafgaand aan ontwikkelingen. Het gaat dan met name om ontwikkelingen als:

- omzetten van agrarische functies in een andere functie.

Indien de terreinkenmerken van en in terreindelen buiten de ecostructuurzone veranderen, kunnen hoge(re) natuurwaarden voor ecostructuursoorten ontstaan. Hierbij moet onder andere worden gedacht aan gronddepots en terreinen die langere tijd braak komen te liggen. Een soort als rugstreeppad of levendbarende hagedis kan zich in deze gebieden vrij snel vestigen. Indien een soort tijdens de ontwikkelingsfase in een dergelijk gebied vestigt, dan ligt de verantwoordelijkheid voor soortbescherming bij de initiatiefnemer. In het kader van het bestemmingsplan hoeft voor dergelijke ontwikkelingen geen voorbehoud te gelden.

Conclusie

In het gehele plangebied dient rekening te worden gehouden met het voorkomen van beschermde vissoorten. Voorafgaand aan werkzaamheden aan watergangen, dienen de gevolgen op beschermde vissen te worden ingeschat, waarna mogelijk een onderzoek zal moeten plaatsvinden. Voor onderhoud aan waterwegen (bestendig beheer en onderhoud) kan worden gewerkt volgens een

gedragscode. Er is reeds een goedgekeurde gedragscode Flora- en faunawet van de waterschappen voor regulier beheer en onderhoud.

Tot slot dient in het gehele plangebied rekening te worden gehouden met de aanwezigheid van broedvogels. Vogels kunnen in nagenoeg het gehele plangebied (onder daken, in struiken en op de grond) tot broeden komen. Men kan ervan uitgaan dat er geen verbodsbepalingen worden overtreden als buiten het broedseizoen wordt gewerkt of als ruim voor het broedseizoen wordt begonnen en de werkzaamheden continu voortduren. Doordat de werkzaamheden reeds voor het broedseizoen zijn begonnen, zullen broedvogels een rustigere broedplaats (op enige afstand) zoeken en niet door de werkzaamheden worden gestoord.

Voor het broedseizoen wordt geen standaardperiode gehanteerd in het kader van de Flora- en faunawet. Van belang is of een broedgeval aanwezig is, ongeacht de periode. Voor de meeste vogels geldt dat het broedseizoen van ongeveer 15 maart tot 15 juli loopt.

2.7

Geluid

Wegverkeerslawaai

In het kader van de Wet geluidhinder (Wgh) bevinden zich langs wegen geluidszones. In buitenstedelijk gebied geldt voor wegen, bestaande uit vijf of meer rijstroken een zone van 600 m, voor drie of vier rijstroken een zone van 400 m en voor wegen bestaande uit één of twee rijstroken een zone van 250 m, gemeten vanuit de as van de weg. Binnen de zone moet in het geval van een nieuwe situatie met een geluidsgevoelige bestemming onderzoek worden verricht naar de optredende geluidsbelasting. Een aantal wegen heeft geen zone, te weten:

- wegen die gelegen zijn binnen een als woonerf aangeduid gebied;
- wegen waarvoor een maximumsnelheid van 30 km per uur geldt.

Binnen het plangebied zijn geen wegen waarvoor een maximumsnelheid geldt van 30 km/uur. Voor de A59 geldt een geluidszone van 400 m en voor de overige wegen buiten de bebouwde kom geldt een geluidszone van 250 m.

Nieuwe situaties binnen de zones van deze wegen moeten in beginsel voldoen aan de voorkeursgrenswaarde 48 dB. Daarboven kan in een beperkt aantal gevallen onder voorwaarden een ontheffing worden verleend.

Voor nieuwe ontwikkelingen waarvoor het bestemmingsplan gewijzigd wordt, moet rekening gehouden worden met de Wet geluidhinder (Wgh) en aanvullend daarop de beleidsnotitie 'Hogere geluidsgrenswaarden Wet geluidhinder gemeente Maasdonk 2010'. Nieuwbouw binnen de mogelijkheden van het bestemmingsplan moeten voldoen aan het Bouwbesluit zodat ook via deze weg rekening wordt gehouden met geluid. Er is een gemeentelijk geluidniveaukaart opgesteld, waarbij de grenswaarden uit de Wet geluidhinder in beeld zijn ge-

bracht. Op basis van deze kaart kan een eerste indruk verkregen worden van de geluidsbelasting ter plaatse.

Railverkeerslawaai

De spoorlijn 's-Hertogenbosch - Nijmegen heeft invloed op het bestemmingsplan Buitengebied. Langs de spoorlijn ligt een geluidszone van 200 m. Bij veranderingen binnen deze zone, bijvoorbeeld het toestaan van woningen, dient akoestisch onderzoek te worden uitgevoerd.

De voorkeursgrenswaarde voor railverkeer is 55 dB. Net als voor wegverkeerslawaai moeten ontwikkelingen voldoen aan de Wet geluidhinder, het geluidbeleid en het Bouwbesluit.

Conclusie

Specifiek akoestisch onderzoek is voor dit bestemmingsplan niet noodzakelijk. In het bestemmingsplan zijn namelijk alleen de bestaande situaties vastgelegd. Daarnaast zijn ontwikkelingen opgenomen, voor zover deze reeds zijn voorzien van een voldoende ruimtelijke onderbouwing (zo nodig inclusief akoestisch onderzoek). Daar waar het bestemmingplan mogelijkheden biedt, via een wijzigingsbevoegdheid tot het bouwen van extra woningen of wooneenheden is onder andere als voorwaarde bij de wijzigingsbevoegdheid opgenomen dat zo nodig akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd. Al met al wordt daardoor voldaan aan de eisen uit de Wgh.

2.8

Luchtkwaliteit

Nederland heeft de Europese regels ten aanzien van luchtkwaliteit geïmplementeerd in de Wet milieubeheer. De in deze wet gehanteerde normen gelden overall, met uitzondering van een arbeidsplaats (hierop is de Arbeidsomstandighedenwet van toepassing).

Op 15 november 2007 is het onderdeel luchtkwaliteit van de Wet milieubeheer (Wm) in werking getreden. Kern van de wet is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Hierin staat wanneer en hoe overschrijdingen van de luchtkwaliteit moeten worden aangepakt. Het programma houdt rekening met nieuwe ontwikkelingen zoals bouwprojecten of de aanleg van infrastructuur. Projecten die passen in dit programma, hoeven niet meer te worden getoetst aan de normen (grenswaarden) voor luchtkwaliteit.

De ministerraad heeft op voorstel van de minister van VROM ingestemd met het NSL. Het NSL is op 1 augustus 2009 in werking getreden.

Ook projecten die 'niet in betekende mate' (nibm) van invloed zijn op de luchtkwaliteit hoeven niet meer te worden getoetst aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit. De criteria om te kunnen beoordelen of er voor een project sprake is van nibm, zijn vastgelegd in de AMvB-nibm. In de AMvB-nibm is vastgelegd dat na vaststelling van het NSL of een regionaal programma een grens

van 3% verslechtering van de luchtkwaliteit (een toename van maximaal $1,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$ NO_2 of PM_{10}) als 'niet in betekende mate' wordt beschouwd.

Conclusie

Het bestemmingsplan is conserverend van aard. Er worden beperkte ontwikkelingen toegelaten die niet leiden tot een substantiële toename van het verkeer. De verwachting is dat in de toekomst geen overschrijding van de luchtkwaliteitsnormen zullen plaatsvinden. Onderzoek naar de luchtkwaliteit kan derhalve achterwege blijven.

2.9

Externe veiligheid

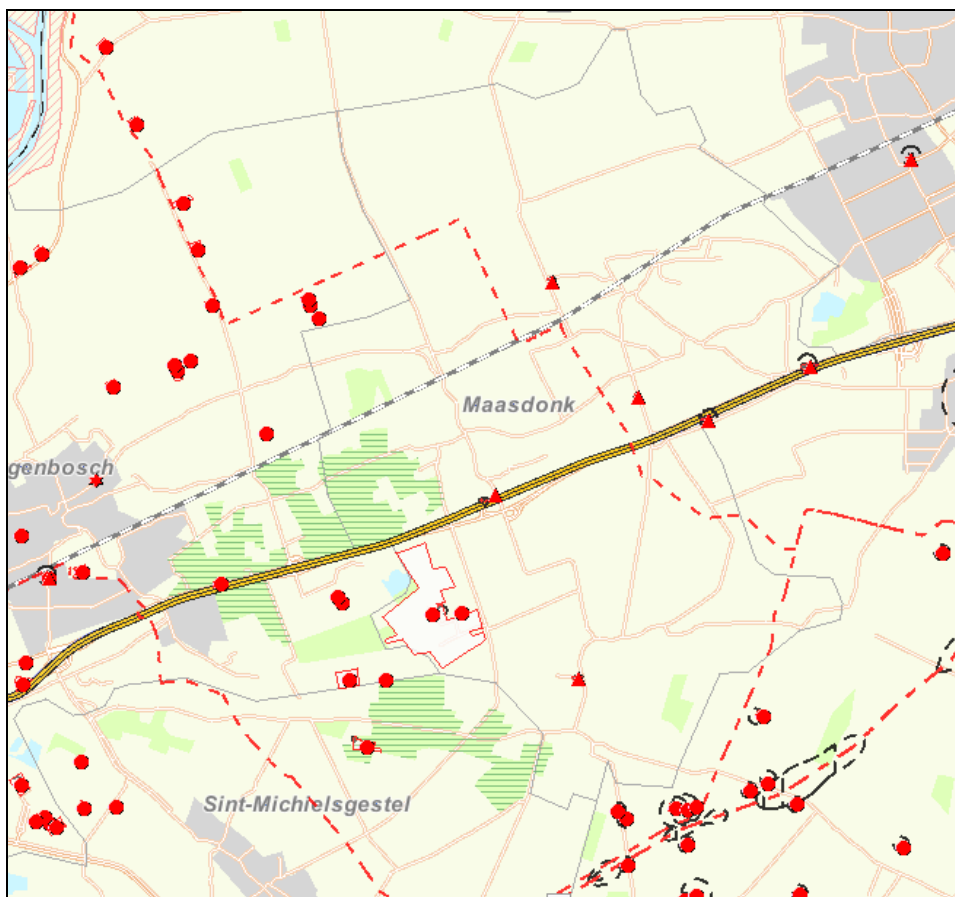
In 2008 is de 'Beleidsvisie Externe Veiligheid' opgesteld. In deze beleidsvisie is een uitvoeringsprogramma opgenomen waarin de taken en verantwoordelijkheden van de verschillende werkeenheden binnen de gemeente zijn weergegeven.

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de opslag, productie, of het transport van gevaarlijke stoffen. Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen zijn in werking getreden. Het besluit geeft grenswaarden voor nieuwe en bestaande situaties ten aanzien van het plaatsgebonden risico van inrichtingen, waarin bepaalde gevaarlijke stoffen worden gebruikt, opgeslagen of geproduceerd. Deze grenswaarde wordt uitgedrukt in de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op een plaats buiten een inrichting zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeluk binnen die inrichting. Dit risico is een maatstaf voor de persoonlijke veiligheid van mensen die in de omgeving van een risicovolle activiteit wonen of werken (objecten).

Ten tweede kent het besluit het zogenaamde groepsrisico. Hierbij gaat het om de kans per jaar dat een groep mensen in minimaal een bepaalde omvang slachtoffer wordt van een ongeval. Het groepsrisico moet worden bepaald binnen het invloedsgebied van de inrichting. Voor het groepsrisico gelden, anders dan voor het plaatsgebonden risico, geen grenswaarden, maar slechts oriënterende waarden. Het gaat om een maatschappelijke verantwoordingsplicht aan de hand van het risico.

Onderscheid wordt gemaakt tussen kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten. Kwetsbare objecten zijn woningen en gebouwen waar veel mensen verblijven, zoals ziekenhuizen, bejaardenhuizen, scholen of grotere kantoor- of winkelcomplexen. Beperkt kwetsbare objecten kunnen bijvoorbeeld bedrijfsgebouwen zijn.

De Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Bijvoorbeeld rondom chemische fabrieken, lpg-tankstations en spoorwegemplacements waar goederentreinen met gevaarlijke stoffen rangeren.

Uitsnede Maasdonk Risicokaart Noord-Brabant

Gevaarlijke objecten

type object	naam bedrijf	adres
LPG-vulpunt	Automobielfabriek G.J. van Heesch	Elst 18 te Geffen
LPG-vulpunt	Servicestation Schuurmans	Papendijk 25 te Geffen
LPG-vulpunt	Tankstation De Keie	Hoogstraat 1 te Nuland
LPG-vulpunt	BP Tankstation de Geffense Barrière	Rijksweg 40 te Geffen
LPG-vulpunt	Tankstation De Haan Mineralen Oliën	Brugstraat 2 te Vinkel
Propaantank	Vrijetijdspark Vinkeloord Exploitatie B.V.	Vinkeloord 1 te Vinkel

Bron: Risicokaart Noord-Brabant

Een groepsrisicoberekening moet worden uitgevoerd indien er ruimtelijke ontwikkelingen zijn binnen de groepsrisicozones om de inrichtingen. De toename van het groepsrisico moet worden verantwoord door de gemeente. Aangezien het bestemmingsplan voornamelijk beherend van aard is, wordt het uitvoeren van een groepsrisicoberekening niet noodzakelijk geacht.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Ook in het geval van transport van gevaarlijke stoffen moet een afweging worden gemaakt ten aanzien van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico ten opzichte van risicogevoelige objecten. Qua systematiek en normstelling wordt aangesloten bij het Bevi. Informatie ten aanzien van risico's ten gevolge van het vervoer van gevaarlijke stoffen, is beschikbaar in de Risicoatlassen van ministerie. Dit zijn naslagwerken. Wanneer in deze atlassen is aangegeven dat er sprake is van risico, dient nader onderzoek te worden gepleegd. Een relevante route waar gevaarlijke stoffen worden vervoerd in de gemeente Maasdonk is de A59. De norm voor plaatsgebonden risico ligt op 50 m uit het midden van de weg. Binnen deze afstand zijn kwetsbare objecten gelegen.

Buisleidingen

In het plangebied bevindt zich een hogedrukaardgasleiding. Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden met de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb). Dit besluit omvat de nieuwe regelgeving op het gebied van buisleidingen waardoor gevaarlijke stoffen worden vervoerd.

In plaats van de bebouwings- en toetsingsafstanden waar in de oude circulaires van werd uitgegaan, dienen nu de belemmerende strook, de plaatsgebonden risicocontour (10-6) en het invloedsgebied van het groepsrisico in acht te worden gehouden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Volgens artikel 14 van het Besluit externe veiligheid buisleidingen (BEVB) en artikel 5 van de Regeling externe veiligheid buisleidingen (REVB) moet aan weerszijden van de gasleiding een belemmeringstrook van 5 m (vanuit het hart van de leiding) worden aangehouden. Binnen deze belemmeringstrook mag niet worden gebouwd.

Met behulp van het rekenprogramma CAROLA is het groepsrisico onderzocht. (Kwantitatieve risicoberekening aardgastransportleidingen Gemeente Maasdonk, oktober 2012, projectnummer 74300166).

Uit de berekeningen blijkt dat er geen (geprojecteerde) PR-knelpunten aanwezig zijn. Een zichtbaar groepsrisico is niet aanwezig. De oriëntatiewaarde van het groepsrisico wordt dan ook bij geen van de onderzochte leidingen overschreden. Er zijn dan ook geen groepsrisico-aandachtspunten vastgesteld.

Spoor

Over de spoorweg 's-Hertogenbosch - Nijmegen worden veel brandbare vloeistoffen vervoerd (o.a. benzine, diesel, LPG) en in mindere mate toxische stoffen (acrylnitril). Het spoortraject 's-Hertogenbosch - Nijmegen heeft geen PR10-6 contour.

Op basis van de Signaleringskaart Externe Veiligheid, 29 mei 2007, dient in sommige gevallen rekening mee te worden gehouden met groepsrisico. In deze kaart zijn de aandachts-/beoordelingsgebieden van de snelweg A59, spoorlijn 's-Hertogenbosch-Nijmegen en bedrijven weergegeven. Als er sprake is van

een nieuwe ontwikkeling binnen het aandachts-/beoordelingsgebied dient er een groepsrisico berekening te worden uitgevoerd. De 'Signaleringskaart Beleidvisie externe Veiligheid Gemeente Maasdonk' is als bijlage bij de toelichting opgenomen. Conclusie

Gezien het feit dat het bestemmingsplan geen ontwikkelingsmogelijkheden toestaat die veel mensen aantrekken, kan gesteld worden dat het groepsrisico verwaarloosbaar is en daarmee voor de gemeente te verantwoorden is.

2.10

Geur

De gemeente Maasdonk beschikt over een gebiedsvisie en geurverordening. Hierin zijn aangepaste waarden (zowel geurhinder als vaste afstanden) opgenomen voor een aantal deellocaties. Bij ontwikkelingen op deze locaties dient hiermee rekening te worden gehouden.

2.11

Hoogspanningsleiding

In het plangebied is een hoogspanningsleiding van 150 kV opgenomen. De juridische regeling van de hoogspanningsleiding in het plan is gebaseerd op het 'Advies met betrekking tot hoogspanningslijnen' van de staatssecretaris van VROM. De staatssecretaris beschrijft in zijn brief de stand van het wetenschappelijk onderzoek, waaruit geen bewijs blijkt voor de stelling dat hoogspanningsleidingen schadelijk zijn voor de gezondheid. Wel maakt hij gewag van een onderzoek waarin een statistische correlatie is gevonden tussen de aanwezigheid van een hoogspanningsleiding en een verhoogd aantal leukemiegevallen bij kinderen tot 15 jaar die langdurig in de nabijheid van de leiding hebben verbleven. Een oorzakelijk verband is echter niet aangetoond. Op basis daarvan heeft de staatssecretaris geoordeeld dat het uit het oogpunt van gezondheidsrisico aanvaardbaar geacht kan worden te bouwen bij hoogspanningsleidingen, met dien verstande dat een aantal soorten gevoelige objecten waarbinnen langdurig kinderen verblijven, niet zouden moeten worden gebouwd binnen de magneetveldzone van 0,4 microtesla. De staatssecretaris heeft sportvelden, speeltuinen, zwembaden en dergelijke niet aangemerkt als gevoelig object, omdat de verblijftijd van kinderen daar vergeleken met wonen als kort kan worden aangemerkt.

Bij uitspraak van 19 september 2007 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State echter geoordeeld dat deze laatste categorie van gevallen daarmee niet zonder verder onderzoek of zonder verdere motivatie binnen de magneetveldzone aanvaardbaar moet worden geacht.

De regeling kent een aantal nieuwe begrippen die voortkomen uit bovengenoemde documenten. Op basis van de brief van de staatssecretaris en de uitspraak de Afdeling Rechtspraak zijn drie typen objecten gedefinieerd:

1. magneetveldgevoelige objecten: dit zijn de objecten die de staatssecretaris in de bijlage bij het advies noemt: woningen, scholen, crèches en kinderopvangplaatsen.
2. magneetveldbeoordelingplichtige objecten: objecten die magneetveldgevoelig noch magneetveldongevoelig zijn;
3. overige objecten: dit is een categorie van met name benoemde objecten waarvan de kans dat daarin kinderen gedurende langere tijd verblijven zeer gering is.

De magneetgevoelige objecten zijn niet toegestaan binnen de magneetveldzone. De magneetveldbeoordelingplichtige objecten zijn in principe ook niet toegestaan binnen de magneetveldzone, maar kunnen na het verlenen van ontheffing wel mogelijk worden gemaakt. Daarbij geldt als afweging dat aannemelijk moet zijn dat er geen kinderen vaker dan twee maal per week gedurende meer dan 2 uur verblijven. In dat geval is de verblijfsduur van maximaal 4 uur in relatie tot de uitkomsten van eerdergenoemde onderzoeken zodanig kort dat het gezondheidsrisico voor kinderen aanvaardbaar klein is. Daarnaast is de Europese blootstellingsnorm van 100 microtesla als uiterste grens voor ontheffing opgenomen. Voor de overige objecten zijn geen beperkingen opgenomen. Het is niet aannemelijk dat zich daar kinderen structureel gedurende langere tijd zullen ophouden. Het gezondheidsrisico is daardoor zodanig klein dat deze functies redelijkerwijs binnen de magneetveldzone gesitueerd kunnen worden. De uitsluitingsregeling in het plan geldt voor zowel het bouwen als de functies (gebruik).

Het 3 bestemmingsplan - beleid

3.1

Inleiding

Ten behoeve van een doelmatig grondgebruik heeft er een afweging plaatsgevonden tussen vormen van grondgebruik onderling, tussen verschillende functies en tussen waarden en belangen, die in het buitengebied te onderkennen zijn.

Er moeten veel afwegingen gemaakt worden. Het plangebied en de directe omgeving staan volop in de belangstelling. Het plangebied is in de afgelopen jaren sterk veranderd en zal blijven veranderen. Aan deze veranderingen liggen voornamelijk economische en ecologische motieven ten grondslag.

Het resultaat van al deze afwegingen is in dit hoofdstuk artikelsgewijs toegelicht en zichtbaar gemaakt in een verbeelding en in regels. Voorafgaand aan deze artikelsgewijze onderbouwing van keuzes is in de paragraaf 1.17 'Planopzet' eerst een aantal algemene keuzes van de gehanteerde plansystematiek toegelicht.

3.2

Planopzet

Bij het toekennen van bestemmingen aan functies in het plangebied is uitgegaan van de volgende uitgangspunten en overwegingen:

- de regels zijn slechts voorgeschreven in verband met de bestemming en als dat uit oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig is;
- de regels regelen niet meer dan in verband met de bestemming strikt noodzakelijk is;
- gebodsregels zijn niet geoorloofd; dit heeft te maken met de toelatingsplanologie die het Nederlandse stelsel kenmerkt;
- de bestemmingen zijn zodanig geprojecteerd, dat duidelijk is waar gebouwd kan worden en welk gebruik hierbij is toegestaan;
- verbeelding, legenda en regels vormen in juridisch opzicht een eenheid en dienen als zodanig te worden gehanteerd;
- het bestemmingsplan gaat vergezeld van een toelichting, welke een onderbouwing geeft aan het bestemmingsplan in zijn geheel; hierin zijn zowel de intenties van het plan als de uitleg van de regels opgenomen;

UITGANGSPUNTEN EN
OVERWEGINGEN BIJ DE
PLANSYSTEMATIEK

- planschade is zoveel mogelijk beperkt;
- de regels moeten handhaafbaar zijn;
- er is voldoende draagvlak bij de partijen.

Het plan is vervat in:

1. een verbeelding van de kaart, analoog bestaande uit een drietal kaartbladen, A t/m C, schaal 1:5.000 met bijbehorende legenda en verklaring, waarop de bestemming van de in het plan begrepen gronden is aangewezen;
2. een omschrijving van de bestemming, waarbij het toe te kennen doel en/of de bestemmingsomschrijving zijn/is aangegeven;
3. regels omtrent het gebruik van de in het plan begrepen grond en van de zich daarop bevindende opstallen.

DE VERBEELDING

Op de verbeelding van de kaart zijn de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden aangewezen. Deze bestemmingen betreffen in algemene termen vervatte aanduidingen van de omschrijvingen waarvoor de gronden mogen worden gebruikt. Op de verbeelding van de kaart zijn tevens aanduidingen opgenomen met het oog op het aanwijzen van gebieden waarop een specifieke regeling in de regels van toepassing is. Deze aanduidingen krijgen in de regels een juridische betekenis.

BESTAANDE SITUATIE EN ONTWIKKELINGS- MOGELIJKHEDEN

Het maken van onderscheid tussen de keuzes (1) voor het bestemmingsplan en de keuzes (2) voor de langere termijn is van wezenlijk belang.

1. Bij het opstellen van het bestemmingsplan is als vertrekpunt gehanteerd dat het (legale) bestaande gebruik en de bestaande legale bebouwing (bestaande situatie) in beginsel worden gerespecteerd en een positieve bestemming krijgen. In gevallen waarbij op dit moment meerdere functies of belangen een rol spelen, is een nadere afweging gemaakt. Voor zover mogelijk en ruimtelijk aanvaardbaar, zijn tevens reeds voorziene ontwikkelingen meegenomen.
2. Naast het afwegen en vormgeven van beleidsruimte voor bestaande functies, is het wenselijk gevonden in het bestemmingsplan (beheerslaag) ook richting te geven aan nieuwe ontwikkelingen. Zo zullen de regelingen voor de bestaande functies en de regeling voor nieuwe functies in de vorm van nevenactiviteiten en hergebruik via wijzigingsregels de nodige flexibiliteit bevatten. Om deze reden bevat het bestemmingsplan een groot aantal ontheffingsregelingen en een afzonderlijk artikel met wijzigingsregels.

3.3

Inleidende regels

Het bestemmingsplan voorziet in enkele inleidende regels, namelijk een artikel met begrippen en een artikel over de wijze van meten.

3.3.1

Begrippen

Het opnemen van begripsomschrijvingen is beperkt tot die begrippen, waarbij sprake is van een (mogelijke) afwijkende betekenis in het algemeen spraakgebruik en/of technische begrippen waarbij een vereenvoudigde omschrijving de leesbaarheid bevordert.

3.3.2

Wijze van meten

Met het oog op het kunnen bepalen van de in de regels aangegeven oppervlakte, goot- en bouwhoogten en inhoud van bouwwerken is aangegeven waar en hoe deze worden gemeten. Tevens is aangegeven welke onderdelen van gebouwen buiten beschouwing blijven bij het toepassen van de regels. Dit betreffen ondergeschikte bouwdelen zoals schoorstenen en antennes.

3.4

Bestemmingsregels, bestaande functies en waarden

3.4.1

Landschappelijke en cultuurhistorische waarden

De aanwezigheid van het grote aantal aardkundige, archeologische, historisch bouwkundige en (historisch) landschappelijke waarden maakt dat behoud, versterking en vernieuwing van deze waarden uitgangspunt is bij de afweging van belangen:

- bij de toekenning van bestemmingen aan gronden in het plangebied;
- bij de wijziging van bestaande en nieuwe vormen van grondgebruik in het plangebied.

De waarden komen tot uitdrukking in de volgende te onderscheiden gebiedsbestemmingen:

1. Agrarisch met waarden - Landschapswaarden
2. Agrarisch met waarden - Openheid
3. Natuur

Deze indeling in de grotere bestemmingen is ten opzichte van het bestemmingsplan uit juni 1999 iets gewijzigd. In dit bestemmingsplan zijn destijds de volgende (gebieds)bestemmingen onderscheiden.

In onderstaand tabel is weergegeven welke wijzigingen zijn doorgevoerd:

Tabel 1.

	Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012	Bestemmingsplan buitengebied 1999
Bestaande natuurgebieden	Natuur	Bos- en natuurgebied Kwetsbare landschapselementen
Agrarisch gebied met accent op bescherming landschapswaarden	Agrarisch met waarden - landschap	Agrarisch gebied met landschappelijke waarden
Agrarisch gebied met accent openheid	Agrarisch met waarden - openheid	Open agrarisch gebied
Ontwikkeling EHS	Agrarisch met waarden - landschap	

Het onderscheid tussen beide agrarische bestemmingen is gemaakt vanwege de aanwezigheid van actuele landschappelijke en natuurwetenschappelijke waarden. De waarden in het landschap zijn kwetsbaar voor veranderingen die als gevolg van de ontwikkelingen in het plangebied te verwachten zijn. De begrenzing tussen beide gebieden is gebaseerd op de bestemmingsplanregeling uit 1999. Waar het accent in het plangebied is gelegen op de 'openheid' heeft het gebied de bestemming 'Agrarisch met waarden - openheid' gekregen. Het overige deel van het agrarisch gebied is bestemd als 'Agrarisch met waarden - Landschapswaarden'. In beide bestemmingen staat de uitoefening van het agrarisch bedrijf voorop. Naast de uitoefening van het agrarisch bedrijf speelt de bescherming van openheid respectievelijk natuur- en landschappelijke waarden in de onderscheiden bestemmingen een rol. Het onderscheid komt met name tot uitdrukking in het omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden, maar ook in de bestemmingsomschrijving. Bijvoorbeeld in de bescherming van de waarde openheid, dat de belangrijkste kwaliteit van het komgebied in het noorden van het plangebied is; een gebied met specifieke botanische (weidevogelgebied), hydrologische waarden (aanwezigheid van kwel) en (grootschalige) openheid.

Het onderscheid tussen agrarische gebieden met landschappelijke waarden en overig agrarisch gebied is gebaseerd op de aanwezigheid van:

1. Natuurwaarden en water
 - botanische waarden (weidevogelgebieden);
 - waterhuishouding (natte natuur/vochtige omstandigheden, aanwezigheid van kwel);
2. Landschapswaarden
 - aardkundige waarden;
 - verkaveling;
 - openheid afgewisseld met besloten gebieden;

- (kleinschalige) hoogteverschillen;
- houtopstanden (houtwallen, erfbeplanting, laanstructuren, solitaire bomen);
- rustige omstandigheden/onverharde wegen;
- cultuurhistorisch waardevolle bebouwing.

In het noordelijk deel van het plangebied liggen leefgebieden voor kwetsbare soorten. Op de landbouwgronden komen zeldzame planten en dieren voor. Deze levensgemeenschappen stellen hoge eisen aan de inrichting en het gebruik van hun omgeving.

BOTANISCHE WAARDEN EN
WATERHUISHOUDING

In dit geval betreft het vooral weidevogels. Rust, openheid en een hoog waterpeil zijn belangrijke bestaansvoorwaarden voor de weidevogels. Door middel van het zoveel mogelijk garanderen van de openheid kan hieraan in belangrijke mate aan worden tegemoetgekomen.

Het noordelijk deel van het plangebied kenmerkt zich door een zeer regelmatig, rationeel, rechtlijnig verkavelingspatroon. De ruimtelijke opbouw wordt bepaald door laanbeplanting, boerderijen, al dan niet met erfbeplanting en waterlopen. De verkaveling is typerend voor de komgronden.

AARDKUNDIGE WAARDEN
EN VERKAVELING

Tussen het komgebied en de zuidelijker gelegen dekzandruggen bevinden zich beekdalen en broekgebieden. Er is weinig bebouwing en de wegen zijn recht. De kavelstructuur is rationeler dan in het dekzandgebied, maar in tegenstelling tot de komgronden zijn de kaveltjes hier lang en smal. Evenals in de komgebieden worden veel kavels begrensd door een houtwal. Het gebied heeft met zijn lange rechte lijnen het karakter van een ontginninglandschap. Door de schuine lijnen in het patroon is er echter een variatie aan richtingen en maatvoering van percelen.

In het gebied ter hoogte van de kernen en het zuidelijk deel van het plangebied bevinden zich oude ontginningen met van oorsprong een kleinschalige opbouw, een halfopen tot besloten karakter en een onregelmatig verkavelingspatroon. Verder van deze kernen af zijn gebieden ontstaan met nieuwere, grootschaliger ontginningen. Het contrast tussen de rationele lineaire elementen van de grootschalige ontginningen en de historisch gegroeide patronen van de oude verbindingswegen en rafelige dorpsranden, geven dit gebied een eigen ruimtelijke karakteristiek. Rondom de kernen Nuland en Geffen, tussen Nuland en Vinkel en ten noorden van Vinkel is nog sprake van een karakteristieke kleinschalige ruimte. Ten oosten van Geffen bevindt zich een herkenbare historische percelering.

In de omgeving van Vinkel liggen broekgronden die zich kenmerken door weinig bebouwing en rechte wegen. In tegenstelling tot de komgronden zijn de kavels hier lang en smal. Begrenzings met houtwallen komen hier veel voor. De land- en tuinbouw zorgen voor intensieve agrarische activiteit en samen met de afwisselende teelt van gewassen is deze zone een levendig landschap met een eigen dynamiek.

OPENHEID EN BESLOTEN-
HEID

De belangrijkste kwaliteit van het komgebied is de openheid. Uitgangspunt is daarom het behoud en het versterken van het open karakter, alsmede het behoud van zichtrelaties in dit landschap. Nieuwe opgaande beplanting, waaronder de aanplant van bomen, boomteelt, fruitteelt enzovoort, is in beginsel in deze gebieden, met uitzondering van erfbeplantingen, niet toegestaan. Ten aanzien van bestaande niet passende (laan)beplantingen (oost-west beplanting) geldt in het komgebied een uitsterfbeleid. Beslotenheid is juist in het dekzandgebied een belangrijk kenmerk.

KLEINSCHALIGE HOOGTE-
VERSCHILLEN

Vanuit het oogpunt van hoogteverschillen is het plangebied duidelijk te onderscheiden in twee delen: het noordelijk komgebied bestaande uit het laaggelegen, natte rivierenlandschap van de Maas en het zuidelijke dekzandlandschap bestaande uit de hoger gelegen dekzandrug, een hoger gelegen zandige afzetting, waarvan de bodem bestaat uit voedselarme vochtige tot droge zandgronden.

De Maas heeft een belangrijke rol gespeeld in de identiteit van het Maasdonkse landschap. Door het voorkomen van oeverwallen ten noorden van de gemeente, hebben zich op het grondgebied van Maasdonk kleinere kleideeltjes afgezet. Door inklinken van deze kleiafzetting is het gebied, de komgronden, vrij laag komen te liggen. Van oorsprong was dit dan ook een veel natter gebied. De kernen Nuland, Geffen en Vinkel zijn hoger gelegen, op dekzandruggen. De dekzandrug en de komgronden worden gescheiden door een dekzandvlakte.

3.4.2

Agrarische bestemmingen

Bestemmingsomschrijving

GRONDGEBONDEN
VEEHOUDERIJ

De hoofdfunctie van de agrarische bestemmingen is agrarische bedrijvigheid. Agrarische grondgebonden bedrijven zijn binnen de gehele agrarische bestemming toegestaan, met dien verstande dat enkel bestaande agrarische grondgebonden bedrijven zijn toegestaan. Intensieve veehouderijen en overige bijzondere agrarische bedrijven zoals paardenhouderijen en glastuinbouwbedrijven krijgen een agrarische bestemming met een specifieke aanduiding.

BOUWVLAK

Bestaande agrarische bedrijven hebben een bouwvlak gekregen waarbinnen de bebouwing gegroepeerd moet worden, inclusief mest-, sleufsilos en opslag van grasrollen.

Bij de toekenning van bouwvlakken zijn, voor wat betreft de omvang en vormgeving, de volgende factoren in de overweging betrokken:

- de regelingen, zoals vastgelegd in het geldend bestemmingsplan buitengebied;
- omvang van het bedrijf;
- type bedrijf;
- geldend bouwvlak;
- de bestaande situatie, in dit geval het bouwperceel van de bebouwing en het gebruik van de gronden bij het agrarisch bedrijf;
- de eisen uit de verordening ruimte Noord-Brabant 2011.

Bij het bepalen van het bouwvlak is gebruik gemaakt van een combinatie van gegevens: kadastrale kaart, luchtfoto's, milieuvergunning/-melding, veldinventarisatie, ondernemersoverleg, controlebezoeken en de gegevens uit de Basisregistraties Adressen en Gebouwen.

In de regels zijn flexibiliteitsbepalingen opgenomen voor het overschrijden van het bouwvlak, vormverandering en vergroting van het bouwvlak. Als voorwaarde dient onder andere aan de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit te worden voldaan (artikel 2.1 en 2.2 Verordening ruimte Noord-Brabant 2011). Een zorgvuldige landschappelijke inpassing is daarom als voorwaarde opgenomen. Indien het bouwvlak gelegen is ter plaatse van de gebiedsaanduiding 'groenblauwe mantel' dient tevens sprake te zijn van een aantoonbare en uitvoerbare verbetering van de groenblauwe mantel. Dit vereist zorgt ervoor dat de ruimtelijke kwaliteit behouden blijft. Het overschrijden van het bouwvlak is bovendien slechts toegestaan indien dit noodzakelijk is vanuit het oogpunt van een doelmatige agrarische bedrijfsvoering. Over deze noodzaak dient advies ingewonnen te worden bij de Adviescommissie Agrarische bouwaanvragen.

In de Verordening ruimte Noord-Brabant 2011 is de zonering van de intensieve veehouderij vastgelegd. Deze zonering bestaat uit drie zones, te weten:

INTENSIEVE VEEHOUDERIJ

1. extensiveringsgebied;
2. landbouwontwikkelingsgebied;
3. verwevingsgebied.

Onder 'extensiveringsgebied' wordt verstaan 'een volgens de Reconstructiewet ruimtelijk begrensd gedeelte van een reconstructiegebied met het primaat wonen of natuur, waar uitbreiding, hervestiging of nieuwvestiging van in ieder geval intensieve veehouderij onmogelijk is of in het kader van de reconstructie onmogelijk zal worden gemaakt'.

Onder 'landbouwontwikkelingsgebied' wordt verstaan 'een volgens de Reconstructiewet ruimtelijke begrensd gedeelte van een reconstructiegebied met het primaat landbouw dat geheel of gedeeltelijk voorziet, of in het kader van de reconstructie zal voorzien, in de mogelijkheid tot uitbreiding, hervestiging of nieuwvestiging van intensieve veehouderij'.

Onder 'verwevingsgebied' wordt verstaan 'een volgens de Reconstructiewet ruimtelijk begrensd gedeelte van een reconstructiegebied gericht op verweving van landbouw, wonen en natuur, waar hervestiging of uitbreiding van de intensieve veehouderij mogelijk is, mits de ruimtelijke kwaliteit of functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten'.

De begrippen extensiveringsgebied, verwevingsgebied en landbouwontwikkelingsgebied zijn in de regels gedefinieerd, omdat deze gebieden in de regels nader zijn uitgewerkt.

De gewenste herstructurering van de intensieve veehouderijgebieden is in het Reconstructieplan Maas en Meijerij afwogen en vastgelegd en vervolgens in de Verordening ruimte Noord-Brabant 2012 verwerkt. Het beleid met betrekking

tot de integrale zonering, zoals vastgelegd in de verordening werkt weer rechtstreeks door naar het bestemmingsplan en bindt daardoor ook rechtstreeks de burger en de agrarische ondernemer.

In voornoemde zones gelden verscheidene mogelijkheden, maar ook beperkingen, voor de intensieve veehouderij. Op de plankaart bij het bestemmingsplan is het extensiveringsgebied en het landbouwontwikkelingsgebied aangeduid. De gronden welke niet zijn aangeduid als extensiveringsgebied noch als landbouwontwikkelingsgebied maken deel uit van het verwevingsgebied. De verwevingsgebieden zijn niet aangeduid. De bestaande situatie met betrekking tot intensieve veehouderijen is vastgelegd.

Enkele specifieke regels per zone:

EXTENSIVERINGSGEBIED

Voor het extensiveringsgebied geldt dat:

- één bouwlaag gebruikt mag worden voor het houden van dieren;
- vormverandering van bouwvlakken voor intensieve veehouderij niet is toegestaan;
- de peildatum 1 oktober 2010 is. Aan deze peildatum worden de volgende voorwaarden gekoppeld:
 - vanaf 1 oktober 2010 geldt de regel dat in het bestemmingsplan het percentage dat de grootte van het deel van het bouwvlak aangeeft dat maximaal bebouwd mag worden voor intensieve veehouderij overeenkomt met de bebouwing die is vergund;
 - sinds 1 oktober 2010 is uitbreiding niet toegestaan, ook al zou dit op basis van het geldende bestemmingsplan wel kunnen.

VERWEVINGSGEBIED

In verwevingsgebied is uitbreiding toegestaan tot ten hoogste 1,5 ha op een duurzame locatie, waarbij 10% van het bouwvlak dient te worden gebruikt voor landschappelijke inpassing. Onder een duurzame locatie wordt in dit bestemmingsplan verstaan 'een bestaand agrarisch bouwvlak met een zodanige ligging dat het zowel vanuit milieuoogpunt (ammoniak, stank en dergelijke) als vanuit ruimtelijk oogpunt (natuur, landschap en dergelijke) verantwoord is om het ter plaatse uit te breiden'. De overige voorwaarden uit de Verordening ruimte Noord-Brabant 2012 zijn in de begripsbepaling van de regels opgenomen.

LANDBOUW- ONTWIKKELINGSGEBIED

De ontwikkelingsmogelijkheden in landbouwontwikkelingsgebieden zijn toegestaan tot ten hoogste 1,5 ha. Nieuwvestiging van agrarische bouwvlakken is niet toegestaan.

De bestaande situatie met betrekking tot intensieve veehouderijen is vastgelegd. De bestaande intensieve veehouderijen zijn voorzien van een aanduiding. Alleen daar is een intensieve veehouderij toegestaan.

Op grond van artikel 9.6 van de Verordening ruimte Noord-Brabant 2011 bevat het bestemmingsplan een algemeen verbod voor uitbreiding, hervestiging en

omschakeling naar een geiten- of schapehouderij. Dit verbod geldt tot 1 juni 2013.

Uitbreiding van de bebouwing van een bedrijf met intensieve veehouderij is in extensiveringsgebied uitgesloten. Het bestemmingsplan biedt wel enkele veruimingsmogelijkheden voor het bouwvlak van bestaande intensieve veehouderijen. Deze mogelijkheden zijn onder voorwaarden via flexibiliteitsregelingen in het plan opgenomen en gelden uitsluitend voor verwevings- en landbouwontwikkelingsgebieden.

Mede om voornoemde redenen heeft de gemeente voor het bestemmingsplan een afzonderlijke procedure voor een planMER doorlopen.

Uit het opgestelde planMER en de daarbij behorende Passende beoordeling op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet) is gebleken dat de uitbreiding van veehouderijen en de bouw van veestallen mogelijk gevolgen kan hebben voor omliggende Natura 2000-gebieden. Daarom zijn hiervoor specifieke regels in de agrarische bestemmingen opgenomen:

REGELING BOUW VEESTALLEN

De bouw van veestallen is alleen bij recht toegestaan indien dit niet leidt tot een toename van de ammoniakemissie van het bedrijf. Als er geen sprake is van toename van de emissie, zal er ook geen sprake zijn van toename van depositie. De op dit moment toegestane emissie per bedrijf is vastgelegd in het Bestand Veehouderijbedrijven (Web-bvb): <https://bvb.brabant.nl/> Op de betreffende website kan een peildatum worden ingegeven, waardoor de vergunde ammoniakemissie ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan eenvoudig kan worden teruggevonden. Hierdoor ontstaan er geen problemen bij de plantoetsing over de vraag of er sprake is van toename van de emissie.

Indien er wel sprake is van een toename van de emissie kan gebruik worden gemaakt van een opgenomen afwijkingsbevoegdheid. Daarvan kan alleen gebruik gemaakt worden indien er geen sprake is van toename van ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden, danwel wordt aangetoond dat het Natura 2000-gebied niet gevoelig is voor verzuring, waardoor er geen negatieve effecten zijn voor de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied.

In praktische zin betekent het dat medewerking kan worden verleend aan de afwijkingsbevoegdheid, indien een initiatiefnemer kan aantonen dat de bouw van de stallen past in de provinciale Verordening stikstof en Natura 2000, c.q. er voldoende depositieruimte in de provinciale depositiebank aanwezig is om te kunnen salderen, waardoor er per saldo geen sprake is van toename van de depositie.

In de praktijk kan dit in één aanvraag voor een omgevingsvergunning worden afgehandeld. Immers: bij het aanvragen van een omgevingsvergunning voor uitbreiding van een veehouderij vindt afstemming plaats met de provincie inzake de benodigde vergunning op grond van de Nb-wet 1998. Met de komst van de Wabo haken vergunningen in het kader van de Nb-wet 1998 aan bij de

omgevingsvergunning. De provincie verstrekt dan niet langer een Nb-wet vergunning, maar een verklaring van geen bedenkingen (vvgb). Ofwel: in geval er samenloop is met een Wabo-activiteit, gaat de natuurbeschermingsvergunning op in de omgevingsvergunning. B&W zijn het bevoegde gezag en GS geven een verklaring van geen bedenkingen af.

Bij het aanvragen van een omgevingsvergunning voor het bouwen van stallen voor een veehouderij is langs de weg van het aanhaken dus afstemming met de Nb-wet 1998 gegarandeerd. De omgevingsvergunning voor het bouwen van veestallen kan pas worden verleend als de provincie een verklaring van geen bedenkingen heeft afgegeven. Dat zal de provincie pas doen als duidelijk is dat de omgevingsvergunning past binnen de regels van de Verordening Stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant.

Daarnaast is in de wijzigingsbevoegdheden voor vergroting van agrarische bedrijven een specifieke regeling opgenomen. Immers op grond van de jurisprudentie moet bij het vaststellen van een wijzigingsplan zeker gesteld zijn dat er geen sprake is van (negatieve) effecten in Natura 2000-gebieden.

In de praktijk betekent dit dat, als de wijziging geen toename van de ammoniakemissie met zich meebrengt, de wijzigingsbevoegdheid toegepast kan worden. Voor de situaties dat er wel sprake is van toename van emissie zal aangetoond moeten worden dat er (per saldo) geen sprake is van negatieve effecten in Natura 2000-gebieden. Natuurlijk moet ook aan de andere criteria bij de wijzigingsbevoegdheid worden voldaan.

Met deze juridische regeling is zeker gesteld dat het plan geen negatieve effecten zal hebben in omliggende Natura 2000-gebieden.

PAARDENHOUDERIJ

In het plangebied doen zich enkele activiteiten voor die te maken hebben met het houden van paarden. Onder paardenhouderij wordt verstaan het africhten en trainen van paarden, het bieden van stalruimte voor paarden, het trainen van paarden en uitbrengen in de sport, verhuur van diensten met behulp van paarden en de in- en verkoop van paarden. Indien sprake is van een paardenfokkerij, valt deze productiegerichte activiteit binnen de agrarische bestemming. Paardenfokkerijen richten zich primair op het fokken van veulens om deze vervolgens te verkopen. Daarom krijgen deze bedrijven een agrarische bestemming.

PAARDENBAKKEN

Paardenbakken dienen binnen het bouwvlak te worden opgericht. Een wijzigingsbevoegdheid is opgenomen om het bouwvlak te vergroten voor de realisatie van een paardenbak.

(GLAS)TUINBOUW

In het plangebied komt een beperkt aantal glastuinbouwbedrijven voor. Vanwege de specifieke ruimtelijke en milieuhygiënische uitstraling van deze bedrijven zijn deze bedrijven voorzien van een specifieke aanduiding. In het plangebied is geen mogelijk doorgroeigebied glastuinbouw noch een vestigingsgebied glastuinbouw gelegen. Onverkort bevat het regels voor teeltondersteunende voorzieningen bij reeds bestaande (glas)tuinbouwbedrijven.

Teeltondersteunende voorzieningen (TOV) zijn toegestaan bij glastuinbouwbedrijven en bij grondgebonden bedrijven. Onder TOV wordt verstaan een voorziening in, op of boven de grond die door agrarische bedrijven met plantaardige teelten wordt gebruikt om de volgende doelen na te streven:

- verbetering van de productie, onder meer door teeltvervroeging en -verlating, terugdringing van onkruidgroei en beperking van vraatschade;
- verbetering van de arbeidsomstandigheden, onder meer door gewassen verhoogd te telen;
- bereiken van positieve effecten op milieu en water (bodembescherming, terugdringen onkruidbestrijding, effectief omgaan met water).

Voorbeelden van teeltondersteunende voorzieningen zijn tunnelkassen, plastic tunnels, boogkassen, containerteelt, schaduwhallen, hagelnetten, insectengaas, vraatnetten, stellingen, regenkapen, aardbeiteelttafels, afdekfolies, antiworteldoek en boomteelthekken.

Onder tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen worden voorzieningen verstaan, die zo lang de teelt het vereist, aanwezig zijn met een maximum van zes maanden per jaar.

Voorname voorzieningen kennen een specifieke ruimtelijke uitstraling en dienen om deze reden om hun aanvaardbaarheid te worden afgewogen op basis van ecologische, landschappelijke en agrarische motieven. Bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van TOV worden de volgende ruimtelijke criteria in de afweging betrokken:

- langdurig (langer dan zes maanden aanwezig) of tijdelijk;
- laag (max 1,5 m) of hoog;
- situering (binnen of buiten bouwvlak);
- oppervlakte.

In onderstaande tabel zijn de ruimtelijke mogelijkheden voor (tijdelijke) TOV weergegeven:

Tabel 2. Ontwikkelingsmogelijkheden TOV

	Agrarisch met waarden - Landschapswaarden	Agrarisch met waarden - Openheid
TOV tot 1,5 m en tijdelijk	+	+
TOV tot 1,5 m en permanent	+	+
TOV vanaf 1,5 m en tijdelijk	+	+
TOV vanaf 1,5 m en permanent	-	-

Voor het overige geldt:

- alleen binnen bouwvlak en op grondgebonden bedrijven bij recht toegestaan tot 1.000 m²;
- via een afwijkingsregel bij omgevingsvergunning tot 5.000 m².

Voor het overige zijn kassen uitsluitend als TOV toegestaan, ter ondersteuning van de grondgebonden agrarische hoofdactiviteit met een oppervlakte van maximaal 1.000 m² en na afwijking tot een maximum van 5.000 m². Omschakeling, her- of nieuwvestiging naar nieuwe glastuinbouw maakt het bestemmingsplan niet mogelijk vanwege de grote ruimtelijke consequenties van deze agrarische bedrijfsvorm.

De voorwaarden bij de afwijkingsregels luiden als volgt:

- de nieuwe permanente TOV zijn alleen toegestaan in het bestaande bouwvlak, tijdelijke TOV zijn ook buiten het bouwvlak toegestaan;
- er dient sprake te zijn van een zorgvuldig landschappelijke inpassing door middel van een erfinrichtingsplan (o.a. een beplantingsplan);
- er mag geen sprake zijn van omschakeling naar een permanent glastuinbouwbedrijf;
- uit onderzoek is gebleken dat er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van natuurwaarden:
- er vindt geen onevenredige aantasting plaats van:
 - de milieusituatie;
 - de verkeersveiligheid;
 - de gebruiksmogelijkheden van de aangrenzende gronden.

Pot- en containerteelt worden aangemerkt als een bijzondere agrarische activiteit. Containerteelt heeft consequenties voor de waterhuishouding. Bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van deze vorm van agrarische activiteit dienen de gevolgen voor de waterhuishouding nadrukkelijk in de afweging betrokken te worden.

Ontwikkelingsmogelijkheden

In de agrarische bestemmingen zijn een aantal wijzigingsbevoegdheden opgenomen om een functieverandering mogelijk te maken. Deze wijzigingsbevoegdheden zijn gebaseerd op de Structuurvisie Buitengebied welke door de gemeente is vastgesteld op 16 december 2009. De volgende functies kunnen mogelijk worden gemaakt door middel van de wijzigingsbevoegdheden:

- dagrecreatieve voorzieningen;
- opslag;
- agrarisch technische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven;
- niet - agrarische bedrijven.

Bij het toepassen van deze wijzigingsbevoegdheden moet voldaan worden aan verscheidene voorwaarden. Bij alle wijzigingsbevoegdheden wordt gesteld dat door sloop van overtollige bebouwing de oppervlakte aan bedrijfsgebouwen wordt teruggebracht tot 1.000 m². Maatwerk is in principe ook mogelijk, mits in overeenstemming met de Structuurvisie 2009. Hiervoor dient een afzonderlijke planologische procedure te worden doorlopen.

3.4.3

Bedrijf

De bestemmingsomschrijving

In de bestemming 'Bedrijf' is onderscheid gemaakt in twee bestemmingscategorieën:

- agrarisch technische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven;
- niet-agrarische bedrijven.

de agrarisch technische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven zijn op de verbeelding voorzien van de aanduiding 'sb-b1'. De niet-agrarische bedrijven zijn op de verbeelding voorzien van de aanduiding 'sb-b2'.

In het bestemmingsplan is gekozen voor een ruimere bedrijfsbestemming om voldoende flexibiliteit in het bestemmingsplan te houden. Binnen de bestemmingscategorieën, bijvoorbeeld agrarisch technische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven 'sb-b1', is het mogelijk te wijzigen naar een ander bedrijfstype vallend binnen dezelfde categorie. Deze wijze van bestemmen biedt ondernemers mogelijkheden om het type bedrijf te wijzigen, indien de omstandigheden daartoe noodzaken.

Door middel van een afwijking bij een omgevingsvergunning is het mogelijk niet-agrarische bedrijfsactiviteiten uit te oefenen op een perceel dat is voorzien van de aanduiding 'sb-b1' (agrarisch technische en agrarisch verwante bedrijven). De nieuwe bedrijfsvorm moet qua milieuhinder vergelijkbaar of minder hinderlijk zijn dan het betrokken agrarisch technisch of agrarisch verwant bedrijf. Het is ook mogelijk om door middel van een afwijking bij een omgevingsvergunning een agrarisch technisch bedrijf of een agrarisch verwant bedrijf te wijzigen in een niet-agrarische bedrijfsactiviteit. Ook in dit geval geldt dat de nieuwe bedrijfsvorm qua milieuhinder vergelijkbaar of minder hinderlijk moet zijn dan het betrokken niet-agrarische bedrijf.

Een uitzondering geldt voor het waterpompstation en het horecabedrijf. Deze bedrijfstypen zijn opgenomen in afzonderlijke bestemmingen. Er is planologisch onderscheid gemaakt tussen horeca- en de nutsvoorziening enerzijds en de overige bedrijven anderzijds. Voor wat betreft de horeca hangt dit onderscheid samen met mogelijke relevante vormen van hinder. Het betreft de volgende vormen van hinder:

- geluidshinder door afzonderlijke inrichtingen in een rustige omgeving;
- (cumulatieve) geluidshinder buiten de inrichting(en) en verkeersaantrekkende werking/parkeerdruk.

Voor de nutsvoorziening 'pompstation' geldt vooral de afweging dat het een omvangrijk terrein met een omvangrijke oppervlakte aan gebouwen betreft.

De agrarisch technische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven zijn in artikel 1 'begrippen' nader gedefinieerd. Artikel 1 bevat tevens een definitie voor 'Horeca'.

Het beleid voor bedrijven richt zich op het normaal verder kunnen functioneren van de bestaande bedrijven. De Structuurvisie Buitengebied Maasdonk is hierbij het ontwikkelingskader. Dit houdt in dat er in enkele situaties een be-

perkte uitbreidingsmogelijkheid geboden kan worden. De mogelijkheid bestaat de specifieke aanduiding groen te verplaatsen. Hiervoor zal onder meer een ecologische inventarisatie moeten worden uitgevoerd naar de aanwezige flora- en fauna.

In de bijlage is de toegestane oppervlakte aan bedrijfsbebouwing per bestemd bedrijf opgenomen, exclusief bedrijfswoning en bij de bedrijfswoning behorende bouwwerken

Het opslaan van goederen voor de voorgevelrooilijn is niet toegestaan. De voorgevelrooilijn is verbaal geregeld in het bestemmingsplan.

Tot slot is in de bestemmingsomschrijving vastgelegd dat het aantal bedrijfswoningen per bestemmingsvlak niet meer mag bedragen dan 1, tenzij anders is aangegeven door middel van de aanduiding 'maximaal aantal wooneenheden'. Ter plaatse van de aanduiding 'bedrijfswoning uitgesloten' is geen bedrijfswoning toegestaan.

Voor het overige biedt de bestemming bij recht een mogelijkheid tot beroep aan huis. Bedrijf aan huis is niet mogelijk bij een niet-agrarisch bedrijf.

Bouwregels

De maatvoering van de bedrijfsbebouwing is geregeld in de bouwregels van de bedrijfsbestemming. De bouwregels maken een onderscheid tussen bedrijfsgebouwen en de bedrijfswoning. Alle activiteiten en bebouwing dienen te worden gegroepeerd binnen het bestemmingsvlak. De maatvoering van de bebouwing ligt vast in het bestemmingsplan. De maatvoering is gebaseerd op de regeling in het voorgaande bestemmingsplan. Met dien verstande dat verleende vrijstellingen, wijzigingsplannen en planherzieningen zijn verwerkt.

Ontwikkelingsmogelijkheden

De gemeente acht het ruimtelijk aanvaardbaar dat bestaande bedrijven, onder voorwaarden, enige ontwikkelingsruimte in het plangebied wordt geboden, mede ter versteviging van de leefbaarheid en vitaliteit van het landelijk gebied. Het plan biedt de volgende ontwikkelingsmogelijkheden:

- uitbreiding bedrijfsbebouwing van agrarisch technische bedrijven en agrarisch verwante bedrijven tot 25% onder voorwaarden;
- uitbreiding bedrijfsbebouwing van niet-agrarische bedrijven tot 15% met een maximum van 500 m² onder voorwaarden;
- omschakelmogelijkheden naar een ander type niet-agrarisch bedrijf. Onder omschakeling worden veranderingen verstaan van het soort van bedrijf naar een andere categorie van de SBI-bedrijvenlijst. Ook gedeeltelijke veranderingen en mengvormen vallen onder omschakeling. Omschakeling wordt mogelijk gemaakt door middel van een afwijking bij een omgevingsvergunning. Het plan biedt mogelijkheden voor omschakeling:

- van agrarisch technisch en agrarisch verwant bedrijf naar niet-agrarische bedrijfsactiviteiten;
- van niet-agrarische bedrijfsactiviteiten naar agrarisch technische bedrijfsactiviteiten en agrarisch verwante bedrijfsactiviteiten. In beide situaties vinden deze vormen van omschakeling alleen plaats onder voorwaarden, waaronder begrepen de voorwaarden dat de nieuwe bedrijfsvorm qua milieuhinder vergelijkbaar met of minder hinderlijk is dan het betrokken bedrijf, het een activiteit betreft, of naar aard en omvang op de omgeving gelijk te stellen activiteit, uit maximaal categorie 2 van de in de bijlage bij de regels opgenomen activiteiten.

Het bestemmingsplan bevat geen mogelijkheid om een tweede bedrijfswoning te realiseren. Immers, de noodzaak van een extra dienstwoning is door technologische mogelijkheden in het algemeen niet meer aanwezig.

TWEDE BEDRIJFSWONING

Ten slotte is een afwijkingsregel opgenomen om mantelzorg toe te staan.

3.4.4

Maatschappelijk

In het plangebied komen enkele maatschappelijke functies voor. De gronden voor deze functies zijn specifiek in het bestemmingsplan geregeld. In het plangebied betreft het een begraafplaats, een seniorencomplex, een instituut voor cultuur en educatie en een tweetal molens. De aard, het gebruik en de omvang van de bebouwing is in de regels vastgelegd. Veelal is de regeling uit het voorgaande bestemmingsplan bruikbaar gebleken en daarom rechtstreeks in het plan vertaald.

Naast deze functies zijn bijbehorende groenvoorzieningen, parkeervoorzieningen en ontsluitingen aan de bestemmingsomschrijving toegevoegd.

3.4.5

Natuur

Bestemmingsomschrijving

Binnen de bestemming 'Natuur' zijn de nader te onderscheiden karakteristieke bos- en natuurgebieden geregeld. De bestaande natuur- en bosgebieden, grotere houtsingels en houtwallen zijn bestemd.

In de bestemmingsomschrijving is begrepen de instandhouding van de natuur- en landschapswaarden in de volgende natuur- en bosgebieden:

- Nulandsche Heide;
- Karregat;
- Hei en Wei;
- Het Wolvenbos.

Naast deze grotere gebieden valt een groot aantal kleinere natuurgebieden, voornamelijk bosgebieden, onder deze bestemming. Voornoemde gebieden maken ook deel uit van de EHS.

VERSPREID GELEGEN
NATUURGEBIEDEN EN
KLEINSCHALIGE NATUUR-
EN LANDSCHAPS-
ELEMENTEN

De meer verspreid in het plangebied gelegen natuurgebieden en kleinschalige natuur- en landschapselementen, zoals houtsingels en houtwallen, zijn eveneens bestemd tot natuur. In de omschrijving is de instandhouding begrepen van de ter plaatse aanwezige graslanden, heideveldjes, bosjes, weg- en erfbeplanting, houtwallen en -singels en boomgroepen.

Naast voornoemde natuurgebieden komt verspreid in het plangebied een aantal belangrijke dragers voor natuur voor. Het betreft de Hertogswetering en Barrièrewetering. In en langs deze verbindingen komen vele bijzondere planten en dieren voor. De natuurwaarden van deze verbindingen zijn geregeld in de bestemmingen 'Water' met een bijbehorend beschermingsregiem. Zie ook onder 'Zoekgebied - ecologische verbindingzone'.

ECOLOGISCHE HOOFD-
STRUCTUUR

Ontwikkelingsmogelijkheden

Delen van het plangebied zijn aangewezen als beoogd natuurgebied ten behoeve van de ontwikkeling van de Ecologische hoofdstructuur (EHS). De EHS is een samenhangend netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen belangrijke natuurgebieden. De belangrijkste bestaande natuurgebieden in het plangebied maken al deel uit van de EHS. Een aantal agrarische gebieden is aangewezen als EHS. Deze gronden zijn thans (nog) bedrijfsmatig agrarisch grondgebruik. Het huidige agrarische gebruik op deze gronden is toegestaan. Wel geldt ter plaatse een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden en is er sprake van zeer beperkte ontwikkelingsmogelijkheden in het gebruik van de gronden en de (nieuwe) bebouwing uit oogpunt van behoud, herstel en/of ontwikkeling van de aanwezige natuur-, landschaps- en cultuurhistorische waarden. Deze gebieden moeten in combinatie met het agrarische gebruik namelijk geschikt blijven voor een toekomstige inrichting als natuurgebied.

De historische en actuele kenmerken en waarden zijn te typeren als soortenarme bossen (voornamelijk naaldhout) met enkele heideveldjes, stuifzandgebieden en vennen. De Oude Karreput nabij Nuland met onder meer Waterlobelia en Oeverkruid wordt als zeer bijzonder aangemerkt. De bossen zijn broedgebied voor Havik, Sperwer en Zwarte specht. Voor wat betreft de natuur- en landschapsdoelstellingen wordt gestreefd naar het behoud van het multifunctionele karakter van de bosgebieden met uitzondering van de Nulandse Heide en Hei en Wei, waar gestreefd wordt naar structuurrijkere en gemengde bossen. Daarnaast is uitgegaan van behoud of herstel van de karakteristieke natuurwaarden in de stuifzandgebieden, heideveldjes en de Oude Karreput.

ZOEKGEBIEDEN VOOR
ECOLOGISCHE VERBIN-
DINGSZONES

In het plangebied ligt een tweetal zoekgebieden voor ecologische verbindingzones, namelijk het zoekgebied voor de ecologische verbindingzones 'Hertogswetering' en 'Hoefgraaf'. De zoekgebieden omvatten 25 m ter weerszijden van de watergangen. In deze gebieden gelden beperkende regels voor bebouwing, indien door deze bebouwing de verwezenlijking, het behoud en het beheer van de ecologische verbindingzone minder geschikt wordt en gelden er regels voor oppervlakteverhardingen van meer dan 100 m². De regels zijn in de

betreffende agrarische bestemmingen opgenomen, zoals in het omgevingsvergunningenstelsel voor werken en werkzaamheden voor wat betreft de oppervlakteverhardingen.

Het bestemmingsplan bevat de mogelijkheid om onder enkele voorwaarden af te wijken via een omgevingsvergunning om bebouwing te realiseren ten behoeve van een doelmatige inrichting en beheer van natuurgebieden. Het voorgaande plan bevatte al een dergelijke bepaling. De regeling is afgestemd op de bepaling uit het voorgaande bestemmingsplan.

BEHEERGEBOUWEN

3.4.6

Recreatie (verblijfs- en dagrecreatie)

In het plangebied komt een beperkt aantal recreatieve functies voor. Het betreft enkele minicampings, een kamphuis, vrijstaande recreatiewoningen en een volkstuincomplex. De functies zijn voorzien van een maatbestemming. Dit houdt in dat per adres de functie is vastgelegd. Voor het volkstuincomplex is een afzonderlijke bestemming in het plan opgenomen. De verschillende functies vragen tevens om verschillende bouwmogelijkheden. Om deze reden is in de bouwregels een tabel opgenomen waarin per functie de bebouwingsmogelijkheden zijn vastgelegd. Deze maatvoering is gebaseerd op de geldende planologische situatie. Voor het perceel Bergstraat 6A te Geffen is een ruimtelijke onderbouwing verwerkt.

In het plan is geregeld dat permanente bewoning van recreatiewoningen niet is toegestaan.

In de bestemmingen 'Agrarisch', 'Agrarisch met waarden', 'Natuur' en 'Water' is in de bestemmingsomschrijving tevens het gebruik van gronden toegestaan ten behoeve van extensief dagrecreatief medegebruik. Het gaat hierbij om extensieve vormen van dagrecreatie, zoals wandelen, fietsen, paardrijden of boerengolf, die plaatsvinden in gebieden waar de hoofdfunctie een andere is. Hoofddlijn van beleid is dat in het plangebied extensief dagrecreatief medegebruik mogelijk is. Recreatief medegebruik wordt gestimuleerd door middel van het opnemen van regels voor nevenactiviteiten bij agrarische bedrijven, maar ook door het toestaan van bij extensief dagrecreatief medegebruik horende bouwwerken geen gebouw zijnde, in de vorm van bijvoorbeeld bewegwijzering, picknicktafels en informatieborden in de bouwregels.

EXTENSIEF DAGRECREATIEF MEDEGEBRUIK

3.4.7

Sport

De functies met betrekking tot sport binnen het plangebied zijn voorzien een maatbestemming. Voor een maatbestemming is gekozen, omdat de functies onderling in verschijningsvorm verschillen. Een maatbestemming houdt in dat per adres de functies zijn vastgelegd. De volgende functies zijn onder andere in de bestemmingsomschrijving opgenomen:

- hondensportvereniging;
- manege;
- schietvereniging.

3 . 4 . 8

T u i n

In het plan is aan enkele gronden een specifieke bestemming 'Tuin' toegekend. Deze gronden zijn bestemd voor tuinen, groen en water. Op de gronden mogen uitsluitend bouwwerken worden opgericht voor erf- en terreinafscheidingen tot 1 m. De bouwhoogte van overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde mag niet meer bedragen dan 3 m.

3 . 4 . 9

V e r k e e r e n r a i l v e r k e e r

Bestemmingsomschrijving

In de bestemming 'Verkeer' zijn de wegen uit het plangebied opgenomen. In de bestemming 'Verkeer' zijn ook fiets- en voetpaden, bermen en bermsloten, parkeervoorzieningen, groenvoorzieningen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen onderdeel van de bestemming.

Binnen de bestemming 'Verkeer' zijn uitsluitend gebouwen toegestaan daar waar de gronden zijn aangeduid voor verkooppunt voor motorbrandstoffen.

De spoorlijn Den Bosch-Nijmegen is opgenomen in de bestemming 'Verkeer - Railverkeer'. Ook in deze bestemming zijn naast de spoorlijn voorzieningen zoals overgangen en groenvoorzieningen geregeld.

Bouwregels

Beide bestemmingen bieden beperkt mogelijkheden tot het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde voor het plaatsen van masten, portalen voor geleiding, beveiliging en regeling voor het (rail)verkeer.

Overig

Er zijn wellicht bouwwerken nodig ten behoeve van het openbaar gebied welke niet passen binnen de aangegeven bouwmogelijkheden. Echter deze zijn in het algemeen vergunningsvrij te plaatsen op grond van de Wabo. Binnen deze wet zijn namelijk veel algemeen voorkomende bouwwerken vergunningsvrij onder een aantal voorwaarden. Voorbeelden zijn: bouwwerken ten behoeve van een op het openbaar net aangesloten nutsvoorziening, straatmeubilair, speeltoestellen, verkeersregeling. Verdere specifieke bouwvoorschriften zijn daarom niet opgenomen.

3 . 4 . 1 0

W a t e r

Bestemmingsomschrijving

De hoofdwatervgangen binnen het plangebied hebben de bestemming 'Water'. In deze bestemming is een regeling opgenomen voor de watervgangen, waterpar-

tijen, oevers en taluds, inclusief onderhoudsstrook en de instandhouding en ontwikkeling van de voorkomende natuur- en landschapswaarden. Voorts is extensief recreatief gebruik in, op en aan het water toegestaan.

Daarnaast zijn, mede op basis van de provinciale verordening en op verzoek van het waterschap, in alle andere gebieds- en functiebestemmingen de voorzieningen voor water, waterberging en waterinfiltratie geregeld. Op deze wijze zijn alle kleinere watergangen geregeld en is het eenvoudig bij recht voorzieningen te treffen ten gunste van waterberging en -infiltratie.

Het waterwingebied en het grondwaterbeschermingsgebied zijn beschermd door middel van een gebiedsaanduiding. Op de kaart zijn de gebiedsaanduidingen 'milieuzone - waterwingebied' en 'milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied' opgenomen. In de regels is een regeling aan deze aanduidingen gekoppeld die het waterwingebied respectievelijk het grondwaterbeschermingsgebied beschermen.

Beide regelingen zijn niet opgenomen in de bestemming 'Water', maar in het artikel 'Algemene aanduidingsregels'. De aanduiding valt namelijk over meerdere bestemmingen. Binnen beide gebieden zijn nieuwe bestemmingen die risico's voor de drinkwaterwinning kunnen opleveren niet toegestaan.

In het plangebied zijn meerdere zoekgebieden aangewezen voor het bergen van water. Dat wil zeggen het tijdelijk parkeren van water op maaiveld. De provincie vraagt om bescherming van dit 'reserveringsgebied' om te voorkomen dat er ontwikkelingen plaatsvinden waardoor water niet geborgen kan worden en er extra schade optreedt. Er zijn nog geen ruimtelijke consequenties of beperkingen in verband met de onduidelijkheid over de feitelijke begrenzing en de termijn waarin dit bekend zal worden. De exacte locaties, de vormgeving en de omvang van de waterbergingen evenwel zijn nog nader onderwerp van studie. Daarom zijn in de regels geen beperkingen opgenomen wat betreft grondgebruik.

Bouwregels

Binnen deze bestemming zijn gebouwen niet toegestaan.

Ontwikkelingsmogelijkheden

Enkele watergangen in het plangebied zijn in het plan aangeduid als Ecologische verbindingszone. De gronden binnen deze aanduiding mede zijn bestemd voor waterretentie, natuurvriendelijke oevers en dergelijke. De gronden met deze aanduiding liggen voor een klein deel in aangrenzende, voornamelijk agrarische, bestemmingen. De regeling schept meer ruimte voor natuurontwikkeling, aanleg van natte ecologische verbindingszones of plannen tot een herinrichting met een meer natuurlijk meanderend verloop met kleinschalige retentieplekken. Zie ook onder 'Zoekgebied - ecologische verbindingszone'.

De watergangen bieden mogelijkheden voor recreatief medegebruik. Het bestemmingsplan bevat geen (afwijking)regels ten behoeve van de aanleg van nieuwe steigers en/of vlonders. Het bouwen, wijzigen of verwijderen van een

WATERWINGEBIED EN
GRONDWATER-
BESCHERMINGSGEBIED

RESERVERINGSGEBIED
VOOR WATERBERGING

steiger of vlonder is al vergunningplichtig op basis van de regels van Waterschap Aa en Maas. Dubbele regelgeving acht de gemeente niet wenselijk.

3.4.11

Wonen

Bestemmingsomschrijving

De hoofdfunctie binnen de bestemming 'Wonen' is uiteraard wonen. Daarnaast maakt het bestemmingsplan ook een aantal andere functies mogelijk binnen de woonbestemming.

TOEKENNING, OMVANG EN VORMGEVING BESTEM- MINGSVLAK

Voor het toekennen van woonbestemmingen is het huidige bestemmingsplan uitgangspunt geweest. Ook de voormalige agrarische bedrijfspercelen die niet meer in gebruik zijn als bedrijf waarvan het niet wenselijk is de agrarische bestemming te handhaven, hebben een woonbestemming gekregen. Het bestaande erf is daarbij het uitgangspunt voor het toe te kennen bestemmingsvlak. De situering van het bestemmingsvlak is maatwerk waarbij in ieder geval het ontzien van de omliggende waarden in de afweging betrokken is. Het bestaande erf is het in gebruik zijnde erf op het moment van inwerkingtreding van het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012. Tot het erf wordt in ieder geval gerekend: hoofdgebouwen, bijgebouwen, tuin, zwembad, tennisbaan voor zover met vergunning gerealiseerd. Bij het bepalen van het bestaande erf is gebruikgemaakt van een combinatie van gegevens: kadastrale kaart, luchtfoto's, de inventarisatie en de Basisregistraties Adressen en Gebouwen (BAG).

BEROEP OF BEDRIJF AAN HUIS

Bij recht is een beroep of bedrijf aan huis toegestaan. Wel gelden aan het recht enkele specifieke voorwaarden. Zo is bijvoorbeeld de omvang gemaximaliseerd om te voorkomen dat de hoofdfunctie ten opzichte van het beroep of het bedrijf ondergeschikt raakt. Voor bedrijfsactiviteiten geldt dat het een bedrijf dient te zijn uit maximaal categorie 2 van de in een bijlage opgenomen Staat van bedrijfsactiviteiten.

De regeling voor aan huis verbonden bedrijf is niet in andere bestemmingen waar bedrijfswoningen zijn toegestaan opgenomen. Het is onwenselijk om een tweede bedrijf binnen een bedrijfsbestemming mogelijk te maken. In elke woning in het buitengebied mag een aan huis verbonden beroep plaatsvinden.

WONINGSPLITSING

Bij formele woningsplitsing is sprake van twee naar inhoud gelijkwaardige woongedeelten, dan wel twee eenheden die ruimtelijke c.q. bouwtechnisch twee duidelijk gescheiden eenheden vormen. Waar sprake is van formele woningsplitsing is dus feitelijk sprake van twee half-vrijstaande woningen. Half-vrijstaande woningen zijn woningen waarbij sprake is van twee aaneen gebouwde hoofdgebouwen of woningen (woningsplitsing) waarbij één zijgevel van het hoofdgebouw in de zijdelingse perceelsgrens valt. Het komt ook vaak voor dat een voormalig geïntegreerde bedrijfsruimte wordt omgebouwd tot woning. Aan de medewerking tot woningsplitsing is vaak meegewerkt, omdat het hoofdgebouw een (voormalige) agrarische bedrijfswoning betrof met voldoen-

de inhoud om het te splitsen in twee afzonderlijke wooneenheden en om op deze wijze het oorspronkelijke hoofdgebouw te behouden. In deze legale situaties zijn rechten aan beide afzonderlijke gescheiden eenheden toegekend en is aan het perceel tevens een specifieke bouwaanduiding 'aaneengebouwd' toegekend, teneinde te voorkomen dat het hoofdgebouw alsnog wordt gesloopt ten gunste van twee vrijstaande woningen.

De gemeente streeft naar behoud van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing. De betreffende panden zijn reeds door de gemeente aangewezen (gemeentelijke monumenten) en de bescherming is geregeld in de Erfgoedverordening gemeente Maasdonk 2010 of van rijkswege (rijksmonumenten) geregeld in de Rijksmonumentenwet.

Artikel 2.2 van de Wabo bepaalt dat het verboden is zonder een omgevingsvergunning een krachtens een verordening aangewezen monument te slopen, te verstoren, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen of te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze waarop het wordt ontsierd of in gevaar wordt gebracht. De erfgoedverordening en de rijksregelgeving bevatten het inhoudelijke toetsingskader waar eventuele verzoeken tot aanpassing van het monument aan worden getoetst. De bouwmogelijkheden uit het bestemmingsplan kunnen niet zonder meer worden verleend voor panden die onder de Erfgoedverordening of de Rijksmonumentenwet vallen.

De bescherming van de monumenten is daarmee afdoende geregeld. Een nadere regeling in het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 leidt tot dubbele regelgeving. Het bestemmingsplan bevat daarom geen nadere beschermingsregeling (meer) voor deze gebouwen.

Niettemin is op enkele gebouwen een aanduiding cultuurhistorische waarden opgenomen. Het bestemmingsplan voorziet in deze situaties in de mogelijkheid tot splitsing van het cultuurhistorisch waardevolle gebouw in meerdere wooneenheden (waaronder karakteristieke boerderijen) voor zover dit nog niet heeft plaatsgevonden. Voorwaarde hierbij is wel dat met deze vestiging of splitsing het belang van het behoud of herstel van deze waardevolle bebouwing gediend is. Deze regelgeving voor de betreffende gebouwen geldt, mits rekening wordt gehouden met het inhoudelijke toetsingskader uit de Erfgoedverordening en de rijksregelgeving.

Het is mogelijk om ondergeschikt aan de woonfunctie een bed & breakfast in de woning en/of bijgebouw op te starten. Hierbij is het van belang dat de vloeroppervlakte voor de bed & breakfast niet meer bedraagt dan 30% van de vloeroppervlakte van de woning.

Bouwregels

De maatvoering van de woonbebouwing is geregeld in de bouwregels van de woonbestemming. Er zijn geen bouwvlakken ingetekend. De bestemmingsvlakken van voormalige agrarische bedrijven zijn in de meeste gevallen verkleind, waarmee invulling is gegeven aan het principe van landschappelijke kwaliteitsverbetering. Ook omdat niet benutte bouwmogelijkheden niet langer benut

CULTUURHISTORISCHE
WAARDEN

BED & BREAKFAST

kunnen worden. Dit vaak in combinatie met een ingetrokken milieuvergunning en sloop van opstallen.

De inhoudsmaat voor alle woningen in het buitengebied mag niet meer dan 600 m³ bedragen. Met een omgevingsvergunning kan de inhoudsmaat verruimd worden naar 750 m³ indien er sprake is van een kwaliteitsverbetering. De bestaande maatvoering van de bebouwing kan verschillen met de maatvoering welke is voorgeschreven in het bestemmingsplan. Om deze reden is in de bouwregels de volgende regel opgenomen: indien de bestaande inhoudsmaat afwijkt van de bouwregels, dan geldt de inhoudsmaat op het tijdstip van inwerkingtreding van dit plan, mits deze op een legale wijze tot stand is gebracht. Met andere woorden, de inhoudsmaat is toegestaan, mits deze bebouwing op legale wijze is gerealiseerd. In het inleidende hoofdstuk en in de paragraaf 'Planopzet' onder het kopje 'Bestaande situatie en ontwikkelingsmogelijkheden' is al verantwoord op welke wijze op deze bestaande situatie kan worden teruggevallen.

In de woonbestemming is 100 m² aan bijgebouwen bij recht toegestaan. In afwijking van de 100 m² is de oppervlakte toegestaan die is vergund in het kader van een Bio-regeling of ruimte-voor-ruimteontwikkeling of een surplus-regeling op basis van het bestemmingsplan 1999. Voor andere gebouwen en bijgebouwen geldt dat de specifieke maat zoals genoemd in de regels aangehouden moeten worden.

De woonwagenstandplaats is voorzien van een afzonderlijke regeling met eigen bouwregels.

Daarnaast wordt de locatie van de woning in de bouwregels vastgelegd. In de bouwregels wordt de volgende zinsnede opgenomen: 'herbouw van de woning dient plaats te vinden op de bestaande locatie'. Door het opnemen van deze zinsnede wordt de bestaande locatie van de woning vastgelegd en mag de woning alleen op deze locatie herbouwd worden.

Ontwikkelingsmogelijkheden

Het bestemmingsplan bevat enkele verruimingsmogelijkheden voor bebouwing en het gebruik van deze bebouwing.

OPPERVLAKTEMAAT BIJ- GEBOUWEN

Een regeling is opgenomen ten behoeve van de vergroting van de oppervlakte-maat van bijgebouwen in geval van sloop (surplusregeling).

HERBOUW VAN DE WONING OP EEN ANDERE LOCATIE

Door middel van een afwijking via een omgevingsvergunning is het mogelijk om een woning op een andere locatie dan de bestaande locatie te herbouwen. Aan deze afwijking via een omgevingsvergunning zijn voorwaarden verbonden, zoals in de regels staat aangegeven.

GEBRUIK TEN BEHOEVE VAN MANTELZORG

Het bestemmingsplan maakt middels een regeling mogelijk dat ook (delen van) een agrarisch bedrijfsgebouw voor mantelzorg gebruikt kan/kunnen worden.

Binnen het bestemmingsvlak van de woonbestemming is een paardenbak toegestaan waarvan de oppervlakte niet meer mag bedragen dan 800 m². Er is gekozen voor 800 m², omdat de minimale afmeting van een paardenbak 20 m x 40 m is³ en grotere afmetingen meestal duiden op professioneel gebruik en dat is niet de bedoeling binnen een woonbestemming.

PAARDENBAKKEN

Via een omgevingsvergunning kan afgeweken worden van de regels in het bestemmingsplan om een paardenbak mogelijk te maken buiten of gedeeltelijk buiten het bestemmingsvlak. Medewerking aan de realisering van een paardenbak wordt onder voorwaarden verleend.

In de afgelopen jaren hebben veel agrarische bedrijven in het plangebied hun agrarische activiteiten beëindigd. De agrarische dienstwoningen hebben in het bestemmingsplan een woonbestemming gekregen. Deze woningen hebben als gevolg van deze bestemmingswijziging niet langer het predicaat agrarische bedrijfswoning, maar dienen vanuit de milieuwetgeving als milieugevoelig object te worden aangemerkt. Voor deze objecten gelden strengere normen in verband met geur of geluid dan voor echte agrarische bedrijfswoningen, dat wil zeggen agrarische bedrijfswoningen behorende bij een inrichting.

VOORMALIGE AGRARISCHE
BEDRIJFSWONINGEN

Inmiddels is er per 1 januari 2013 een wetsvoorstel van kracht dat het mogelijk maakt in bestemmingsplannen een specifieke regeling op te nemen ten behoeve van privaatrechtelijk afgesplitste bedrijfswoningen. Deze wet maakt het namelijk mogelijk voormalig agrarische bedrijfswoningen aan te merken als burgerwoning. Dit heeft twee praktische en belangrijke voordelen. Enerzijds wordt met de nieuwe regeling voorkomen dat met deze nieuwe status voor de woning de ontwikkelingsmogelijkheden van de tot de inrichting behorende agrarische bedrijfsgebouwen worden belemmerd. Anderzijds regelt de nieuwe wet dat burgerbewoning van de voormalige bedrijfswoning is toegestaan en dat niet langer sprake is van strijdig gebruik van de woning. In de wet is vastgelegd dat voor dergelijke woningen de milieukwaliteitseisen dezelfde zijn als de milieukwaliteitseisen die aan een gebruikelijke agrarische bedrijfswoning, behorende bij een inrichting, worden gesteld, alsmede de geluidsbelasting die van toepassing is op een agrarische bedrijfswoning behorende bij een inrichting, zoals in de Wet milieubeheer is omschreven.

In het bestemmingsplan is er voor gekozen een afwijkingsregel op te nemen voor alleen nieuwe gevallen. Indien sprake is van afsplitsing van een bedrijfswoning van het agrarisch bedrijf, biedt het plan via een afwijkingsprocedure de mogelijkheid de woning de status 'voormalige bedrijfswoning' toe te kennen. In het plangebied is aan één perceel direct deze status toegekend.

In de bestemming 'Wonen' zijn wijzigingsbevoegdheden opgenomen om functieverandering mogelijk te maken. Dit zijn dezelfde wijzigingsbevoegdheden als in de agrarische bestemmingen. Deze wijzigingsbevoegdheden kunnen wor-

FUNCTIEVERANDERING

³ Zie de Handreiking Paardenhouderij en ruimtelijke ordening, SRP en VNG, februari 2009, p. 40.

den toegepast als er sprake is van voormalige agrarische bedrijfsgebouwen. Om deze reden is de voorwaarde opgenomen dat wijzigingsbevoegdheden enkel kunnen worden toegepast indien de bestaande oppervlakte aan bijgebouwen meer dan 200 m² bedraagt.

3.4.12

Dubbelbestemmingen

ARCHEOLOGIE

De volgende dubbelbestemmingen zijn in het bestemmingsplan opgenomen:

In het bestemmingsplan is ter bescherming van de archeologische waarden in het plangebied een drietal dubbelbestemmingen opgenomen, namelijk:

1. Waarde - Archeologie hoge verwachting;
2. Waarde - Archeologie middelhoge verwachting;
3. Waarde - Archeologie onbekende verwachting.

De dubbelbestemmingen hebben het volgende doel:

In gebieden met een hoge archeologische verwachting is onderzoek verplicht bij een ontwikkeling dieper dan 30 cm en groter dan 200 m².

In gebieden met een middelhoge verwachting geldt eveneens een onderzoeksplicht bij een verstoring groter dan 1.000 m² en dieper dan 50 cm. Bij ontwikkelingen kleiner dan 1.000 m² en/of ondieper dan 50 cm geldt alleen een meldingsplicht bij toevalsvondsten.

In een gebied met onbekende archeologische verwachtingswaarde, waarbij de bodem dieper wordt verstoord dan 50 cm onder de oppervlakte en waarvan het te verstoren gebied groter is dan 250 m² is ook onderzoek verplicht.

In gebieden met geen of een lage verwachting is bij een bouwplan of afwijking geen aanvullend onderzoek noodzakelijk. Wel geldt er een meldingsplicht conform artikel 53 van de Monumentenwet 1988 aan het Rijk, bij toevalsvondsten. Dit dient bij de gemeente Maasdonk aangegeven te worden.

HOOGSPANNINGS- LEIDINGEN

Er is een dubbelbestemming 'Leiding - Hoogspanning' opgenomen ter bescherming van de hoogspanningsleiding van 150 kV. Bij een 150 kV-hoogspanningsleiding is de magneetveldzone 80 m breed aan weerszijden van de leiding.

Ter plaatse van deze dubbelbestemming is het niet toegestaan om bouwwerken te bouwen. Wel zijn masten toegestaan met een maximale bouwhoogte van 65 m. Daarnaast is het mogelijk om via een omgevingsvergunning af te wijken van dit bouwverbod zodat bouwwerken, met uitzonderingen van woningen, uit onderliggende bestemmingen gerealiseerd kunnen worden. Voorwaarde bij deze afwijking via een omgevingsvergunning is dat de elektriciteitsbedrijven worden gehoord.

Ook zijn er dubbelbestemmingen opgenomen voor de aardgasleidingen, rioolpersleidingen en waterleidingen in het plangebied. De beheerzone voor de gasleiding omvat 5 m aan weerszijden van beide leidingen. Deze zone is gereserveerd voor de aanleg en instandhouding van de leidingen. Voor de riooltransportleidingen in het plangebied is een beheerzone opgenomen met een breedte van 3,5 m aan weerszijden van het leidingtracé ter bescherming van de persleiding. Voor de hoofdwatertransportleiding geldt een beheerzone van 3 m ter weerszijden van de leiding.

Ter plaatse van deze dubbelbestemmingen mag niet worden gebouwd. Alleen bouwwerken geen gebouwen zijn toegestaan met een maximale oppervlakte van 30 m² en een bouwhoogte van maximaal 5 m ten behoeve van het leidingbeheer. Daarnaast is er een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde en van werken en werkzaamheden opgenomen om die werkzaamheden tegen te gaan die de betreffende leidingen kunnen beschadigen. Doel van de regels is de veiligheid van het transport te waarborgen.

3.5

Algemene regels

3.5.1

Antidubbeltebepaling

Dit is een standaardartikel dat in het Bro wordt voorgeschreven en voorheen ook in de Bouwverordening was opgenomen. Het ziet erop toe dat gronden niet worden uitgewisseld waardoor oneigenlijk grotere bouwmogelijkheden kunnen ontstaan.

3.5.2

Algemene gebruiksregels

In beginsel behoeven algemene gebruiksregels niet langer in bestemmingsplannen te worden opgenomen, omdat dit in de Wabo (artikel 2.1) is geregeld. Niettemin is er voor gekozen in de afzonderlijke bestemmingen gebruiksregels op te nemen als een explicitering van het gebruiksverbod uit de wet.

In de regels is aangegeven welke specifieke vormen van gebruik in elk geval strijdig worden geacht met de bestemming. Niet alle mogelijke strijdige gebruiksvormen zijn genoemd, maar met name die waarvan het niet meteen duidelijk is dat deze in strijd zijn met de bestemming.

3.5.3

Algemene aanduidingsregels

In de algemene aanduidingsregels worden de regels opgenomen met betrekking tot de gebiedsaanduidingen. De gebiedsaanduidingen worden in de algemene aanduidingsregels geregeld omdat ze betrekking hebben op meerdere bestemmingen.

Het waterwingebied ten westen van de kern Nuland is vastgelegd met behulp van de aanduiding 'milieuzone - waterwingebied'. In deze zone is de winning, zuivering en transport van drinkwater geregeld en gelden er regels met betrekking tot de bescherming van de drinkwaterkwaliteit.

De beperkende regels gelden niet voor werkzaamheden en activiteiten ten behoeve van de grondwateronttrekking met het oog op de openbare drinkwaterproductie, welke door Brabant Water worden uitgevoerd.

GRONDWATER-
BESCHERMINGS-
GEBIED

Rond het waterwingebied liggen een 25- en 100-jaarsbeschermingszone ter bescherming van de waterkwaliteit. Binnen het water win- en grondwaterbeschermingsgebied zijn regels uit de Provinciale Milieuverordening (PMV, herziening januari 2008) van toepassing. Binnen deze gebieden, aangeduid als 'milieuzone - grondwaterbeschermingsgebied' geldt een restrictief beleid ten aanzien van nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen.

MOLENBIOTOOP

Om de windvang en de landschappelijke uitstraling van de twee molens in het plangebied te beschermen zijn de cirkelvormige zones, de zogenoemde molenbiotopen, rond beide molens in het plan vastgelegd met een gebiedsaanduiding 'vrijwaringszone - molenbiotoop'. De zones kennen een straal van 400 m, onafhankelijk van de huidige staat van de molen en van de mate van verstoring van de windvang. De molenbiotopen dienen zorgvuldig te worden ingericht (toetreding van wind) en in geval van grondzeilers zelfs grotendeels te worden vrijgehouden van bebouwing. Met behulp van een formule in de regels is te berekenen tot welke hoogte in de zones er gebouwd mag worden.

GROENBLAUWE
STRUCTUUR

Delen van het plangebied vallen onder het regime van de groenblauwe structuur, zoals vastgelegd in de Verordening Ruimte Noord-Brabant. De groenblauwe structuur is in het bestemmingsplan nader onderverdeeld in een drietal gebiedsaanduidingen, namelijk

1. 'EHS';
2. 'Groenblauwe mantel';
3. 'Reserveringsgebied waterberging'.

ECOLOGISCHE HOOFD-
STRUCTUUR

De gebieden aangewezen als EHS zijn als gebiedsaanduidingen op de verbeelding weergegeven. In de paragraaf 'Natuur- en bosgebieden' is al uitvoerig toegelicht welke ruimtelijke consequenties het EHS-beleid heeft voor deze gronden. Voor een onderbouwing wordt gemakshalve naar deze paragraaf verwezen.

GROENBLAUWE MANTEL

De gebieden aangewezen als Groenblauwe mantel zijn als gebiedsaanduiding op de verbeelding weergegeven. De regels richten zich op het behoud en ontwikkeling van natuur en water(beheer) teneinde bij te dragen aan de bescherming van de waarden in het aanliggende kerngebied groenblauw en de waarden voor water, biodiversiteit en landschap in de zone zelf.

De Beerse Overlaat is voorzien van een specifieke aanduiding ten behoeve van het cultuurhistorisch vlak uit de Verordening ruimte Noord-Brabant 2011. Aan deze aanduiding is een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden gekoppeld, zodat de cultuurhistorische waarden van de Beerse Overlaat zijn beschermd.

BEERSE OVERLAAT

Binnen de gebiedsaanduiding zijn de overige regels uitsluitend van toepassing, voor zover dit volgt uit die regels.

Het gebied aangewezen als Reserveringsgebied waterberging is als gebiedsaanduiding op de verbeelding weergegeven. De regels richten zich op het behoud van het waterbergend vermogen van dat gebied.

RESERVERINGSGEBIED
WATERBERGING

In het plangebied ligt een aantal LPG-vulpunten. Deze vulpunten zijn voorzien van de aanduiding 'veiligheidszone - bevi'. Deze zone is afgestemd op de risico-contour. Binnen deze contour zijn kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten in de zin van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) niet toegestaan.

VEILIGHEIDSZONE - BEVI

3.5.4

Algemene afwijkingsregels

Dit artikel omvat een afwijking via een omgevingsvergunning voor onder andere het overschrijden van de maatvoeringsbepalingen en het toestaan van nutsvoorzieningen. Deze regels worden opgenomen om meer flexibiliteit in het plan te genereren en kleine afwijkingen van de planregels toch mogelijk te maken. In het regels zijnde volgende afwijkingsregels opgenomen:

- het toestaan van openbare nutsgebouwtjes, wachthuisjes ten behoeve van het openbaar vervoer, telefooncellen, gebouwtjes ten behoeve van de bediening van kunstwerken, toiletgebouwtjes, en naar aard daarmee gelijk te stellen gebouwtje;
- een overschrijding van de maximaal toegestane bouwhoogte voor plaatselijke verhogingen, zoals schoorstenen, lichtkokers, liftkokers, lichtkappen en technische ruimten.

3.5.5

Wijzigingsregels

Het plan bevat wijzigingsregels om aan enkele, over het algemeen wat grotere veranderingen of ontwikkelingen medewerking te verlenen. Het betreffen veranderingen en ontwikkelingen waarvan de gemeente van mening is dat deze een zwaardere procedure vereisen.

3.5.6

Algemene procedureregels

De algemene procedureregels bevatten een regeling voor de procedure die gevolgd moet worden indien gebruik wordt gemaakt van een binnenplanse afwijking bij omgevingsvergunning op grond van art. 3.6 eerste lid onder c

Wro. De procedure voor afwijkingen is in principe opgenomen in art. 3.6 vijfde lid. De algemene procedureregels vormen een uitwerking van die (beperkte) procedureregeling.

3.5.7

Overige onderwerpen

Voor de daarvoor in aanmerking komende bestemmingen is, afhankelijk van de te beschermen belangen, aangegeven voor welke werken en/of werkzaamheden een omgevingsvergunning is vereist. Door het verlangen van een omgevingsvergunning kan mogelijke aantasting van waardevolle gebiedskenmerken door het uitvoeren van die werken en werkzaamheden worden voorkomen. Bij het beoordelen van een aanvraag om een omgevingsvergunning dient een afweging plaats te vinden tussen de (agrarische) belangen welke gediend zijn bij het uitvoeren van de vergunningplichtige activiteiten enerzijds en de effecten daarvan op natuur, landschap en cultuurhistorie anderzijds; de waarden daarvan mogen niet onevenredig worden aangetast.

Een omgevingsvergunningplicht voor werken en werkzaamheden ter bescherming van waardevolle gebiedskenmerken geldt voor gronden met de bestemmingen:

- Agrarisch met waarden - Landschapswaarden;
- Agrarisch met waarden - Openheid;
- Natuur.

In de toekenning van het omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden aan de onderscheiden bestemmingen hebben de volgende belangen een rol gespeeld:

- de werken en/of werkzaamheden houden verband met de bestemmingsomschrijving van het betreffende artikel;
- de werken en/of werkzaamheden vragen om een nadere beoordeling, omdat inbreuk op de bescherming van de bestaande en potentiële waarden in relatie tot de functie en het gebruik van de gronden in de bestemming niet is uit te sluiten.

Er is niet altijd een omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden nodig. De regels bevatten een uitzondering voor een aantal situaties waarin het zonder meer is toegestaan de hierna genoemde werken en/of werkzaamheden uit te voeren. Het gaat om de volgende situaties:

- activiteiten binnen het bestemmingsvlak;
- activiteiten behorende bij het normale onderhoud, gebruik en beheer;
- activiteiten die op het moment van inwerkingtreding van het plan in uitvoering waren of konden worden uitgevoerd krachtens een vóór dat tijdstip geldende of aangevraagde vergunning.

Er kan een omgevingsvergunning voor werken en werkzaamheden nodig zijn voor:

Bodem/water

- a) Het verlagen, vergraven, ophogen of egaliseren van de bodem.
- b) Het diepploegen, diepwoelen of het uitvoeren van andere ingrepen in de bodem, waaronder ook begrepen de aanleg van leidingen, allen dieper dan 0,60 m onder maaiveld, waarbij de kruidlaag volledig wordt omgeploegd, alsmede de aanleg van drainage ongeacht de diepte tenzij het gaat om vervanging van bestaande drainage.
- c) Het graven, dempen, danwel verdiepen, vergroten of anderszins herprofilen van waterlopen, watergangen, greppels, kolken en overige natuurlijke oppervlaktewateren, alsmede het anderszins verlagen van de waterstand.

Beplanting/grondgebruik

- d) Het bebossen of anderszins beplanten van gronden met houtopstanden, waaronder begrepen het kweken en telen van bomen, struiken en heesters in verband met tuinbouw of als (agrarische) houtteelt.
- e) Het aanleggen van landschapselementen.
- f) Het vellen of rooien van bos, alsmede het verwijderen van landschapselementen.

Infrastructuur/voorzieningen

- g) Het aanleggen, verbreden en verharderen van wegen, paden en parkeergelegenheden, alsmede het aanbrengen van oppervlakteverhardingen groter dan 100 m².
- h) Het verwijderen van onverharde wegen of paden.
- i) Het aanbrengen van onder- en bovengrondse leidingen, constructies, installaties en apparatuur.

Tabel 3

	a	b	c	d	e	f	g	h	i
Bestemmingen	Bodem en water			Beplanting en grondgebruik			Infrastructuur en voorzieningen		
Agrarisch met waarden - Landschapswaarden	X	X	X	X	-	X	X	X	X
Agrarisch met waarden - Openheid	X	X	X	X	X	-	X	X	X
Natuur	X	X	X	-	-	-	X	X	X
Dubbelbestemmingen									
Leiding - Gas	X	X	-	X			X	-	X
Leiding Leiding - Hoogspanning	X	X	-	X			X	-	X
Waarde - Archeologie (evt. nader onderverdeeld)	X	X	-	X			X	-	X

- x omgevingsvergunningplichtig
- niet omgevingsvergunningplichtig

3.6

Overgangs- en slotregels

Het plan kent tot slot een hoofdstuk met overgangs- en slotregels.

OVERGANGSRECHT	In het bestemmingsplan is het overgangsrecht conform het Bro opgenomen.
SLOTREGEL	De slotbepaling geeft aan onder welke benaming de regels kunnen worden aangehaald. Overigens wordt voor beide regelingen verwezen naar de betreffende regels.

Uitvoering

4

4.1

Uitvoerbaarheid

4.1.1

Economische uitvoerbaarheid

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) inwerking getreden met daarin opgenomen een afdeling omtrent grondexploitatie, afdeling 6.4. Het doel van deze afdeling is om de mogelijkheden voor gemeentebesturen om kosten te verhalen, eisen te stellen aan de inrichting, de kwaliteit of de realisatie van bouwlocaties te verbeteren. Dit brengt met zich mee dat de gemeente bij de vaststelling van het bestemmingsplan, een wijziging als bedoeld in artikel 3.6 lid 1 Wro, een projectbesluit of een beheersverordening kosten moet verhalen. Deze verplichting is vastgelegd in artikel 6.12 Wro.

In artikel 6.12 Wro is bepaald dat een exploitatieplan vastgesteld dient te worden voor gronden waarvoor men voornemens is een bouwplan op te stellen. In artikel 6.2.1 Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro) is het bouwplan gedefinieerd. De nieuwbouw of uitbreiding van een woning of een hoofdgebouw zijn onder meer bouwplannen.

In het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 worden dergelijke bouw mogelijkheden mogelijk gemaakt. De vraag rijst of voor deze bouw mogelijkheden een verplichting geldt om een exploitatieplan op te stellen of zijn de kosten anderszins verzekerd?

Het Bestemmingsplan Buitengebied Maasdonk 2012 biedt (beperkt) mogelijkheden om agrarische bouwvlakken te vergroten. Door het verruimen van deze bouwvlakken kunnen nieuwe hoofdgebouwen gerealiseerd worden. Gezien het voorgaande zijn ook hoofdgebouwen bouwplannen in de zin van artikel 6.2.1 Bro. In de Nota van toelichting bij het Bro wordt gesteld dat de eerste bouw-aanvraag, die tot gevolg heeft dat het perceel in gebruik wordt genomen, wordt aangemerkt als de aanvraag voor een hoofdgebouw. Dat er in een later stadium op hetzelfde perceel nog een gebouw wordt gebouwd dat zal fungeren als hoofdgebouw doet niet ter zake. De exploitatiebijdrage voor het kostenverhaal dient te worden verbonden aan de eerste bouw-aanvraag, dus als het agrarisch bouwperceel in gebruik wordt genomen. Dit heeft tot gevolg dat voor bouw mogelijkheden die ontstaan doordat bouwpercelen vergroot worden geen kostenverhaal nodig is. Er worden immers geen nieuwe bouwpercelen gerealiseerd. Deze gebouwen zijn niet aan te merken als hoofdgebouwen in de zin van artikel 6.2.1 Bro.

NIEUWE HOOFDGEBOUWEN

OVERIGE
ONTWIKKELINGEN

Overige ontwikkelingen die zich voordoen in het plangebied zullen uitsluitend onder de wijzigingsbevoegdheden vallen. Uit het voorgaande blijkt dat bij de vaststelling van het bestemmingsplan nog niet hoeft vast te staan dat deze kosten worden verhaald. Bij de toepassing van de wijzigingsbevoegdheden zal eerst worden bezien of er een kostenverhaalovereenkomst kan worden gesloten.

In het uiterste geval kan worden overwogen om bij wijzigingsbevoegdheden een exploitatieplan vast te stellen.

CONCLUSIE

Voor het Bestemmingsplan Buitengebied is het niet nodig om een exploitatieplan op te stellen. De te verhalen kosten zijn anderszins verzekerd of de bouwmogelijkheden zijn niet aan te merken als een bouwplan in de zin van artikel 6.2.1 Bro.

Overigens komen de kosten voor het opstellen van onderhavig plan voor rekening van de gemeente.

4.1.2

Planschade

Bij de toekenning van bestemmingen is grote zorgvuldigheid in acht genomen. In de ruimtelijke afwegingen zijn alle voorkomende belangen, zoals bestaande rechten, omgevingsfactoren (landschap, milieu) en overige belangen tegen elkaar afgewogen en is aan een perceel en (het gebruik van) de bebouwing een bestemming toegekend.

Door het in acht nemen van deze zorgvuldigheid is gestreefd planschade te voorkomen. Planschade in de zin van artikel 6.1 Wro is schade die kan ontstaan wanneer een bestemmingsplan gewijzigd wordt waardoor omliggende bebouwing, in planologisch opzicht, in een verslechterde positie komt te verkeren en ten gevolge waarvan de waarde van een onroerende zaak kan worden aangetast. Risico's op planschade doen zich voor als gevolg van:

- de regels van een bestemmingsplan;
- een rechtstreekse doorwerking van besluiten en bepalingen van andere overheden in het bestemmingsplan, bijvoorbeeld een rechtstreekse doorwerking van het beleid uit de Verordening Ruimte van Provincie Noord-Brabant naar het bestemmingsplan toe,

met als gevolg:

- het vervallen van bouw- of gebruiksmogelijkheden op het eigen perceel;
- een onevenredige inbreuk op de privacy van een belanghebbende door nabije (woon)bebouwing;
- het vervallen van een waardebepalend vrij uitzicht;
- schaduwwerking door bebouwing;
- een onevenredige verslechtering van de bereikbaarheid of van parkeermogelijkheden;
- een verslechtering van milieuomstandigheden (geluid, geur, luchtkwaliteit of andere overlast);

- een algemene verslechtering van de situeringwaarde van een woning dan wel inkomensschade als rechtstreeks gevolg van een planologische wijziging.

Als een belanghebbende door het nieuwe bestemmingsplan schade lijdt of zal lijden, kan hij bij de gemeente 'planschade' claimen. Artikel 6.1 stelt dat Burgemeester en wethouders aan een aanvrager een tegemoetkoming in schade kunnen toekennen:

"Burgemeester en wethouders kennen degene die in de vorm van een inkomensderving of een vermindering van de waarde van een onroerende zaak schade lijdt of zal lijden als gevolg van een in het tweede lid genoemde oorzaak, op aanvraag een tegemoetkoming toe, voor zover de schade redelijkerwijs niet voor rekening van de aanvrager behoort te blijven en voor zover de tegemoetkoming niet voldoende anderszins is verzekerd."

Met betrekking tot de rechtstreekse doorwerking van het beleid uit de provinciale verordening geldt dat de gemeente verplicht is het bestemmingsplan aan te passen aan deze beleidsregels. Eventuele planschade is voor rekening van de provincie.

De gemeente beschikt over een planschadeverordening, waarin regels staan over de wijze waarop tot een advies wordt gekomen.

4.1.3

Uitvoerbaarheid juridische regeling veestallen

Om negatieve effecten op Natura 2000-gebieden te voorkomen, is in het bestemmingsplan geregeld dat de bouw van veestallen alleen bij recht is toegestaan, indien gegarandeerd is dat dit niet leidt tot een toename van de ammoniakemissie van het bedrijf. Als er geen sprake is van toename van de emissie, zal er ook geen sprake zijn van toename van depositie in omliggende Natura 2000-gebieden.

Indien er bij de bouw van veestallen wel sprake is van een toename van de emissie kan gebruik worden gemaakt van een opgenomen afwijkingsbevoegdheid. Daarvan kan alleen gebruik gemaakt worden indien er geen sprake is van toename van ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden, danwel wordt aangetoond dat het Natura 2000-gebied niet gevoelig is voor verzuring, waardoor er geen negatieve effecten zijn voor de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied.

Gelet op de kwetsbaarheid van omliggende Natura 2000-gebieden kan de vraag gesteld worden of een dergelijke regeling wel uitvoerbaar is. In deze paragraaf wordt aangetoond dat de regeling uitvoerbaar is en 'in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening'. In essentie komt het er daarbij op neer dat onderbouwd moet worden dat de regeling ook daadwerkelijk gebruikt kan worden. Anders gezegd: onderbouwd moet worden dat er uitbreidingsruimte kan ontstaan, zonder dat er sprake is van toename van de depositie in omliggende Natura 2000-gebieden.

In z'n algemeenheid wordt opgemerkt dat uit het planMER blijkt dat het niet mogelijk is om alle veehouderijbedrijven uitbreidingsruimte te bieden. Immers, in het planMER zijn de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan onderzocht. In dat geval zijn negatieve effecten in omliggende Natura 2000-gebieden niet uit te sluiten. Bij een individuele beoordeling van een uitbreidingswens is het daarentegen wel goed mogelijk om uit te breiden zonder negatieve effecten in omliggende Natura 2000-gebieden.

In de praktijk zal het ook zo zijn dat lang niet alle veehouderijen zullen uitbreiden en dus nooit de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan werkelijk benut zullen worden. Uit de ontwikkelingen in het verleden is af te leiden dat er altijd sprake zal zijn van een combinatie van groeiende en stoppende bedrijven, waarbij per saldo de veestapel niet of nauwelijks groeit (zie paragraaf 5.1.1. van het planMER).

Meer specifiek wordt opgemerkt dat er langs twee sporen uitbreidingsmogelijkheden voor veehouderijen zijn, zonder dat er sprake hoeft te zijn van toename van de ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden.

1. een veehouder die zijn stallen wil uitbreiden kan oude stallen (met een hoge ammoniakemissiefactor) slopen en daarvoor in de plaats een grotere moderne stal bouwen met een lage emissiefactor. Hierbij is er dus sprake van een uitbreiding van een veehouderij zonder dat de ammoniakemissie toeneemt. De depositie in omliggende Natura 2000-gebieden zal dan dus ook niet toenemen.
2. Een andere mogelijkheid is saldering, waarbij tegelijkertijd met de uitbreiding van de ene veehouderij een andere veehouderij stopt.

Ad 1.

Om aan te tonen dat er op deze manier uitbreidingsruimte kan ontstaan, is een berekening gemaakt waarbij per veehouderij de bestaande stalsystemen zijn omgezet in een stalsysteem met de best beschikbare staltechnieken (BBT). Hierbij is een uitdraai gemaakt uit het Web-bvb (bestand veehouderijbedrijven) met de stalsystemen per 1-1-2013. Op basis hiervan is per staltype gekeken of er stallen beschikbaar zijn met een lagere emissiefactor.

De huidige bij de agrarische bedrijven in gebruik zijnde stalsystemen zijn soms niet als emissiearm te kwalificeren. Voor de systemen die in het plangebied in gebruik zijn, geldt voor bijvoorbeeld vrouwelijk melkvee ouder dan 2 jaar een emissiefactor van 9,5 Kg NH₃/dierplaats/jaar. Deze stalsystemen kunnen worden vervangen door systemen die tot een lagere ammoniakemissie leiden en dus een lagere emissiefactor hebben. Het systeem dat op dit moment beschikbaar is en dat op grond van de inrichting van de stal tot de laagste emissie leidt, heeft een emissiefactor van 4,1 Kg NH₃/dierplaats/jaar voor melkvee.

Hierdoor kunnen er door aanpassing van het staltype meer dieren worden gehouden, zonder dat de ammoniakemissie toeneemt.

Voor de rundveebedrijven blijkt uit deze berekening dat er op deze manier een totale emissieruimte kan ontstaan van 17.593 kg NH₃ per jaar (alleen rekening houdend met de RAV categorie A1). Als daarbij rekening wordt gehouden met ca. 70 m² stalruimte per melkkoe, dan levert dit een potentiële uitbreidings-

ruimte op van 296.115 m². Op een vergelijkbare manier is bij de varkens- en kippenbedrijven berekend dat er meer dieren gehouden kunnen worden zonder toename van de ammoniakemissie, waarvoor extra uitbreidingsruimte wenselijk of noodzakelijk kan zijn.

Vanzelfsprekend verschillen op deze manier de uitbreidingsmogelijkheden per agrarisch bedrijf. Niettemin is hiermee wel aangetoond dat in beginsel bij veel agrarische bedrijven het mogelijk is om de veestapel uit te breiden en extra veestallen te bouwen, zonder dat dit hoeft te leiden tot een toename van de huidige ammoniakemissie. Daarmee is aangetoond dat de opgenomen afwijkingregeling uitvoerbaar is.

In sommige gevallen bedraagt de potentiële uitbreidingsruimte per bedrijf wel 15.000 à 20.000 m². Bijvoorbeeld bij een bedrijf met een stal voor 100 melkkoelen levert de ombouw van een stal met een emissiefactor 9,5 naar een stal met een factor 4,1 een potentiële toename van de oppervlakte op van 9.200 m².

Een dergelijke uitbreidingsmogelijkheid is niet mogelijk binnen de geldende bouwvlakken. Hiermee is dus tevens aangetoond dat de opgenomen wijzigingsbevoegdheden om agrarische bouwvlakken te vergroten, in principe uitvoerbaar zijn.

Ad 2.

Daarnaast kan de uitvoerbaarheid van de wijzigingsbevoegdheid voor het vergroten van een bouwvlak voor een grondgebonden agrarisch bedrijf worden aangetoond door saldering. Een bedrijf kan er voor kiezen om gebruik te maken van de emissieruimte in de vorm van saldering van een stoppende veehouderij. Dat wil zeggen dat op de ene plek een bedrijf stopt. Op die locatie is er dan geen sprake meer van ammoniakemissie en dus ook niet van ammoniakdepositie. De depositieruimte op hetzelfde Natura 2000-gebied kan dan door een andere veehouderij worden gebruikt om de veestapel te vergroten, waardoor er per saldo geen sprake is van een toename van de ammoniakdepositie. Door te bepalen wat de ammoniakdepositie op voor verzuring en vermesting kwetsbaar Natura 2000-gebied is, die het gevolg is van de beide betrokken bedrijven, kan worden bepaald wat de ammoniakemissie mag zijn nadat de veestapel is overgenomen. De emissie van het groeiende bedrijf mag zodanig toenemen dat de ammoniakdepositie als geheel niet toeneemt.

De mate waarin hiervan gebruik kan worden gemaakt is afhankelijk van de afstand van het stoppende bedrijf tot het betreffende Natura 2000-gebied, van het staltype van de uitbreidende veehouderij e.d. Dit vergt een zorgvuldige beoordeling, die in het kader van een wijzigingsbevoegdheid beoordeeld kan worden.

Van de wijzigingsbevoegdheid kan in zo'n geval alleen gebruik worden gemaakt indien tegelijkertijd de agrarische bestemming van het stoppende bedrijf wordt verwijderd en de milieuvergunning of melding wordt ingetrokken. Immers, anders kan niet gegarandeerd worden dat er per saldo geen sprake is van een toename van de ammoniakdepositie (één van de toetsingscriteria voor de wijzigingsbevoegdheid).

Hiermee is aangetoond dat het bestemmingsplan ruimte kan bevatten voor uitbreiding van veehouderijen, zonder dat dit hoeft te leiden tot een toename van de ammoniakdepositie in omliggende Natura 2000-gebieden.

De in het bestemmingsplan opgenomen juridische regelingen waarborgen dat er geen negatieve effecten ontstaan. Het bestemmingsplan is op dit onderdeel dan ook uitvoerbaar en in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening.

4.2

Handhaving

Het Bestemmingsplan Buitengebied is voor de gemeente een belangrijk en sturend instrument voor de ruimtelijke en functionele inrichting van het buitengebied. Aan de hand van de in het bestemmingsplan opgenomen regels worden voorgenomen activiteiten (bouwactiviteiten, uitvoeren van bepaalde werken en werkzaamheden, gebruik van gronden en gebouwen) getoetst. Met behulp van het stelsel van vergunningverlening worden de regels toegepast. Handhaving heeft echter alleen zin als de noodzaak en het nut hiervan kunnen worden aangetoond, een grondige inventarisatie van de feitelijke situatie (grondgebruik en bebouwing) heeft plaatsgevonden en een draagvlak onder de betrokkenen kan worden verkregen voor het beleid.

Mede om voornoemde reden heeft er een grondige inventarisatie van het plangebied plaatsgevonden. Hierbij is gekeken naar het grondgebruik, de verschillende functies en de bebouwing. Daarnaast wordt door middel van de inspraakmogelijkheden eenieder in de gelegenheid gesteld de plankaart te controleren op onjuistheden.

Er is een Gebiedsbeschrijving en een Structuurvisie Buitengebied opgesteld waarin de gemeente haar beleidskeuzen helder heeft verwoord. Bij de aanvang van het proces is het ruimtelijk provinciaal en regionaal beleid als belangrijk uitgangspunt meegenomen. De bewoners uit het plangebied hebben de gelegenheid gekregen hun inbreng naar voren te brengen op de Structuurvisie Buitengebied. Voornoemde beleidsplannen zijn richtinggevend geweest voor de keuze van de juridische regelingen.

Handhavingsbeleid 2009-2012

De gemeente beschikt over handhavingsbeleid, vastgelegd in het Handhavingsplan 2009 - 2012. Integraliteit, veiligheid en gezondheid zijn de drie belangrijke speerpunten van dit Handhavingsplan. Deze speerpunten vertalen een tweetal belangrijke beleidsuitgangspunten, namelijk (1) de omgevingsvergunning (integrale vergunningsverlening/handhaving) en (2) veiligheid en gezondheid.

De belangrijkste redenen voor het voeren van een handhavingsbeleid zijn:

- door een goede en effectieve handhaving zal de gemeente uiteindelijk in steeds grotere mate het door haar beoogde doel bereiken;
- de rechtszekerheid en de gelijke behandeling van burgers dienen te worden gewaarborgd;
- het geloof en vertrouwen in de overheid wordt vergroot;
- het beter en consequenter handhaven van de regelgeving heeft zijn weerslag op het maatschappelijk draagvlak en daarmee op de naleving van deze regels;
- handhaven in alle fasen van het beleidsproces komt de gemeentelijke organisatie en de direct beschikbare middelen ten goede omdat goed handhaven tijdwinst oplevert en kan schadeclaims voorkomen;
- handhaving levert een bijdrage aan het voorkomen of beperken van schade, overlast, hinder en verhoogt de veiligheid door het verlagen van risico's voor rampen en ongevallen met ernstige gevolgen.

In de gemeente heeft de handhaving van bestemmingsplannen (ruimtelijke ordening) hoge prioriteit. Doelstelling van het beleid is het tegengaan van ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen en de daarbij mogelijk ontstane hinder en oneerlijke concurrentie. Aan de controle wordt binnen de interne organisatie inhoud gegeven door een groep ambtenaren die zich met handhaving bezighoudt. Er is sprake van een continu handhavingsproces.

Oude gevallen regeling

Op 14 april 2009 is de zogenoemde 'oude gevallen-regeling' vastgesteld. Oude gevallen worden in die regeling gedefinieerd als bekende zaken die hun oorsprong vinden voor de invoering van het 'lik op stuk' beleid op 1 juli 2002. Kwesties die worden geconstateerd dan wel gemeld, en waarvan aannemelijk kan worden gemaakt dat zij hun oorsprong vinden voor de eerdergenoemde datum, worden onder hetzelfde regime als de 'oude gevallen' afgewerkt.

'Oude gevallen' worden als regel omgezet in uitsterfconstructies. Strijdig gebruik wordt aan de persoon (gebruiker) verbonden en mag niet worden overgedragen of voortgezet op het moment dat de gebruiker het strijdige gebruik staakt. Strijdige bouwwerken mogen worden behouden, maar niet worden vernieuwd of herbouwd. Voorwaarde bij het omzetten in een uitsterfconstructie is dat de veiligheid en/of gezondheid niet in het geding mag zijn.

Naast het toepassen van de 'oude gevallen-regeling' is besloten om legalisatie van deze gevallen actief te bevorderen. Dit uitgangspunt heeft voor wat betreft gebruik mede geleid tot een verruiming van de in het bestemmingsplan opgenomen 'mantelzorgregeling' en het begrip 'inwoning'. Voor wat betreft de oude gevallen met betrekking tot bouwen wordt legalisatie bevorderd door een verruiming van de bouw mogelijkheden. Bovendien wordt sloop van deze bebouwing bevorderd door deze mee te laten tellen in de 'surplusregeling' (sloop-bonus-regeling).

Bij het toepassen van de ‘oude gevallen-regeling’ is prioriteit gegeven aan de bekende in/bijwoningsituaties. Die bekende situaties zijn getoetst op veiligheid en gezondheidsaspecten. Daar waar die aspecten niet in het geding zijn, hebben de gebruikers een persoonsgebonden gedoogbeschikking ontvangen. Een overzicht is beschikbaar bij de werkeenheid Vrom-Handhaving.

Zoals eerder beschreven is de actualisering van het bestemmingsplan op vele wijzen aan eigenaren van gronden, grondgebruikers en bewoners in het plangebied bekend gemaakt. Het plan is digitaal beschikbaar voor alle belanghebbenden en betrokkenen. Op deze wijze is de inhoud van het bestemmingsplan voor iedereen toegankelijk en kan iedereen kennis nemen van de keuzes en inhoud van het plan. Pas als bekend is welke regels er gelden kan het bestemmingsplan nageleefd en gehandhaafd worden. Na vaststelling van het bestemmingsplan blijft het verstrekken van informatie over de mogelijkheden en onmogelijkheden in het plangebied van wezenlijk belang. Informatieverstrekking vindt plaats in diverse vormen zoals informatie via de gemeentelijke website, via de gemeentelijke afdelingen, publicaties of toelichting naar aanleiding van specifieke vragen. Met de toelichting op dit bestemmingsplan beoogt de gemeente de regelgeving helder te formuleren om op deze wijze duidelijk te maken wat wel en niet toelaatbaar is.

B i j l a g e n

Bijlage 1:

Verslag overleg Watertoets Bestemmingsplan Buitengebied gemeente Maasdonk

Datum : 27 november 2007
Plaats : gemeentehuis Maasdonk
Opgesteld door : H. Nienhuis (BügelHajema Adviseurs)

Aanwezig:

- de heer J. van den Bergh (Waterschap Aa en Maas)
- de heer J. Kuijpers (provincie Brabant)
- de heer M. van den Akker (Brabant Water)
- de heer H. Nienhuis (BügelHajema Adviseurs)
- mevrouw I. Loos (gemeente Maasdonk).

Algemeen

Status overleg

Dit eerste overleg heeft de status van een startoverleg waarin de wensen en eisen van de verschillende partijen geïnventariseerd worden. Doel is om in een zo vroeg mogelijk stadium de belangen en adviezen mee te laten wegen in de keuzes ten aanzien van het bestemmingsplan.

Naast het bestemmingsplan wordt eveneens een ontwikkelingsvisie (structuurvisie) opgesteld. Het bestemmingsplan legt meer de huidige situatie vast (conserverend), de ontwikkelingsvisie gaat meer in op de gewenste situatie.

Proces Watertoets

Het is de insteek van de gemeente op verschillende momenten met alle waterpartijen deelproducten te bespreken. Van belang zijn hierbij:

- van dit startoverleg wordt een verslag gemaakt, dat via de gemeente voor een reactie naar de partijen worden toegezonden;
- partijen worden in de gelegenheid gesteld een reactie op het verslag te geven;
- daarna wordt het verslag definitief gemaakt en toegezonden;
- er zijn in ieder geval drie deelproducten die aan partijen worden toegezonden voor een reactie:
 - a. De gebiedsbeschrijving (verwachting voorjaar 2008);
 - b. De gebiedsvisie (zomer 2008).
 - c. Het concept voorontwerpbestemmingsplan (eind 2008-begin 2009).
- het bestemmingsplan wordt in het kader van het artikel 10 Bro-overleg aan de overlegpartners voorgelegd (Brabant Water zal aan de lijst van instanties worden toegevoegd);
- reacties van het Bro-overleg worden verwerkt.

Verslagen van het overleg worden opgenomen als bijlage in de toelichting van het bestemmingsplan. Het eerst volgende overleg met de waterpartijen vindt

plaats in het voorjaar van 2008. Er vindt dan een bespreking van de gebiedsbeschrijving plaats.

Tussendoor wordt via telefoon, e-mail en zo nodig extra overleg informatie uitgewisseld.

Waterbeleid

Ten aanzien van het thema water zijn op verschillende niveaus vele beleidsdocumenten beschikbaar. Het beleid zal in de waterparagraaf dan wel in de toelichting van het bestemmingsplan worden beschreven.

Opgemerkt wordt dat het Reconstructieplan (Maas en Meierij) in het algemeen geen harde randvoorwaarden geeft voor de keuzes die in het bestemmingsplan worden gemaakt ten aanzien van water. Veelal wordt het thema water in het kader van de reconstructie pas relevant voor een bestemmingplan indien concrete projecten gestart worden.

Het waterschap heeft een nota van uitgangspunten voor het bestemmingsplan opgesteld (bijlage) en is momenteel bezig met een herziening van de Beleidsnota Uitgangspunten Watertoets. Bij het opstellen van het bestemmingsplan dient hiermee rekening gehouden te worden.

Waterkeringen en watergangen

In het plangebied van Maasdonk liggen (secundaire) watergangen en -keringen. De drie secundaire waterkeringen hebben geen beschermingszone.

Door het waterschap wordt een kaart digitaal opgestuurd waarop alle watergangen staan aangegeven. Alle blauw aangegeven watergangen (primaire watergangen) dienen als zodanig op de plankaart van het bestemmingsplan aangegeven te worden.

In het bestemmingsplan wordt in de toelichting het watersysteem van de gemeente Maasdonk beschreven. Onderdeel van deze beschrijving vormt een doorkijk naar het regionale watersysteem.

Overige waterwerken

Het waterschap gaat na en informeert in hoeverre er nog sprake is van overige waterwerken die van belang zijn voor het bestemmingsplan. Het waterschap zoekt uit of sprake is van een geurcontour.

In het bestemmingsplan dient via een omgevingvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden de mogelijkheid te worden geboden om, o.a. in de agrarische bestemmingen aanleg van (watertransport)leidingen mogelijk te maken.

Waterkwaliteit

Bij het thema waterkwaliteit speelt naast de kwaliteit van het oppervlaktewater ook de kwaliteit van het grondwater een rol.

Het waterwingebied dient een deugdelijke bestemming en voorschriften te krijgen, met inachtneming van het goedkeuringsbesluit van G.S. d.d. 15-02-2000.

Het heeft de voorkeur het beschermingsgebied hieromheen een aanduiding of dubbelbestemming te geven (dit vormt een restrictie vanuit streekplan/PMV) en in de toelichting in te gaan op de beperkingen die voor dit gebied gelden. De provincie heeft kaartmateriaal met de exacte begrenzingen.

Met betrekking tot het waterwingebied heeft het drinkwaterproductiebedrijf vrijstelling van het omgevingsvergunningstelsel uit de Provinciale Milieuverordening voor werkzaamheden ten behoeve van de drinkwatervoorziening. Dit dient verwoord te worden in de bestemmingsplanvoorschriften.

De gebouwen behorende tot de drinkwaterwinning worden in het bestemmingsplan voorzien van een bouwblok. Aandachtspunt is dat enkele jaren geleden een uitbreiding heeft plaatsgevonden. Deze installaties vormen in het kader van de externe veiligheid een aandachtspunt. Een ander aandachtspunt zijn percelen met een woonbestemming binnen het waterwingebied.

Bij hoofdwatertransportleidingen dient een afstand te worden aangehouden van 3 m aan weerszijden. Brabant Water levert naast drinkwater ook andere kwaliteiten ten behoeve van bijvoorbeeld de industrie. Afhankelijk van het zakelijk recht dat is gevestigd gelden afstanden van 2 maal 3m of 2 maal 5m.

Hoofdrioolpersleidingen dienen eveneens op de plankaart te worden aangegeven. Bij deze Rioolwaterleidingen dient een afstand te worden aangehouden van 3.50 meter aan weerszijden. Digitale gegevens hierover worden door het waterschap opgestuurd.

Afgesproken is om in de toelichting van het bestemmingsplan het gemeentelijk Waterplan (deze zal in 2008/ 2009 worden opgesteld, de Keuren (waterkeringen en oppervlaktewater) van het waterschap en de provinciale milieuverordening te noemen.

Ecologische verbindingszone

Door het plangebied loopt de Ecologische Verbindingszone Groote Wetering. Deze dient, na realisatie, van een passende bestemming te worden voorzien. Gemeente en waterschap dienen afspraken te maken welke delen hiervan als natuur bestemd zullen worden in het bestemmingsplan. Uitgangspunt is dat de gerealiseerde zones overgenomen worden op de plankaart en als natuur worden bestemd. Over de precieze afmetingen van de zones vindt later door het waterschap en gemeente afstemming plaats.

Op de provinciale waterhuishoudingskaart staat een ven nabij de Karreput (Nuland) als deelfunctie waternatuur weergegeven. In het huidige bestemmingsplan is dit ven niet bestemd. Dient het vennetje een plek te krijgen op de plankaart aangezien het hoge natuurwaarden heeft?

Ten zuiden van de A59 is er sprake van een gebied waarover Brabant Water en het waterschap een waterakkoord hebben gesloten ter compensatie van invloeden van de waterwinning op de landbouw. In dit gebied wordt door het waterschap (indien nodig) extra water aangevoerd ter beheersing van het waterpeil.

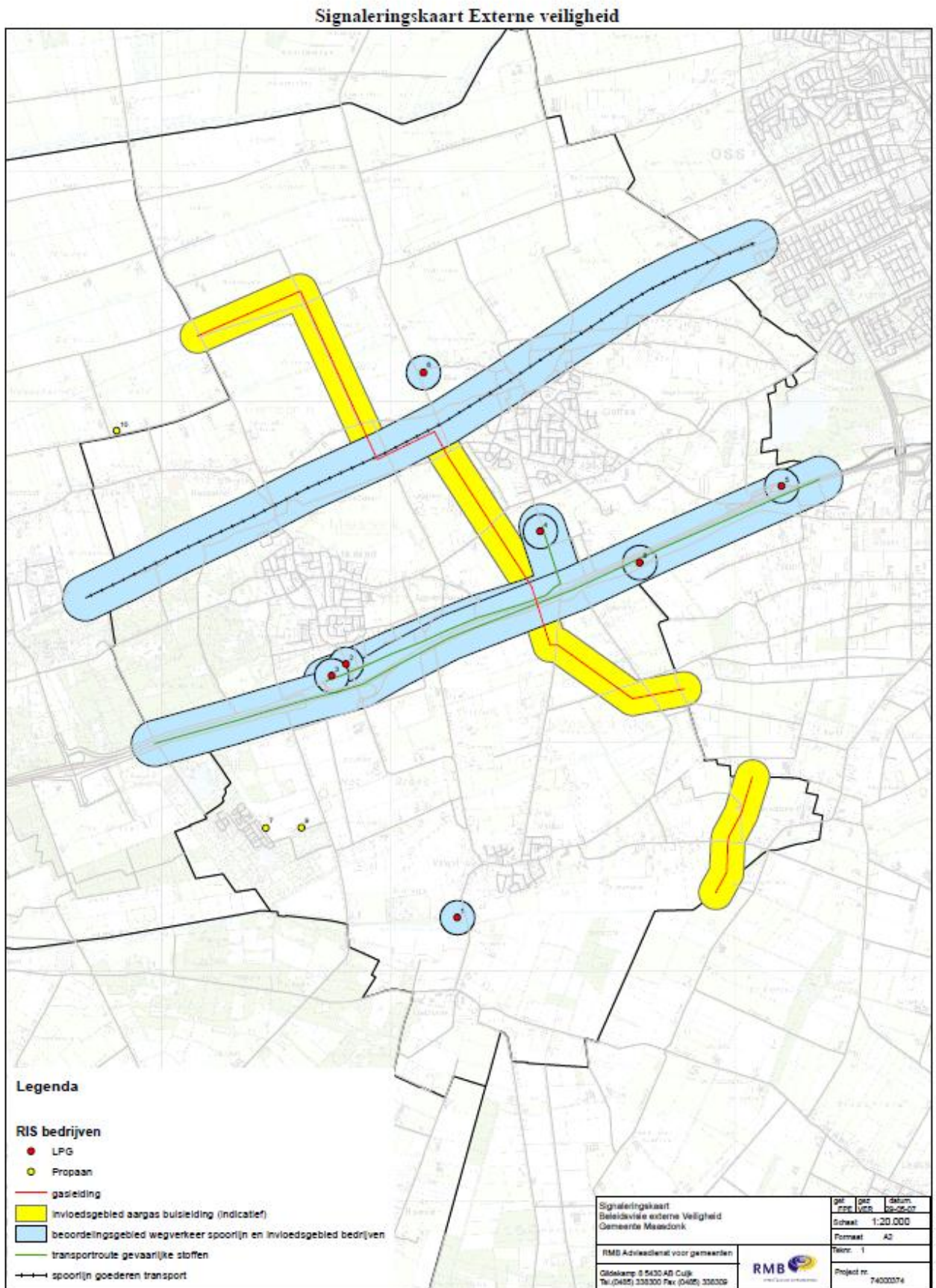
Over ruimtelijke ontwikkelingen in het gebied ten zuiden van de A59 is ten aanzien van waterpeil ook al het nodige geschreven in het kader van het Hypeco-terrein. Bestaande peilhoogtes zijn bij ontwikkelingen aandachtspunt.

In het kader van de ontwikkeling van het bedrijventerrein Heesch-west dient er aandacht te zijn voor de gevolgen voor het omliggende (buiten)gebied.

De provincie geeft het belang weer van natte natuurontwikkeling en biodiversiteit.

Afspraak	Verantwoordelijk
Digitale informatie (kaarten) worden beschikbaar gesteld aan BügelHajema Adviseurs (watergangen, waterkeringen, leidingen, beschermingszones, EVZ, EHS, beschermingsgebied drinkwaterwinning).	Waterschap, Provincie, BrabantWater
Een verslag van het eerste gesprek wordt via de gemeente ter beoordeling naar de wateroverlegpartners gestuurd ter controle. Na ontvangen reacties wordt een definitief verslag rondgestuurd.	BügelHajema Adviseurs
De partijen stellen relevante beleidsdocumenten beschikbaar die beschreven dienen te worden in het bestemmingsplan.	Waterschap, Provincie, BrabantWater
Beleidsdocumenten t.a.v. water zullen worden beschreven in de toelichting van het bestemmingsplan.	BügelHajema Adviseurs
Het waterschap is bezig met een herziening van de Beleidsnota Uitgangspunten Watertoets. Met deze wordt rekening gehouden.	BügelHajema Adviseurs
De verschillende beheersvormen t.a.v. water worden beschreven in de toelichting van het bestemmingsplan.	BügelHajema Adviseurs
In de toelichting van het bestemmingsplan zal het (regionale) watersysteem beschreven worden.	BügelHajema Adviseurs
De provincie Noord-Brabant zal in het bestemmingsplanproces worden vertegenwoordigd door mevr. J. Stöckel i.p.v. Dhr. J. Kuijpers	Provincie
De volgende deelproducten worden in ieder geval voor advies aan de partijen voorgelegd: - gebiedsbeschrijving - gebiedsvisie - concept voorontwerpbestemmingsplan - voorontwerpbestemmingsplan	Gemeente BügelHajema Adviseurs

Bijlage 2 Signaleringskaart Externe Veiligheid Gemeente Maasdonk

Bijlage 3:

Reactie op advies commissie m.e.r. over planMER buitengebied Maasdonk

Op 17 september 2012 heeft de commissie m.e.r. haar toetsingsadvies uitgebracht over het planMER behorende bij het bestemmingsplan buitengebied (rapportnummer 2563-67).

In deze notitie is aangegeven op welke wijze de gemeente het toetsingsadvies heeft verwerkt in een aangevuld planMER en in de besluitvorming bij de vaststelling van het bestemmingsplan.

Uitgangspunten MER

Uitgangspunten referentiesituatie

In het MER staat beschreven (pagina 23) dat er 145 agrarische bedrijven zijn in de gemeente waarvan 120 bedrijven in het plangebied. Het kaartje op pagina 24 geeft echter aan dat zich circa 190 agrarische bedrijven in het plangebied bevinden.⁴ Het is de Commissie niet duidelijk met welke aantallen bedrijven en dieraantallen gerekend is om de referentiesituatie te bepalen.

Voorstel verwerking

De tekst in het planMER is op dit punt verduidelijkt.

Uitgangspunten alternatieven

In het MER worden twee 'alternatieven' naast elkaar gezet. Het 'reëel alternatief' met verdeling van productierechten zonder omschakeling van grondgebonden naar intensieve veehouderij, en het 'alternatief intensivering en schaalvergroting' waarin een maximale groei van veehouderij bedrijven en omschakeling van grondgebonden naar intensieve veehouderij als uitgangspunt is gehanteerd. Uit het MER wordt niet duidelijk of met deze 'alternatieven' de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan zijn beschouwd. De volgende aspecten zijn in dit verband van belang:

- In het MER is uitgegaan van de uitbreiding van IV bouwvlakken tot 2,5 ha, terwijl het bestemmingsplan slechts 1,5 ha mogelijk maakt.
- Groei buiten het landbouwontwikkelingsgebied is alleen mogelijk op een 'duurzame locatie'. Een locatie wordt in het MER als 'een duurzame locatie' aangemerkt wanneer deze op minimaal 200 m afstand van woonbestemmingen en woonkernen is gelegen. Deze precisering is in het bestemmingsplan niet opgenomen. Dit betekent dat er ook op andere locaties groei mogelijk is.
- In het MER (pagina 17) staat dat de omschakeling van grondgebonden veehouderij naar intensieve veehouderij alleen mogelijk is op een duurzame locatie in het verwevingsgebied. In het bestemmingsplan wordt deze mogelijkheid ook geboden in het LOG.
- Op grond van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) kunnen grondgebonden melkrundveehouderijbedrijven in en rond Wav-gebieden nog uitbreiden. Het is niet duidelijk of en op welke wijze hier in het MER rekening mee is gehouden.

- In het MER is uitgegaan van bouwvlakken van grondgebonden veehouderij-bedrijven tot maximaal 3,0 ha. Op een bouwvlak van 3,0 ha kunnen tenminste 200 melkkoeien worden gehouden. Op basis van de Handreiking 'Verordening Ruimte en Grondgebonden Melkrundveehouderij' binnen de provincie Brabant, worden bedrijven met meer dan 200 melkkoeien als niet-grondgebonden veehouderij aangemerkt. Met het oog hierop zouden dergelijke bedrijven kunnen vallen onder de regels die gelden voor een intensief veehouderijbedrijf, en daarmee slechts groeien tot maximaal 1,5 ha bouwvlak. Het is niet duidelijk of in het MER rekening is gehouden met de uitgangspunten van genoemde Handreiking. Dit kan leiden tot zowel een overschatting als onderschatting, omdat er minder dieren kunnen worden gehouden dan waar in het MER vanuit is gegaan, maar er tegelijkertijd omschakeling naar een ander type intensieve veehouderijbedrijf mogelijk is.

Voorstel verwerking

Het planMER is op de genoemde punten verduidelijkt. Met name hoofdstuk 7 van het planMER is hierop aangepast.

In het MER is voor intensieve veehouderij in het LOG uitgegaan van max. 2,5 ha., terwijl uiteindelijk in het bestemmingsplan max. 1,5 ha. is opgenomen. Dat betekent dus een overschatting van de effecten. In feite gaat het MER op dit onderdeel dus verder dan de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan. De aanpassing van het MER op dit onderdeel zal zeer waarschijnlijk niet leiden tot andere conclusies. Voorgesteld wordt daarom om de geur- en ammoniakberekeningen op dit onderdeel niet aan te passen.

Met de aannames voor een duurzame locaties betekent dat niet uitgesloten is dat er ook op andere locaties vergroting mogelijk is. Maar de verwachting is dat omschakeling toch slechts incidenteel zal plaatsvinden, waardoor de gehanteerde aannames vrij zeker de maximale mogelijkheden weergeven.

In het alternatief schaalvergroting is geen rekening gehouden met zones rondom de Wav-gebieden.

Ten aanzien van Handreiking 'Verordening Ruimte en Grondgebonden Melkrundveehouderij' wordt voorgesteld om in de regels van het bestemmingsplan vast te leggen dat vergroting naar 3 ha alleen is toegestaan als het gaat om bedrijven met een oppervlakte huiskavel van minimaal 0,125 ha per koe. Daarmee kan er geen sprake zijn van een niet grondgebonden melkveehouderij.

Uitgangspunten berekeningen ammoniakdepositie en geuremissie

Naast bovengenoemde onduidelijkheden is in het MER niet navolgbaar welke uitgangspunten ten grondslag hebben gelegen aan de berekeningen van ammoniakdepositie en geuremissies. Zo is niet duidelijk of bij het bepalen van de emissies onderscheid is gemaakt tussen intensieve en grondgebonden bedrijven. Daarnaast is er gerekend met emissies van een bepaalde vorm van intensieve veehouderij (vleesvarkens) zonder dat duidelijk is waarom er geen ander

type intensieve veehouderij (pluimvee) zou kunnen komen met andere (hogere) emissies.

Voorstel verwerking

De uitgangspunten van de berekeningen zijn in het planMER verduidelijkt (zie hoofdstuk 7). Onder andere is daarbij aangegeven dat in het modelbedrijf intensieve veehouderij is gewerkt met vleesvarkens omdat deze qua ammoniakemissie de meeste uitstoot hebben.

Passende beoordeling

De Commissie constateert dat in de Passende beoordeling Natura 2000-gebieden op afstanden van meer dan 15 km van de gemeentegrens buiten beschouwing gelaten zijn. Ammoniak kan ook op een grotere afstand neerslaan, tot 25-30 km van het brongebied. De Commissie acht het niet terecht dat De Kampina (buiten de 15 km-zone) niet is beschouwd in de Passende beoordeling aangezien dit gebied gevoelig is voor verzuring en vermessing. Daarnaast constateert de Commissie dat geen rekening is gehouden met cumulatie van effecten. Dit is wel een vereiste. De effecten op Natura 2000-gebieden kunnen daarom onderschat zijn. Omdat er in de Natura 2000-gebieden in het potentiële effectgebied sprake is van een overbelaste situatie voor stikstof kan elke toename van stikstofdepositie door activiteiten die het bestemmingsplan mogelijk maakt leiden tot aantasting van natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden. Uit de Natuurbeschermingswet 1998 volgt dat een plan alleen mag worden vastgesteld als de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken niet worden aangetast. De Commissie is het niet eens met de conclusie in de Passende beoordeling dat significant negatieve gevolgen kunnen worden uitgesloten (pagina 123).

In het MER zijn wel maatregelen om effecten te mitigeren of te verkleinen genoemd, maar onduidelijk is of deze daadwerkelijk effectief zullen zijn. De generieke beschrijving van (en verwijzing naar) de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant acht de Commissie niet voldoende om te onderbouwen dat significante gevolgen uitgesloten zijn. Een voorwaarde is alleen afdoende wanneer deze afdwingbaar is. Uit jurisprudentie blijkt dat vooruitschuiven van onderzoeksverplichtingen niet geoorloofd is. De conclusie is dan ook dat aantasting van de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet is uit te sluiten. Het MER beschrijft daardoor geen uitvoerbaar alternatief.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER te bezien of een alternatief kan worden beschreven waarbij aantasting van de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden is uit te sluiten en dit in een Passende beoordeling aannemelijk te maken. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan (het borgen van) bronbeperkende maatregelen of emissiebeperkende technieken.

Voorstel verwerking

De beschermde gebieden op wat grotere afstand zijn beknopt benoemd in het planMER en Passende beoordeling, zonder uitgebreide beschrijving van de

instandhoudingsdoelstellingen. Er is een kwalitatieve inschatting van de effecten in De Kampina gemaakt. Omdat effecten in dichterbij gelegen gebieden toch al niet zijn uit te sluiten heeft het meer kwantitatief bepalen van de effecten geen meerwaarde.

Verder is op basis van de Passende beoordeling het bestemmingsplan aangepast, in die zin dat de uitbreiding van veestallen waarbij sprake is van toename van de ammoniakemissie niet als recht maar door middel van een afwijking wordt mogelijk gemaakt. In die afwijking wordt getoetst op de effecten op omliggende Natura2000-gebieden (geen toename depositie). Daarmee is gegarandeerd dat er geen sprake is van aantasting van de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden.

Deze aanpassing kan gezien worden als het alternatief dat wel uitvoerbaar is. Om aan te tonen dat de voorgestelde regeling ook uitvoerbaar is en in overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening, is hiertoe in paragraaf 4.1.3. een nadere onderbouwing opgenomen.

Effecten op overige natuur

Beschermde natuurmonument

De Commissie stelt vast dat de gevolgen voor het Beschermde natuurmonument Dommelbeemden, op ca. 15 km ten zuiden van de gemeentegrens, in het MER niet in beeld zijn gebracht. In dit gebied bevinden zich vegetatietypen en levensgemeenschappen die gevoelig zijn voor verzuring en vermesting. Beschermde natuurmonumenten zijn eveneens beschermd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

De Commissie adviseert in een aanvulling op het MER de gevolgen voor het Beschermde natuurmonument te beschouwen.

Voorstel verwerking

Het planMER is aangevuld door de Dommelbeemden te benoemen in het planMER en Passende beoordeling.

Samenhang met andere ontwikkelingen

Het MER geeft uitgebreide informatie over de milieugebruiksruimte, met name ammoniakdepositie (zie § 2.2. en 2.3 van dit advies) en geurhinder blijken daarin factoren van belang.

Geurhinder

Ten aanzien van geurhinder wordt geconstateerd dat met name in de bebouwde kommen en bij grotere veehouderijen reeds in de huidige situatie overschrijding van de gestelde normen plaatsvindt. In het MER wordt niet ingegaan op de mogelijkheden waarop verdere normoverschrijding kan worden voorkomen.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER in te gaan op de mogelijkheden waarop verdere normoverschrijding kan worden voorkomen.

Voorstel verwerking

Op dit onderdeel is het planMER aangevuld.

Ontwikkelingen binnen de gemeente

Er zijn diverse ontwikkelingen in de gemeente die niet tot het plangebied van deze bestemmingsplan herziening horen, dit zijn de woninguitbreiding Vinkel Noord, vakantiepark 't Sporenbosch en bedrijventerrein Heesch West (pagina 11/12). In het MER wordt hier geen rekening mee gehouden. Hierdoor wordt niet duidelijk of er knelpunten bestaan of mogelijk gaan ontstaan. Het is daarnaast niet duidelijk of deze ontwikkelingen binnen acceptabel geachte milieugrenzen haalbaar zijn, gegeven de mogelijke uitbreidingen van agrarische bedrijven die het bestemmingsplan mogelijk maakt.

In de opgestelde geurgebiedsvisie is aangegeven dat met de recente (eind 2011) aanpassing van de geurnormen de toekomstig optredende maximale cumulatieve geurbelasting acceptabel geacht wordt. Het MER beschrijft dat de locaties waarvoor de aangepaste normen gelden "over het algemeen" voldoen aan de gestelde normen, waar precies wel en niet voldaan kan worden blijft ongewis.

De Commissie adviseert in een aanvulling op het MER verder uit te werken of en waar er nieuwe knelpunten ontstaan buiten het plangebied in de eigen gemeente door de mogelijke ontwikkelingen in het buitengebied.

Voorstel verwerking

In het MER zijn deze ontwikkelingen benoemd als ontwikkelingen die ook spelen. Over deze ontwikkelingen is nog geen formeel besluit genomen. Gesignaleerd is alleen dat de ontwikkelingsmogelijkheden in het bestemmingsplan van invloed kunnen zijn op de genoemde ontwikkelingen. Het planMER is op dit onderdeel aangevuld en verduidelijkt.

Ontwikkelingen in omliggende gemeenten

Ook voor buitengebieden van omliggende gemeenten die grenzen aan het plangebied worden nieuwe bestemmingsplannen vastgesteld. In de gemeente 's-Hertogenbosch is sprake van dezelfde problematiek ten aanzien van geur en stikstof in het buitengebied. Het noordelijke gedeelte van de gemeente Maasdonk heeft zowel qua bestemming (LOG), milieugebruiksruimte, ontwikkeling van de kernen en lintbebouwing sterke overeenkomsten met buitengebied Noord in 's-Hertogenbosch. Cumulatieve effecten zijn niet in het MER gepresenteerd.

De Commissie is van mening dat de informatie over de effecten op de leefomgeving (zoals geur) in cumulatie in het MER gepresenteerd dient te worden. Het valt de Commissie op dat de beide gemeentes verschillende normen voor de leefomgeving hanteren. Hierdoor ontstaan mogelijk knelpunten. Nadere afstemming met 's-Hertogenbosch lijkt daarom noodzakelijk.

De Commissie adviseert in een aanvulling op het MER de relevante informatie uit het MER te gebruiken om inzicht te geven in cumulatieve effecten (geur en ammoniakdepositie) en mogelijke knelpunten in de ontwikkelingsmogelijkheden in het (noordelijk) buitengebied van de gemeente 's-Hertogenbosch.

Voorstel verwerking

Met name de effectbeoordeling op het gebied van geurhinder is aangevuld met enige informatie uit het MER van 's-Hertogenbosch, om hierdoor potentiële/mogelijke knelpunten inzichtelijk te maken.

Tevens verdient vermelding dat ambtelijk overleg heeft plaatsgevonden met de gemeente 's Hertogenbosch voor wat betreft het plan Buitengebied noord. Daaruit is gebleken dat de benadering van het gebied op hoofdlijn hetzelfde is. Ook is bij dat overleg betrokken de mogelijke woningbouwontwikkeling ten oosten van De Grote Wielen. Daarbij is gebleken dat de gemeente 's Hertogenbosch een structuurvisie in voorbereiding heeft waarin de ruimtelijke ontwikkelingen voor de komende 10 jaren beschreven worden. De besluitvorming rondom de toekomstige woningbouwlocaties was in het najaar van 2012 nog niet zo concreet en afgewogen dat de bestaande rechten op basis van het nog geldende bestemmingsplan Buitengebied kunnen worden beperkt. Daarbij dient een evenwichtige afweging tussen alle betrokken belangen te worden gemaakt.

Beschermde soorten, beekdalen, EHS

De Commissie constateert dat de effecten op de overige natuur bij het Reëel alternatief positiever zijn ingeschat dan op basis van de beschikbare informatie plausibel is.

- De beoordeling van de effecten op beschermde soorten (pagina 78) is neutraal. Dit lijkt te positief aangezien schaalvergroting van agrarische percelen aanzienlijke gevolgen voor soorten kan hebben. Dat klemmt omdat juist in intensief agrarisch gebied slootranden en houtwallen de meeste natuurwaarden (kunnen) herbergen.
- Verder kan de beschreven extra stikstofdepositie in de beekdalen (pagina 76) negatieve gevolgen hebben voor natuurwaarden. Beekdalen kunnen kwetsbaar zijn voor vermisting en verzuring.
- De effecten op beschermde gebieden lijken eveneens te positief gescoord (0/+) omdat bijvoorbeeld de gevolgen voor verzurings- en vermistingsgevoelige EHS-Natuur De Maashorst niet zijn meegewogen.
- Deze informatie acht de Commissie niet essentieel omdat de gevolgen voor het alternatief Intensivering en schaalvergroting op pagina 77, zij het summier, wel correct zijn beschreven. De gevolgen van het Reëel alternatief zullen daar in de praktijk niet sterk van afwijken.

De Commissie adviseert bovenstaande nuancering van de beoordeling van effecten op overige natuur (EHS, beschermde soorten en beekdalen) bij vervolgbesluitvorming te betrekken.

Voorstel verwerking

De effectbeschrijving is genuanceerd en verduidelijkt op basis van het advies.

3.2 Landschap

In het MER is een beschrijving van de deelgebieden in het gemeente Maasdonk gegeven (pagina 37 e.v.) en zijn de potentiële effecten van het plan beschreven (pagina 88 e.v.). Daarnaast bevat de structuurvisie van de gemeente Maasdonk een compleet uitgewerkt toetsingskader voor natuur en landschappelijke inpassing. Hierop kunnen concrete initiatieven en veranderingen in het landelijk gebied worden getoetst. Uit het MER is niet duidelijk of het toetsingskader in het bestemmingsplan is geborgd en daardoor wordt voorkomen dat bij schaalvergroting negatieve effecten op de kernkwaliteiten in de verschillende deelgebieden optreden.

De Commissie adviseert om te verhelderen op welke wijze het toetsingskader voor inpassing onderdeel uitmaakt van vervolgbesluiten over uitbreiding en omschakeling van agrarische bedrijven.

Voorstel verwerking

In de planregels is in de voorwaarden voor landschappelijke inpassing de koppeling gelegd met de ontwerprichtlijnen uit de Structuurvisie buitengebied. Het planMER behoeft hiertoe niet te worden aangepast.